

รายการอ้างอิง

ภาษาไทย

- กนกวรรณ อุ๋นใจ. 2535. ผลของการใช้เทคนิคการพยากรณ์ที่มีต่อลักษณะมุ่งอนาคตของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสามร้อยยอดวิทยาคม จังหวัดประจวบคีรีขันธ์. วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกจิตวิทยาการแนะแนว มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- คณะอนุกรรมการการประเมินผลการดำเนินการแก้ไขปัญหาคความยากจน. 2536. รายงานการประเมินผลโครงการแก้ไขปัญหาคความยากจน: การศึกษาข้อมูลพื้นฐาน. กระทรวงมหาดไทย.
- จรรยา สุวรรณทัต. 2531. ประมวลบทความทางวิชาการระหว่างปี พ.ศ.2526-2531ฉบับอภิธานการครบรอบ 33 ปี สถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ มศว.ประสานมิตร. กรุงเทพฯ: สถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- จักรวาล ภูวพันธ์ . 2537. ผลของการเข้าร่วมกิจกรรมกลุ่ม ที่มีต่อลักษณะมุ่งอนาคตของนักเรียนสถานสงเคราะห์เด็กบ้านราชวิถี กรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- จินตนา บิลมาศ. 2529. คุณลักษณะของข้าราชการพลเรือน. กรุงเทพมหานคร: สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน.
- จินตนา อินทรไทย. 2523. ความสัมพันธ์ระหว่างสถานภาพทางเศรษฐกิจและสังคมและแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในเขตกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต ภาควิชาจิตวิทยา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- จุมพล พูลภัทรชีวิน. 2529, มกราคม-เมษายน. การวิจัยอนาคต. วารสารวิธีวิทยาการวิจัย.
- ชีรวัดณ์ นิจเนตร. 2525, มิถุนายน. อนาคตศาสตร์การศึกษา. วารสารคุรุปริทัศน์ 7: 33-36.
- ดารณี บางวัฒนา. 2537. การทดลองใช้รูปแบบการแข่งขันเพื่อพัฒนาแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์และความมีน้ำใจนักกีฬาของเด็กชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบฝึกให้พึ่งตนเองในปริมาณต่างกัน. วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกจิตวิทยาพัฒนาการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- दनัย งามมานะ. 2518. ความรู้สึกรับผิดชอบ ความอยากรู้อยากเห็น และแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักเรียนที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละเลย กับแบบเอาใจใส่เกินไป. วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- ดวงเดือน พันธุมนาวิน และเพ็ญแข ประจันปัจจนึก. 2520. จริยธรรมของเยาวชนไทย. กรุงเทพฯ: สถาบันพฤติกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.

ดวงเดือน พันธุมนาวิน. 2524. พฤติกรรมศาสตร์ เล่ม 2 จิตวิทยาจริยธรรมและจิตวิทยาภาษา.

กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.

ดวงเดือน พันธุมนาวิน อรพินทร์ ชูชม และสุภาพร ลอยด์. 2529. การควบคุมอิทธิพลสื่อมวลชนของครอบครัวกับจิตลักษณะที่สำคัญของเยาวชนไทย. รายงานการวิจัยฉบับที่ 40. กรุงเทพฯ:

สถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.

ดวงเดือน พันธุมนาวิน. 2530. ชุดฝึกอบรม การเสริมสร้างคุณลักษณะของข้าราชการพลเรือน.

กรุงเทพฯ: สถาบันพัฒนาข้าราชการพลเรือน สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน.

ดาระณี พัฒนศักดิ์ภิญโญ. 2533. ผลของการให้ชุดการแนะแนวที่มีต่อแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนจิระประวัตินวิทยาคม จังหวัดนครสวรรค์.

วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกจิตวิทยาการแนะแนว มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.

ทศพร ประเสริฐสุข. 2524. การสร้างโมเดลการสอนแบบกระบวนการกลุ่มเพื่อพัฒนาแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สำหรับเด็กด้อยสัมฤทธิ์. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต

ภาควิชาจิตวิทยา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ธิดา ชูอินทร์. 2540. ผลของการให้คำปรึกษาเป็นกลุ่มแบบเผชิญความจริงที่มีต่อลักษณะมุ่งอนาคต

ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนเจ้าพระยาวิทยาคม กรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกจิตวิทยาการแนะแนว มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.

นพรัตน์ เขียมอดุง. 2539. การศึกษาแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ด้านกีฬาของนักเรียนโรงเรียนกีฬาจังหวัดสุพรรณบุรี. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต ภาควิชาพลศึกษา

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

นวลละออง สุภาผล. 2527. ทฤษฎีบุคลิกภาพ. กรุงเทพฯ : ประมวลศิลป์.

นุศรา สรรพกิจกำจร. 2539. ผลของโปรแกรมพัฒนาแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ที่มีต่อแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์และผลสัมฤทธิ์ในวิชาวิทยาศาสตร์ของนักเรียนด้อยสัมฤทธิ์. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหา

บัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

บุญรับ ศักดิ์มณี. 2532. การเสริมสร้างจิตลักษณะเพื่อพัฒนาพฤติกรรมการทำงานราชการ.

วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษาดุษฎีบัณฑิต พัฒนศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.

- ปนัดดา อ่างศิริณ. 2532. การศึกษาเปรียบเทียบพัฒนาการด้านพุทธิพิสัยในวิชาสังคมศึกษา เรื่อง ปัญหาและประชากรและคุณภาพชีวิตโดยการสอนด้วยเทคนิคการพยากรณ์กับการสอนปกติ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนคลองขลุงราษฎร์รังสรรค์ จังหวัดกำแพงเพชร. วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- ประสาร มาลากุล ณ อยุธยา. 2523. ค่านิยมและความคาดหวังของเยาวชนไทย. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ปรียาภรณ์ เพ็ญสุขใจ. 2542. แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน กรณีศึกษาจากนักศึกษาปริญญาตรี หลักสูตรภาคพิเศษ สถาบันราชภัฏสวนสุนันทา. วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- ปิยกาญจน์ กิจอุดมทรัพย์. 2539. ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับลักษณะมุ่งอนาคตของนักศึกษาหลักสูตรวิชา ชีวะระยะสั้น วิทยาลัยสารพัดช่างกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกจิตวิทยาการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- เปรมจิต ทศตะ. 2516. ความสัมพันธ์ระหว่างการประมาณค่าตน ลักษณะความเป็นผู้นำ แรงจูงใจ ใฝ่สัมฤทธิ์ ความสามารถในการแก้ปัญหาโดยใช้หลักการและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของ นักเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3. วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิทยาลัย วิชาการศึกษา.
- ผ่องพรรณ ตรัมย์มงคล และ สุภาพ นัตรภรณ์. 2541. การออกแบบการวิจัย. พิมพ์ครั้งที่ 2 . กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ .
- ฝ่ายเผยแผ่พระพุทธศาสนา. มปป. ทางเดินชีวิต (เทปละครอิงธรรมะ). กรุงเทพฯ : กองศาสนศึกษา กรมการศาสนา กระทรวงศึกษาธิการ.
- พนิดา สิ้นสุวรรณ. 2527. การเปรียบเทียบลักษณะมุ่งอนาคตของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ในวิชาสังคมศึกษา เรื่องปัญหาสิ่งแวดล้อม ด้วยการ สอนโดยใช้เทคนิคการพยากรณ์กับการสอนแบบบรรยาย. วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตร มหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- พรทิพย์ เจนจรรย์านนท์. 2542. ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับลักษณะมุ่งอนาคตของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ตอนต้น โรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษา จังหวัดตรัง. วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกจิตวิทยาการแนะแนว มหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- เพชรินทร์ วรรณารักษ์. 2530, มีนาคม. อนาคตศาสตร์กับการสอนสังคมศึกษา. สารพัฒน์หลักสูตร. 60: 14-19.

- เพ็ญแข ประจวบปัจฉิม. 2527. เอกสารการสอนชุดวิชาพัฒนาการวัยรุ่นและการอบรมหน่วยที่ 9-15.
กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- ภัทราพรรณ สุขประชา. 2540. ผลของการประเมินผลงานของนักเรียนโดยตนเองและโดยครูที่มีต่อ
แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ การรับรู้ความสามารถของตนเอง และผลสัมฤทธิ์ในวิชาคณิตศาสตร์ ของ
นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- มนทกานต์ ทรัพย์แก้ว. 2543. การศึกษาลักษณะมุ่งอนาคตของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียน
มหิดลวิทยานุสรณ์ จังหวัดนครปฐม. วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- มาลี วิทยารัตน์. 2540. ผลของการฝึกการมุ่งอนาคตแก่เด็กในสถานสงเคราะห์เด็กชาย
บ้านบางละมุง จังหวัดชลบุรี. วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกจิตวิทยา
พัฒนาการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- เมธี โพธิ์พิพัฒน์. 2523. ความสัมพันธ์ระหว่างแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ แรงจูงใจใฝ่สัมพันธ์ และความ
ซื่อสัตย์. วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ประสานมิตร.
- รัตนา ประเสริฐสม. 2526. การสร้างจิตลักษณะส่งเสริมอนามัยของนักเรียนชั้นประถมศึกษา.
วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษาดุษฎีบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- รุ่งโรจน์ สิทธิเวทย์. 2534. ความสัมพันธ์ระหว่างแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์กับการปฏิบัติตนอย่างมีพรหม
วิหารสี่ของนิสิตคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. วิทยานิพนธ์
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- เรียม ศรีทอง. 2535. ผลของการจัดโครงการอบรมเชิงปฏิบัติการเพื่อการวางแผนชีวิตและอาชีพที่มีต่อ
ทัศนคติในการวางแผนชีวิตและแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักศึกษาชั้นปีที่ 3 ในสหวิทยาลัยรัตน
โกสินทร์. กรุงเทพฯ: สถาบันราชภัฏสวนดุสิต.
- ลลิตา เหล่าพานิช. 2538. การศึกษความสัมพันธ์ระหว่างแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ลักษณะทางชีวสังคม
และทัศนคติต่อการจัดการศึกษาสำหรับเด็กปัญญาเลิศในโรงเรียนประถมศึกษาสังกัดสำนัก
งานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน ในเขตกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษ
มหาบัณฑิต วิชาเอกการศึกษาพิเศษ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- ลิขิต กาญจนภรณ์. 2514. ความสัมพันธ์ระหว่างบุคลิกภาพกับรูปแบบแรงจูงใจ. วิทยานิพนธ์
ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต แผนกวิชาจิตวิทยา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- วิจิตรวาทการ. 2539. วิธีทำงานและสร้างอนาคต. พิมพ์ครั้งที่ 10. กรุงเทพฯ : คู่แข่งบุ๊กส์.

- ศิริชัย กาญจนวาสี. 2535. การวิจัยเชิงทดลองทางพฤติกรรมศาสตร์: การออกแบบและการวิเคราะห์
ข้อมูล. วารสารครุศาสตร์ (มกราคม-มีนาคม): 73-90.
- สงวน ช้างฉัตร. 2524, กุมภาพันธ์. การพยากรณ์อนาคตกับการวางแผนการศึกษา. วารสารมิตรครู 4:
44-46.
- สงวนศรี วิรัชชัย. 2527. จิตวิทยาสังคมเพื่อการศึกษา. กรุงเทพฯ: ศึกษาพร.
- สมจิตต์ เพิ่มพูล. 2532. การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและลักษณะมุ่งอนาคตของนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนวิชาสังคมศึกษาโดยใช้เทคนิคการพยากรณ์โดยใช้เทคนิคการ
พยากรณ์กับการสอนตามคู่มือครู. วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- สมจิตร์ ห่อไตรรงค์. 2539. ผลของการฝึกแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สำหรับนักเรียนระดับประถมศึกษาที่มีภูมิ
หลังต่างกันในการอบรมเลี้ยงดู และลักษณะทางชีวสังคม. วิทยานิพนธ์ปริญญาการ
ศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกจิตวิทยาพัฒนาการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- สมดุลย์ ชาญนวงศ์. 2533. คุณลักษณะทางจิตใจของประชากรไทยที่อาศัยอยู่ในหมู่บ้านที่มีระดับการ
พัฒนาต่างกัน. วิทยานิพนธ์ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต วิชาเอกการวิจัยพฤติกรรม
ศาสตร์ประยุกต์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- สถิต วงศ์สุวรรณ. 2529. จิตวิทยาสังคม. กรุงเทพฯ: บำรุงสาส์น.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. 2542. พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542.
กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ.
- สุจิต เพียรชอบ . 2530. มองหลักสูตรมัธยมศึกษา: ปัจจุบันและอนาคต. วารสารครุศาสตร์. 12(6): 32.
- สุรพล วงสินธุ์. 2533-2534, ธันวาคม-มกราคม. องค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อพัฒนาการทางจริยธรรม.
วารสารแนะแนว. 25(132): 31-35.
- สุพจน์ พันธุ์นิยะ. 2535. การส่งเสริมการอ่านโดยการให้ตัวแบบเพื่อพัฒนาพฤติกรรมการอ่านใน
นักเรียนชั้นประถมศึกษา. วิทยานิพนธ์ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต วิชาเอกการวิจัย
พฤติกรรมศาสตร์ประยุกต์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- สุพจน์ สิ้นสุวงศ์วัฒน์. 2527. การสร้างแบบทดสอบวัดแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3
ในจังหวัดบุรีรัมย์. วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ประสานมิตร.
- สุพิชชา กลิ่นบุหงา. 2540. ผลของการใช้โปรแกรมการแนะแนวแบบกลุ่มย่อยที่มีต่อการตระหนักใน
อนาคตของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1. วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต
ภาควิชาจิตวิทยา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

- สุรศักดิ์ หลาบมาลา. 2527, ตุลาคม. เขาสอนให้เด็กมองอนาคต. สารพัฒนาหลักสูตร 31: 14-15.
- สุรางค์ โค้วตระกูล. 2541. จิตวิทยาการศึกษา. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุริยะ พันธุ์ดี. 2536. ความสัมพันธ์ระหว่างการถ่ายทอดทางพุทธศาสนาในโรงเรียน กับจิตลักษณะและพฤติกรรมก้าวร้าวในนักเรียนระดับมัธยมศึกษา. วิทยานิพนธ์ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ประยุกต์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- เสรี อินทร์คง. 2535. การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์และความรับผิดชอบในการเรียนคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการสอนโดยใช้สัญญาการเรียนกับการสอนตามคู่มือครูของสสวท. วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- แสง ทวีคุณ. 2538. การฝึกเพื่อเสริมสร้างจิตลักษณะในการป้องกันพฤติกรรมทะเลาะวิวาทในนักเรียนอาชีวศึกษา. วิทยานิพนธ์ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต วิชาเอกการวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ประยุกต์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- อนุสิทธิ์ เพ็งประภทร์. 2533. การเปรียบเทียบความคิดสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่เรียนวิชาสังคมศึกษาด้วยการสอนโดยใช้เทคนิคการพยากรณ์กับการสอนปกติตามปกติโรงเรียนพระโขนงวิทยาลัย กรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- อัมพร วงศ์ใหญ่. 2541. ความสัมพันธ์เชิงสาเหตุระหว่างความทันสมัยของพ่อแม่ การอบรมเลี้ยงดู ความเชื่ออำนาจภายในตนด้านสุขภาพ และลักษณะมุ่งอนาคตที่มีต่อพฤติกรรมการรักษาความสะอาดของร่างกาย ของนักเรียนชาวเขาเผ่าเข้าในระดับประถมศึกษา. วิทยานิพนธ์ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาโรงเรียน มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

ภาษาอังกฤษ

Atkinson, J. W. 1964. An introduction to motivation. New York: D.Vand Nostrand.

Bandura Albert.1977. Social Learning. New Jersey: Prentice-Hall.

Harrison, D. F. 1985, March. The temporal dimension of Jung's psychological typology: testing and instructional theory of future studies with middle school students.Dissertation Abstracts Internationals. 45: 2742A-2743A.

Husman, J.and Lens,W. 1999. The role of the future in student motivation. Educational Psychologist. 34(2): 113-125.

- Lamm, H; Schmidt, R. W.; and Trommsdorff, G. 1976. Sex and Social class as determinants of future orientation in adolescent. Journal of personality and Social Psychology 34: 317-326.
- McClelland, D. C.; Atkinson, J. W.; Clark, R. W.; and Lowell, E. L. 1953. The achievement motive. New York: Appleton-Century-Crofts.
- McClelland, D. C. 1961. The achieving society. New York: The Free Press.
- McClelland, D. C. 1985. Human motivation. Glenview, IL: Scott, Foresman.
- Meade, R. D. 1971. Future time perspective of college students in America and India. Journal of Social Psychology 83: 175-182.
- Mehrabian, A. 1968. Male and female of the tendency to achieve. Educational and Psychological Measurement 28: 493-502.
- Mischel, W. 1981. Introduction to personality. New York; Holt, Rinehart and Winston.
- Murray, H.A. 1971. Thematic apperception test. Harvard Psychologic.
- Nurmi, J. E. 1991. How do adolescents see their future? a review of the development of future orientation and planning. Development Review 11: 1-59.
- Pulkkinen, L.; and Ronka, A. 1994. Personal control over development , Identity formation, nd future orientation as components of life orientation: A developmental Approach. Developmental Psychology 30 (2): 260-271.
- Robinson, C. L. 1971, August. Future Time Perspective in Non-Incarcerated Juvenile Delinquents. Dissertation Abstracts International 32(2): 1225-B.
- Schunk, D. H. 2000. Learning theories: An educational perspective. New Jersey: Pearson Education Upper Saddle River.
- Seginer, R.; and Halabi, H. 1991. Cross-Culture Variations of Adolescents' Future Orientation: The Case of Israeli Druze Versus Israeli Arab and Jewish Male. Journal of Cross Cultural Psychology 22(2): 224-237.
- Segula, V.; and Felix, L. 1976, May. The Relationship of Future Tim Perspective to Ego Functions. Dissertation Abstracts International 36(11): 5823-B.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. ค่าเฉลี่ยหรือมัธมเลขคณิต (mean)

$$\text{สูตรที่ใช้} \quad \bar{X} = \frac{\sum X}{n}$$

$$\begin{aligned} \text{โดยที่} \quad \bar{X} &= \text{คะแนนเฉลี่ยหรือมัธมเลขคณิต} \\ \sum X &= \text{ผลรวมของคะแนนทุกคน} \\ n &= \text{จำนวนคนทั้งหมด} \end{aligned}$$

2. ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

$$\text{สูตรที่ใช้} \quad \text{S.D.} = \sqrt{\frac{n \sum X^2 - (\sum X)^2}{n(n-1)}}$$

$$\begin{aligned} \text{โดยที่} \quad \text{S.D.} &= \text{ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน} \\ \sum X^2 &= \text{ผลรวมกำลังสองของคะแนนของแต่ละคน} \\ (\sum X)^2 &= \text{ผลรวมของคะแนนของทุกคนยกกำลังสอง} \\ n &= \text{จำนวนคนทั้งหมด} \end{aligned}$$

3. การทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ย ด้วยค่าที (t-test dependent)

$$\text{สูตรที่ใช้} \quad t = \frac{\sum D}{\sqrt{\frac{n \sum d^2 - (\sum d)^2}{n-1}}}$$

$$df = n - 1$$

$$\begin{aligned} \text{โดยที่} \quad D &= \text{ความแตกต่างระหว่างคะแนนแต่ละคู่} \\ \sum D &= \text{ผลรวมของความแตกต่างระหว่างคะแนนแต่ละคู่} \\ n &= \text{จำนวนคู่} \end{aligned}$$

4. การทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยด้วยค่าที (t-test independent)

สูตรที่ใช้

$$t = \frac{X_1 - X_2}{\sqrt{\frac{(n_1 - 1)S_1^2 + (n_2 - 1)S_2^2}{n_1 + n_2 - 2} \left[\frac{1}{n_1} + \frac{1}{n_2} \right]}}$$

$$df = n_1 + n_2 - 2$$

หรือ

$$t = \frac{X_1 - X_2}{\sqrt{Sp^2 \left[\frac{1}{n_1} + \frac{1}{n_2} \right]}}$$

เมื่อ

$$Sp^2 = \frac{(n_1 - 1)S_1^2 + (n_2 - 1)S_2^2}{n_1 + n_2 - 2}$$

โดยที่

X_1	=	ค่าเฉลี่ยของคะแนนของนักเรียนในกลุ่มควบคุม
X_2	=	ค่าเฉลี่ยของคะแนนของนักเรียนในกลุ่มทดลอง
n_1	=	จำนวนนักเรียนในกลุ่มควบคุม
n_2	=	จำนวนนักเรียนในกลุ่มทดลอง
S_1^2	=	ความแปรปรวนของคะแนนของนักเรียนในกลุ่มควบคุม
S_2^2	=	ความแปรปรวนของคะแนนของนักเรียนในกลุ่มทดลอง
Sp^2	=	ค่าความแปรปรวนร่วมกันของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

5. สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เพียร์สันโปรดักเมนต์ (Pearson product moment correlation coefficient)

$$\text{สูตรที่ใช้} \quad r_{xy} = \frac{n\sum XY - (\sum X)(\sum Y)}{\sqrt{[n\sum X^2 - (\sum X)^2][n\sum Y^2 - (\sum Y)^2]}}$$

โดยที่

r_{xy}	=	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เพียร์สันโปรดักเมนต์
n	=	จำนวนคู่
X	=	ค่าของตัวแปรชุดที่ 1
Y	=	ค่าของตัวแปรชุดที่ 2

ภาคผนวก ข
รายนามผู้ทรงคุณวุฒิ

รายนามผู้ทรงคุณวุฒิ

ผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบแบบวัดแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์

1. รองศาสตราจารย์ ดร.ทวีวัฒน์ ปิตยานนท์ อาจารย์สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา
ภาควิชาสารัตถศึกษา คณะครุศาสตร์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
2. ดร.เอมอร กฤษณะรังสรรค์ อาจารย์ภาควิชาจิตวิทยาและการแนะแนว
สถาบันราชภัฏสวนสุนันทา

ผู้เชี่ยวชาญตรวจให้คะแนนแบบวัดแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์แบบ TAT

- ผู้ช่วยศาสตราจารย์ เกษมศักดิ์ ภูมิศรีแก้ว อาจารย์พิเศษสาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา
ภาควิชาสารัตถศึกษา คณะครุศาสตร์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบกิจกรรมการพัฒนาลักษณะมุ่งอนาคต

1. รองศาสตราจารย์นงลักษณ์ ประเสริฐ อาจารย์โรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย
2. รองศาสตราจารย์สุภาพรณ โคตรจรัส อาจารย์พิเศษสาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา
คณะจิตวิทยา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคผนวก ค

หนังสือเรียนขอความร่วมมือในการวิจัย

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ ฝ่ายวิชาการ คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย โทร.218-2680

ที่ ทม.0302(2770.0603)2022

วันที่ 13 ธันวาคม 2544

เรื่อง ขอรียนเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

เรียน รองศาสตราจารย์ ดร.ทวิวัฒน์ ปิตยานนท์

ด้วย นายเกรียงศักดิ์ ศรีสมบัติ นิสิตชั้นปริญญาโทบัณฑิต ภาคศึกษาระดับศึกษา สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา อยู่ในระหว่างการดำเนินงานวิจัยวิทยานิพนธ์เรื่อง “ผลของการพัฒนาลักษณะมุ่งอนาคตที่มีต่อแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นในโรงเรียนเขตชนบทยากจน จังหวัดอำนาจเจริญ” โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.จุมพล พูลภัทรชีวิน และรองศาสตราจารย์ ดร.ประสาร มาลากุล ณ อยุธยา เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา ในกรณีนี้จึงขอเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบเครื่องมือวิจัยที่นิสิตสร้างขึ้น ตามเอกสารที่แนบ

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดเป็นผู้ทรงคุณวุฒิดังกล่าว เพื่อประโยชน์ทางวิชาการต่อไป และขอขอบคุณมาในโอกาสนี้

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุลักษณ์ ศรีบุรี)

รองคณบดีฝ่ายวิชาการ

ปฏิบัติราชการแทนคณบดีคณะครุศาสตร์

ที่ ทม.0302(2770.0603)2024

ฝ่ายวิชาการ คณะครุศาสตร์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ถนนพญาไท กรุงเทพฯ 10330

13 ธันวาคม 2544

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

เรียน อธิการบดีสถาบันราชภัฏสวนสุนันทา

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ด้วย นายเกรียงศักดิ์ ศรีสมบัติ นิสิตชั้นปริญญาโทบัณฑิต ภาคศึกษาศาสตร์ศึกษาศาสตร์ สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา อยู่ในระหว่างการทำนิพนธ์วิทยานิพนธ์เรื่อง “ผลของการพัฒนาทักษะการฟังของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นในโรงเรียนเขตชนบทยากจน จังหวัดอำนาจเจริญ” โดยมีผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.จุมพล พูลภัทรชีวิน และรองศาสตราจารย์ ดร.ประสาร มาลากุล ณ อยุธยา เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา ในการนี้จึงขอเชิญ อาจารย์ ดร.เอมอร กฤษณะรังสรรค์ เป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบเครื่องมือวิจัยที่นิสิตสร้างขึ้น

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดอนุญาตให้ อาจารย์ ดร.เอมอร กฤษณะรังสรรค์ เป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบเครื่องมือวิจัย เพื่อประโยชน์ทางวิชาการต่อไป และขอขอบคุณมาในโอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุลักษณ์ ศรีบุรี)

รองคณบดีฝ่ายวิชาการ

ปฏิบัติราชการแทนคณบดีคณะครุศาสตร์

ฝ่ายวิชาการ

โทร.218-2680

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ ฝ่ายวิชาการ คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย โทร.218-2680

ที่ ทม.0302(2770.0603)2023

วันที่ 13 ธันวาคม 2544

เรื่อง ขอเรียนเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

เรียน ผู้ช่วยศาสตราจารย์เกษมศักดิ์ ภูมิศรีแก้ว

ด้วย นายเกรียงศักดิ์ ศรีสมบัติ นิสิตชั้นปริญญาโทมหาบัณฑิต ภาควิชาสารัตถศึกษา สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา อยู่ในระหว่างการดำเนินงานวิจัยวิทยานิพนธ์เรื่อง “ผลของการพัฒนาลักษณะมุ่งอนาคตที่มีต่อแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นในโรงเรียนเขตชนบทยากจน จังหวัดอำนาจเจริญ” โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.จุมพล พูลภัทรชีวิน และรองศาสตราจารย์ ดร.ประสาร มาลากุล ณ อยุธยา เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา ในกรณีนี้จึงขอเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบเครื่องมือวิจัยที่นิสิตสร้างขึ้น ตามเอกสารที่แนบ

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดเป็นผู้ทรงคุณวุฒิดังกล่าว เพื่อประโยชน์ทางวิชาการต่อไป และขอขอบคุณมาในโอกาสนี้

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุลักษณ์ ศรีบุรี)

รองคณบดีฝ่ายวิชาการ

ปฏิบัติราชการแทนคณบดีคณะครุศาสตร์

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ ฝ่ายวิชาการ คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย โทร.218-2680

ที่ ทม.0302(2770.0603)2026

วันที่ 13 ธันวาคม 2544

เรื่อง ขออนุญาตเชิญบุคลากรในสังกัดเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

เรียน รองคณบดีและผู้อำนวยการโรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (ฝ่ายมัธยม)

ด้วย นายเกรียงศักดิ์ ศรีสมบัติ นิสิตชั้นปริญญาโทมหาบัณฑิต ภาควิชาสารัตถศึกษา สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา อยู่ในระหว่างการดำเนินงานวิทยานิพนธ์เรื่อง "ผลของการพัฒนาลักษณะมุ่งอนาคตที่มีต่อแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นในโรงเรียนเขตชนบทยากจน จังหวัดอำนาจเจริญ" โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.จุมพล พูลภัทรชีวิน และรองศาสตราจารย์ ดร.ประสาร มาลากุล ณ อยุธยา เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา ในการนี้จึงขอเชิญ รองศาสตราจารย์ณรงค์ ประเสริฐ เป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบเครื่องมือวิจัยที่นิสิตสร้างขึ้น

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดอนุญาตให้ รองศาสตราจารย์ณรงค์ ประเสริฐ เป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบเครื่องมือวิจัย เพื่อประโยชน์ทางวิชาการต่อไป และขอขอบคุณมาในโอกาสนี้

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุลักษณ์ ศรีบุรี)

รองคณบดีฝ่ายวิชาการ

ปฏิบัติราชการแทนคณบดีคณะครุศาสตร์

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ ฝ่ายวิชาการ คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย โทร.218-2680

ที่ ทม.0302(2770.0603)2025

วันที่ 13 ธันวาคม 2544

เรื่อง ขอเรียนเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

เรียน รองศาสตราจารย์สุภาพรณ โคตรจรัส

ด้วย นายเกรียงศักดิ์ ศรีสมบัติ นิสิตชั้นปริญญาโทบัณฑิต ภาคศึกษาระดับศึกษา สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา อยู่ในระหว่างการดำเนินงานวิทยานิพนธ์เรื่อง "ผลของการพัฒนาลักษณะมุ่งอนาคตที่มีต่อแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นในโรงเรียนเขตชนบทยากจน จังหวัดอำนาจเจริญ" โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.จุมพล พูลภัทรชีวิน และรองศาสตราจารย์ ดร.ประสาร มาลากุล ณ อยุธยา เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา ในกรณีนี้จึงขอเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบเครื่องมือวิจัยที่นิสิตสร้างขึ้น ตามเอกสารที่แนบ

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดเป็นผู้ทรงคุณวุฒิดังกล่าว เพื่อประโยชน์ทางวิชาการต่อไป และขอขอบคุณมาในโอกาสนี้

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุลักษณ์ ศรีบุรี)

รองคณบดีฝ่ายวิชาการ

ปฏิบัติราชการแทนคณบดีคณะครุศาสตร์

ที่ ทม.0302(2700.0603)2027

ฝ่ายวิชาการ คณะครุศาสตร์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ถนนพญาไท กรุงเทพฯ 10330

13 ธันวาคม 2544

เรื่อง ขออนุญาตทดลองใช้เครื่องมือวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนคำเขื่อนแก้ววิทยาคม

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ด้วย นายเกรียงศักดิ์ ศรีสมบัติ นิสิตชั้นปริญญาโทบัณฑิต ภาควิชาสารัตถศึกษา สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา อยู่ในระหว่างการดำเนินงานวิจัยวิทยานิพนธ์เรื่อง “ผลของการพัฒนาลักษณะมุ่งอนาคตที่มีต่อแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นในโรงเรียนเขตชนบทยากจน จังหวัดอำนาจเจริญ” โดยมีผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.จุมพล พูลภัทรชีวิน และรองศาสตราจารย์ ดร.ประสาร มาลากุล ณ อยุธยา เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา ในการนี้ นิสิตมีความจำเป็นต้องทดลองใช้เครื่องมือในการเก็บข้อมูล ด้วยโปรแกรมพัฒนา ลักษณะมุ่งอนาคต แบบวัดลักษณะมุ่งอนาคต และแบบวัดแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น จำนวน 30 คน ทั้งนี้ นิสิตผู้วิจัยจะได้ประสานงานในรายละเอียดต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดอนุญาตให้ นายเกรียงศักดิ์ ศรีสมบัติ ได้ทดลองใช้เครื่องมือดังกล่าว เพื่อประโยชน์ทางวิชาการต่อไป และขอขอบคุณมาในโอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุลักษณ์ ศรีบุรี)

รองคณบดีฝ่ายวิชาการ

ปฏิบัติราชการแทนคณบดีคณะครุศาสตร์

ฝ่ายวิชาการ

โทร. 218-2680

ที่ ทม.0302(2700.0603)2028

ฝ่ายวิชาการ คณะครุศาสตร์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ถนนพญาไท กรุงเทพฯ 10330

13 ธันวาคม 2544

เรื่อง ขออนุญาตทดลองใช้เครื่องมือวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านโพหนอง

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ด้วย นายเกรียงศักดิ์ ศรีสมบัติ นิสิตชั้นปริญญาโท สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา อยู่ในระหว่างการดำเนินงานวิจัยวิทยานิพนธ์เรื่อง “ผลของการพัฒนาลักษณะมุ่งอนาคตที่มีต่อแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นในโรงเรียนเขตชนบทยากจน จังหวัดอำนาจเจริญ” โดยมีผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.จุมพล พูลภทรชิวิน และรองศาสตราจารย์ ดร.ประสาร มาลากุล ณ อยุธยา เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา ในการนี้ นิสิตมีความจำเป็นต้องทดลองใช้เครื่องมือในการเก็บข้อมูล ด้วยโปรแกรมพัฒนา ลักษณะมุ่งอนาคต แบบวัดลักษณะมุ่งอนาคต และแบบวัดแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น จำนวน 30 คน ทั้งนี้ นิสิตผู้วิจัยจะได้ประสานงานในรายละเอียดต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดอนุญาตให้ นายเกรียงศักดิ์ ศรีสมบัติ ได้ทดลองใช้เครื่องมือดังกล่าว เพื่อประโยชน์ทางวิชาการต่อไป และขอขอบคุณมาในโอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุลักษณ์ ศรีบุรี)

รองคณบดีฝ่ายวิชาการ

ปฏิบัติราชการแทนคณบดีคณะครุศาสตร์

ฝ่ายวิชาการ

โทร. 218-2680

ที่ ทม.0302(2770.0603)2021

ฝ่ายวิชาการ คณะครุศาสตร์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ถนนพญาไท กรุงเทพฯ 10330

13 ธันวาคม 2544

เรื่อง ขอความร่วมมือในการเก็บข้อมูลวิจัย

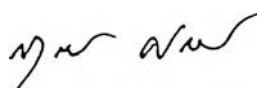
เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านคำแก้ว

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ด้วย นายเกรียงศักดิ์ ศรีสมบัติ นิสิตชั้นปริญญาโทบัณฑิต ภาคศึกษารัตนศึกษา สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา อยู่ในระหว่างการดำเนินงานวิจัยวิทยานิพนธ์เรื่อง “ผลของการพัฒนาลักษณะมุ่งอนาคตที่มีต่อแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นในโรงเรียนเขตชนบทยากจน จังหวัดอำนาจเจริญ” โดยมีผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.จุมพล พูลภักษ์ชิวิน และรองศาสตราจารย์ ดร.ประสาร มาลากุล ณ อยุธยา เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา ในการนี้ นิสิตมีความจำเป็นต้องเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยโปรแกรมพัฒนาลักษณะมุ่งอนาคต แบบวัดลักษณะมุ่งอนาคต และแบบวัดแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ทั้งนี้ นิสิตผู้วิจัยจะได้ประสานงานในรายละเอียดต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดอนุญาตให้ นายเกรียงศักดิ์ ศรีสมบัติ ได้ทำการเก็บข้อมูลวิจัยดังกล่าว เพื่อประโยชน์ทางวิชาการต่อไป และขอขอบคุณมาในโอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุลักษณ์ ศรีบุรี)

รองคณบดีฝ่ายวิชาการ

ปฏิบัติราชการแทนคณบดีคณะครุศาสตร์

ฝ่ายวิชาการ

โทร.218-2680

ภาคผนวก ง
คู่มือการให้คะแนนแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์
จากแบบวัดแบบ TAT เพื่อตรวจสอบความตรงเชิงโครงสร้าง

คู่มือการให้คะแนนแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ (SCORING MANUAL FOR ACHIEVEMENT MOTIVE)

ความสัมพันธ์ของหลักการให้คะแนนกับความเหมาะสมของพฤติกรรม

การที่เราแบ่งลักษณะของพฤติกรรมและประสบการณ์ของบุคคล โดยยึดเอาเรื่องราวจากจินตนาการว่าเป็นการแสดงออกถึงความต้องการภายในของบุคคล ซึ่งสามารถจะจำแนกออกได้อีกหลาย ๆ ส่วนอย่างละเอียด การนำเอาทฤษฎีทางจิตวิทยาเข้ามาช่วยในการอธิบายและจำแนกเพื่อจะยึดเอาเป็นหลักในการกำหนดพฤติกรรมเหล่านั้น สิ่งสำคัญมีอยู่ว่าเราจะต้องพิจารณาลำดับขั้นต่าง ๆ ของพฤติกรรมที่จะเกิด เมื่อบุคคลได้แสดงความต้องการ (Need = N) หรือมีแรงจูงใจ บุคคลอาจแสดงความต้องการที่จะไปให้ถึงเป้าหมายสัมฤทธิ์ที่คาดหวังไว้ (Ga+) หรืออาจจะประสบความล้มเหลว ไปไม่ถึงเป้าหมายสัมฤทธิ์ที่คาดหวังไว้ (Ga-) ซึ่งในกรณีนี้ บุคคลจะแสดงกิจกรรมเพื่อหาทางไปสู่เป้าหมาย (I+) เพื่อหลีกเลี่ยง (I-) ในบางคราว อาจมีอุปสรรคมาขัดขวางไม่ให้บุคคลไปถึงเป้าหมาย (B) ไม่ให้มีความก้าวหน้า อุปสรรคอาจจะมาจากตัวบุคคลเอง (Bp) หรือว่ามาจากสิ่งแวดล้อมภายนอก (Bw) บุคคลจะแสดงพฤติกรรมในทางยอมรับหรือในทางปฏิเสธเมื่อเขาได้พบกับปัญหา เมื่อไปถึงเป้าหมาย บุคคลจะแสดงอารมณ์ในทางยอมรับ (G+) หรือแสดงออกในทางปฏิเสธ (G-) เมื่อเขาประสบความล้มเหลว อย่างไรก็ตาม จะต้องมีการแสดงออกในทางปฏิเสธ (G-) เมื่อเขาประสบความล้มเหลว อย่างไรก็ตามจะต้องมีการแสดงความเห็นอกเห็นใจ หรือช่วยเหลือเขาอยู่บ้าง นั่นคือจะมีแรงกดดันจากภายนอกที่คอยช่วยส่งเสริมให้เขามีพฤติกรรมไปสู่เป้าหมายได้อีก (Nup) ซึ่งในการวิเคราะห์ลำดับของพฤติกรรม ตามที่ได้กล่าวมานี้ เราอาจเขียนเป็นแผนภูมิประกอบได้ จะสังเกตได้ว่า สภาพการทั้ง 5 ที่บุคคลแสดงออก คือความต้องการ ความคาดหวังในทางยอมรับหรือในทางปฏิเสธต่อเป้าหมาย สภาพอารมณ์ในทางยอมรับหรือในทางปฏิเสธจะอยู่ในตัวบุคคล พฤติกรรมที่แสดงออกจะแทนด้วยลูกศรซึ่งแสดงทิศทางของความพยายามที่จะแก้ปัญหา อุปสรรคที่มาขัดขวางซึ่งอาจจะอยู่ในตัวบุคคลเอง ซึ่งบุคคลจะต้องหาทางเอาชนะให้ได้ เพื่อได้ไปถึงเป้าหมาย แรงกดดันจากสังคม (Nurturant press) นั้น เป็นแรงกดดันจากบุคคลอื่น ซึ่งจะอยู่อีกส่วนหนึ่งต่างหาก และลูกศรที่กำกับไว้ แสดงทิศทางที่แสดงถึงวิธีความช่วยเหลือจากภายนอกที่อาจจะเกิดขึ้นได้ในบางกรณี ประการสุดท้าย อาจกล่าวได้ว่า เป้าหมายนั้นจะเป็นสิ่งแสดงให้เห็นว่า ความคาดหวัง สภาพอารมณ์ กิจกรรมเพื่อไปสู่เป้าหมายของบุคคล เป็นต้น เป็นแรงจูงใจที่สัมพันธ์กับความสำเร็จหรือสัมพันธ์กับด้านอื่นหรือไม่ อาจกล่าวได้ว่าองค์ประกอบเหล่านี้ ใช้สำหรับอธิบายลำดับพฤติกรรมไม่ว่าเป้าหมายของบุคคลจะเป็นประเภทใดก็ตาม ดังนั้น เราจึงต้องมุ่งความสนใจว่า เป้าหมายแห่งสัมฤทธิ์ผลประกอบด้วยอะไรบ้าง ในการที่จะศึกษาถึงแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ เราจึงมุ่งค้นหาว่า องค์ประกอบของเป้าหมายของความสำเร็จหรือสัมฤทธิ์ผลประกอบด้วยอะไรบ้าง

ความหมายของจินตนาการใฝ่สัมฤทธิ์

DEFINITION OF ACHIEVEMENT IMAGERY (AI)

การให้คะแนนจินตนาการใฝ่สัมฤทธิ์ ประการแรกที่สุด เราพิจารณาเสียก่อนว่าเรื่องราวประเภทไหนที่แสดงถึงเป้าหมายของความสำเร็จ และพิจารณาถึงองค์ประกอบปลีกย่อยตามที่ได้กล่าวมาแล้ว คือ ความต้องการ กิจกรรมเพื่อไปสู่เป้าหมาย ฯลฯ ในฐานะที่สิ่งเหล่านี้มีความสัมพันธ์กับสัมฤทธิ์ผล เป้าหมายสัมฤทธิ์หมายถึง ความสำเร็จในการแข่งขันกับมาตรฐานของความดีเลิศ นั่นคือ เป้าหมายของบุคคล ในเรื่องที่จะเขียนจะต้องมีการแสดงถึงความสำเร็จในแง่ของการแข่งขันกับมาตรฐานของความดีเลิศ เมื่อบุคคลประสบความสำเร็จในการไปสู่เป้าหมายสัมฤทธิ์ แต่ถ้ายังมีการแสดงออกซึ่งความพยายามที่จะแข่งขันกับมาตรฐานอันดีเลิศอยู่ เราก็ตัดสินได้ว่า บุคคลนั้นมีจินตนาการใฝ่สัมฤทธิ์

ที่กล่าวมานี้ เป็นการกล่าวอย่างรวม ๆ ถึงความหมายของแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการให้คำจำกัดความ หลักเกณฑ์ของการให้คะแนนจินตนาการใฝ่สัมฤทธิ์นั้น อาจกล่าวได้อีกต่อไปว่า เราต้องรวมเอาลักษณะพิเศษบางประการของจินตนาการที่ไม่ได้แสดงออกถึงการพยายามที่จะแข่งขันกับมาตรฐานอันดีเลิศ ซึ่งได้แก่ ความสำเร็จที่มีลักษณะพิเศษเฉพาะตัว และการเกี่ยวข้องกับโครงการระยะยาวเฉพาะตัว และการเกี่ยวข้องกับโครงการระยะยาว แต่เราก็ยังพิจารณาเอาเรื่องของการแข่งขันกับมาตรฐานอันดีเลิศเข้ามาอ้างอิงอยู่ตลอดไป

การแข่งขันกับมาตรฐานของความดีเลิศนั้น อาจกล่าวให้ชัดเจนได้ว่า หมายถึงลักษณะใดลักษณะหนึ่งของกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมการแข่งขัน (ไม่ใช่การก้าวร้าว) ซึ่งจะต้องมีการเอาชนะหรือความพยายามที่จะทำให้ได้ดีกว่าบุคคลใดบุคคลหนึ่ง หรือสิ่งใดสิ่งหนึ่งซึ่งการแข่งขันกับมาตรฐานอันดีเลิศนี้ เป็นหลักฐานที่แสดงว่า บุคคลได้มีความเกี่ยวข้องกับลักษณะของงานที่ต้องการจะทำว่าจะต้องให้สำเร็จลงด้วยดีเพียงไร เมื่อเปรียบเทียบกับผลงานที่คนอื่นได้ทำไปแล้ว คำที่ใช้บรรยายมักเป็นคำคุณศัพท์ที่เป็นการประเมินค่าแสดงอัตราของความดีเลิศ ของการกระทำนั้น ๆ เช่น ดี ดีกว่า ดีที่สุดใน การให้คะแนนจินตนาการใฝ่สัมฤทธิ์นั้น จะให้คะแนนได้ก็ต่อเมื่อเรื่องที่เขียนนั้นอยู่ในเกณฑ์ที่จะพิจารณากันอีกดังต่อไปนี้

1. การแข่งขันกับมาตรฐานของความดีเลิศ

ก. เรื่องที่เขียนต้องมีลักษณะที่แสดงถึงกิจกรรมการแข่งขัน (ไม่ใช่การก้าวร้าว) ซึ่งมีการชนะหรือการทำให้ได้ดีเท่า หรือดีกว่าที่คนอื่นได้เคยทำไว้ในสภาพของความเป็นจริง เช่น ความต้องการที่จะเอาชนะการประกวดเรียงความ หรือการที่นักเรียนฝึกงานต้องการแสดงให้นายจ้างของตนเห็นว่าตนสามารถแก้เครื่องยนต์ได้ เป็นต้น

ข. ถ้าลักษณะหนึ่งในเรื่องมีความเกี่ยวข้องกับกิจกรรมการแข่งขัน (ไม่ใช่การก้าวร้าว) แต่ความต้องการที่จะเอาชนะหรือเพื่อต้องการทำให้ได้ผลดี หรือให้ดีกว่าคนอื่น ๆ ไม่ได้กล่าวออกมาอย่างชัดเจนก็จะพิจารณาว่า

(1) ความรู้สึกที่มีเมื่อได้รับความสำเร็จในเป้าหมาย เช่น

“เด็กหนุ่มคนนั้นชนะการประกวดเรียงความและเขารู้สึกภูมิใจ”

“เด็กหนุ่มคนนั้นแพ้การประกวดเรียงความและเขาก็รู้สึกขมขื่น”

“เด็กหนุ่มคนนั้นคาดหวังว่าถ้าเขาชนะเขาจะเป็นคนมีชื่อเสียง”

(2) กิจกรรมเพื่อไปสู่เป้าหมาย มีความต้องการที่จะประสบความสำเร็จในการแข่งขันกับมาตรฐานของความดีเลิศแฝงอยู่ในเรื่อง เช่น

“เด็กหนุ่มคนนั้นกำลังเขียนเรียงความของเขาอย่างรอบคอบ”

ค. มีอยู่บ่อยครั้ง ที่มาตรฐานของความดีเลิศจะไม่เกี่ยวข้องกับเรื่องของการแข่งขันกับคนอื่น แต่เป็นความต้องการที่จะตั้งใจทำดีด้วยตัวของตัวเอง ในกรณีนี้ การให้คะแนนจินตนาการใฝ่สัมฤทธิ์ ต้องพิจารณาคำที่มีความหมายไปในทางดี ละเอียดลออ หรือ ข้อความที่แสดงอารมณ์ หรือกิจกรรม เพื่อไปสู่เป้าหมายที่เป็นไปในทำนองเดียวกัน ตัวอย่างเช่น “เด็กหนุ่มคนนั้นกำลังทำการบ้านของเขาอย่างขะมักเขม้นและรอบคอบที่สุด” หรือ “เด็กหนุ่มคนนั้นมีความกังวลใจเพราะไม่สามารถเข้าใจคำบางคำในตำราที่อ่านอย่างแท้จริง”

ในการพิจารณาตามหลักเกณฑ์ข้างต้น เราจะต้องหาความแตกต่างระหว่างข้อความที่แสดงความขมขื่นและที่แสดงถึงคุณภาพของกิจกรรมเพื่อไปสู่เป้าหมายให้ได้ เช่น การทำงานหนัก หรือการทำงานเร็ว จะมีความเกี่ยวข้องกับสัมฤทธิ์ผลก็ต่อเมื่องานนั้นจะดีเลิศได้ก็ต่อเมื่อต้องทำอย่างหนักและอย่างรวดเร็ว บุคคลอาจทำงานหนักเพียงเพื่อให้งานนั้นสำเร็จสมบูรณ์ลงไปเพราะความจำเป็นส่วนตัว ตัวอย่างเช่น “เด็กหนุ่มคนนั้นกำลังทำงานอย่างหนักเพื่อจะทำการบ้านของเขาให้เสร็จ” ข้อความนี้อาจแสดงถึงว่า การที่เด็กต้องการทำการบ้านให้เสร็จนั้นก็เพื่อหวังที่จะออกไปเล่นสนุกกับเพื่อน ๆ หรืออาจจะเป็นเพราะว่าถ้าไม่ทำเช่นนั้น จะส่งการบ้านช้ากว่ากำหนดไป จึงต้องรีบร้อน ตัวอย่างที่ยกมานี้ ไม่ได้มีเกณฑ์ที่เกี่ยวข้องกับการแข่งขันกับมาตรฐานของความดีเลิศแต่อย่างใด แต่ถ้ามีข้อความที่เขียนว่า “เขากำลังทำงานช้า ๆ อย่างละเอียดละออ” ข้อความนี้อาจแสดงให้เห็นว่างานนั้นจะสำเร็จอย่างถูกต้องและมีมาตรฐานที่ดีเลิศ เราก็สามารถให้คะแนนเป็นจินตนาการใฝ่สัมฤทธิ์ได้

2. ความสำเร็จที่มีลักษณะเป็นเอกลักษณ์

ลักษณะของการแสดงออกถึงความสำเร็จใด ๆ ที่ไม่ใช่การทำอย่างขอไปที เป็นการแสดงถึงความสำเร็จของบุคคล เช่น งานประดิษฐ์ งานศิลปะ และงานอื่น ๆ ที่อยู่ในเกณฑ์นี้เราถือว่า การที่บุคคลทำงานโดยการประดิษฐ์สิ่งใหม่ ๆ หรือในกระบวนการของการปฏิบัติงานที่มีลักษณะพิเศษ

เฉพาะตัวก็เป็นการได้ต่อสู้แข่งขันกับมาตรฐานของความดีเลิศอยู่ในตัวของมันเองแล้ว และถ้าหากว่าเขาไปไม่ถึงเป้าหมาย เขาก็จะรู้สึกล้มเหลว

3. การเกี่ยวพันกับโครงการระยะยาว

อีกลักษณะหนึ่งของจินตนาการใฝ่สัมฤทธิ์ คือ การไปถึงเป้าหมายสัมฤทธิ์ที่เป็นเป้าหมายระยะยาว เช่น การต้องการความสำเร็จในชีวิต ความอยากจะเป็นช่างเครื่องยนต์ ความอยากเป็นนายแพทย์ อยากรับเป็นนักกฎหมาย อยากรับเป็นนักธุรกิจที่ประสบความสำเร็จ ฯลฯ ตัวอย่างของอาชีพที่ยกมานี้ เกี่ยวข้องกับโครงการระยะยาว การแสดงจินตนาการอย่างนี้ นับได้ว่าเป็นการแข่งขันกับมาตรฐานของความดีเลิศแบบหนึ่ง

อย่างไรก็ตามการเกี่ยวข้องกับความสำเร็จในเป้าหมายสัมฤทธิ์ผลในขอบเขตจำกัดก็เป็นลักษณะหนึ่ง เช่น งานพิเศษบางชนิด เมื่อมีงานที่ต้องทำเป็นประจำ ภายในขอบเขตที่เกี่ยวข้องกับความสำเร็จระยะยาว เราก็ให้คะแนนเป็นจินตนาการใฝ่สัมฤทธิ์ได้ การศึกษาเพื่อสอบไล่ได้ เราไม่อาจให้คะแนน เป็นจินตนาการใฝ่สัมฤทธิ์ได้ เว้นเสียแต่ว่าจะมีหลักฐานอื่น ๆ มาประกอบการพิจารณาว่า มีการเกี่ยวข้องกับความพยายามที่จะทำให้ได้ดีหรือเพื่อเอาชนะความล้มเหลวหรือเพื่อ “จะเข้าศึกษาต่อในคณะแพทยศาสตร์” หรือ “เพื่อให้สำเร็จการศึกษาจากมหาวิทยาลัย” ซึ่งเป็นการแสดงถึงเป้าหมายสัมฤทธิ์ ฉะนั้น ความสัมพันธ์ของงานเฉพาะกับผลสำเร็จระยะยาวจะต้องมีการแสดงออกอย่างชัดเจนและจะคลุมเครือไม่ได้ การให้คะแนนต้องยึดหลักการปฏิบัติในข้อ 1. อย่างเคร่งครัด

จินตนาการใดก็ตาม ที่บรรจุลักษณะทั้งสามประการหรือหลักเกณฑ์ในหลักเกณฑ์หนึ่งในสาม ให้คะแนนเป็นจินตนาการใฝ่สัมฤทธิ์ได้ แล้วจึงนำเรื่องนั้นมาพิจารณาให้คะแนนตามหลักเกณฑ์ย่อย ๆ อีกต่อไป คือ

จินตนาการใฝ่สัมฤทธิ์ที่ยังมีข้อสงสัย

DOUBTFUL ACHIEVEMENT IMAGERY (TI)

เรื่องที่เขียนบางเรื่องมีข้อความพาดพิงถึงสัมฤทธิ์ผลแต่ไม่สามารถจัดให้ถึงหลักเกณฑ์ทั้งสามประการข้างต้น กรณีนี้ เราให้คะแนนเป็นจินตนาการใฝ่สัมฤทธิ์ที่ยังมีข้อสงสัย (TI) และจะไม่มี การพิจารณาให้คะแนนในหลักเกณฑ์ย่อยอื่น ๆ ของผลสัมฤทธิ์ผลที่เกี่ยวข้องอีกต่อไป TI เป็นสัญลักษณ์ที่เลือกขึ้นมาเพื่อแสดงถึงเรื่องที่อยู่ในภาวะที่น่าสงสัยได้ และเป็นงานธรรมดาสามัญ หรือเป็นการแก้ปัญหาตามกิจวัตรประจำวัน เมื่อไรก็ตามที่มีข้อสงสัยเกิดขึ้น เพราะไม่สามารถจัดให้เข้าประเภทไหนได้ทั้งสามประเภท และเรื่องราวทั้งหมดที่เขียนมาก็ไม่มีความสัมพันธ์ต่อสัมฤทธิ์ผลทั้งหลาย เราจึงให้คะแนนเป็น

จินตนาการที่ไม่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์

UNRELATED IMAGERY (UI)

เรื่องที่ไม่มีความสัมพันธ์ที่ชัดเจนว่าจะอ้างอิงได้ว่ามีลักษณะเป็นการแสดงถึงเป้าหมายสัมฤทธิ์ก็จะให้คะแนนเป็นเรื่องที่ไม่มีส่วนเกี่ยวข้อง และจะไม่ให้คะแนนต่อไปในลักษณะย่อยอื่น ๆ ของจินตนาการใฝ่สัมฤทธิ์ ความแตกต่างระหว่างเรื่องที่ทำให้คะแนนเป็น TI กับ UI นั้นมีอยู่ว่า เรื่องที่มีลักษณะเป็น TI โดยปกติมักจะบรรจุข้ออ้างอิงต่องานที่มีเป้าหมายเป็นธรรมดาสามัญและมักมีเรื่องราวที่เกี่ยวข้องกับลักษณะย่อยอื่น ๆ แต่ไม่สามารถจะเข้าถึงลักษณะใดลักษณะหนึ่งอย่างเด่นชัดในลักษณะสัมพันธ์ทั้งสามประการที่ได้กล่าวมาแล้ว ในขณะที่เรื่อง UI นั้น เป็นเรื่องที่ไม่มีความสัมพันธ์ใด ๆ เลยต่อจินตนาการใฝ่สัมฤทธิ์

สภาพของความต้องการใฝ่สัมฤทธิ์

STATED NEED FOR ACHIEVEMENT (N)

ตัวละครในเรื่องที่เขียน บางครั้งก็แสดงความต้องการที่จะไปให้ถึงเป้าหมายสัมฤทธิ์ เช่น “เขาต้องการเป็นหมอ” เขาต้องการที่จะวาดภาพให้สำเร็จ” “เขาหวังที่จะประสบความสำเร็จ” เหล่านี้เป็นตัวอย่างที่ชัดเจน นอกจากนี้ ยังมีข้อความที่แสดงออกถึงการมีแรงจูงใจอยู่อย่างมากมาย เช่น ในคำพูดที่ว่า “เขาตั้งใจที่จะทำคะแนนให้ดี” เหล่านี้ก็สามารถให้คะแนนเป็นความต้องการใฝ่สัมฤทธิ์ได้ ความต้องการความสำเร็จเหล่านี้ บางครั้งก็แสดงถึงความต้องการเฉพาะอย่าง เช่น “เขาต้องการจะรับใช้ปวงมนุษยชาติ” ความต้องการนี้ให้คะแนนได้เพียง 1 ครั้ง ต่อ 1 เรื่อง ทั้ง ๆ ที่เรื่องนั้น ๆ มีการแสดงออกซึ่งความต้องการอยู่หลายครั้งก็ตาม ความต้องการ (Need) ไม่ได้สรุปมาจากกิจกรรมเพื่อไปสู่เป้าหมาย ผู้ให้คะแนนจึงมักจะไม่ค่อยมีข้อสงสัยว่า ตัวละครที่กำลังทำงานอยู่อย่างเอาเป็นเอาตาย เพื่อที่จะไปให้ถึงเป้าหมายสัมฤทธิ์นั้น ย่อมต้องการความสำเร็จเป็นสำคัญ เพราะฉะนั้น เราจึงให้คะแนนของความต้องการได้ เมื่อข้อความนั้นแสดงถึงลักษณะของแรงจูงใจ ลักษณะใดลักษณะหนึ่งอย่างเห็นได้ชัด

ทั้งนี้ก็ไม่ได้หมายความว่า ทุก ๆ เรื่องที่แสดงความต้องการจะมีลักษณะของสัมฤทธิ์สัมพันธ์ปรากฏอยู่เสมอไป ตัวอย่างเช่น “นักประดิษฐ์ต้องการให้ผู้ช่วยส่งคืนให้เขา” เช่นนี้ก็เป็นความต้องการเหมือนกัน แต่ไม่มีลักษณะสัมฤทธิ์สัมพันธ์ เราไม่ให้คะแนน N เพราะฉะนั้น ผู้ให้คะแนนจึงต้องคิดถึงลักษณะของจินตนาการนั้น ๆ ว่ามีความเกี่ยวข้องกับลักษณะของเป้าหมายสัมฤทธิ์หรือไม่ แต่ถ้ามีเขียนว่า “นักประดิษฐ์หวังที่จะให้กระเบื้องจืดเข้าไปอยู่ในที่ของมันเสียทีเพื่อว่าเครื่องจักรที่เขาประดิษฐ์จะได้สำเร็จ” อย่างนี้ เราให้คะแนนเป็น N ได้ คือการต้องการให้เครื่องจักรอันเป็นสิ่งประดิษฐ์สำเร็จสมบูรณ์เป็นลักษณะของสัมฤทธิ์สัมพันธ์ ตัวอย่างที่แสดงถึงความไม่มีลักษณะสัมฤทธิ์สัมพันธ์อีก เช่น

“ครูต้องการให้นักเรียนเรียนบทเรียนของเขา”

“ชายคนนั้นต้องการให้ช่างพืดซ่อมเครื่องยนต์ของเขา”

“เครื่องยนต์เครื่องนั้นตายและต้องการคนซ่อม”

ผลลัพธ์หลายประการของกิจกรรมเพื่อไปสู่เป้าหมาย

INSTRUMENTAL ACTIVITY WITH VARIOUS OUTCOMES (I+, I?, I-)

พฤติกรรมที่แสดงออกของตัวละครสมมติคนใดคนหนึ่งหรือหลาย ๆ คนในเรื่องที่เขียนขึ้นมา บางครั้งก็จะแสดงถึงได้ทำไปเพื่อให้ได้มาซึ่งสัมฤทธิ์ผล เช่นนี้ เราให้คะแนนเป็นกิจกรรมเพื่อไปสู่เป้าหมาย โดยใช้สัญลักษณ์เป็น I+, I?, I- เพื่อเป็นการแสดงว่า ผลลัพธ์ของกิจกรรมเพื่อไปสู่เป้าหมายนั้น ประสบผลสำเร็จ ยังไม่แน่ใจ หรือล้มเหลว เราจะให้คะแนนของกิจกรรมเพื่อไปสู่เป้าหมายได้เพียง เรื่องละ 1 ครั้ง ถึงแม้ว่าจะมีการกล่าวถึงกิจกรรมเพื่อไปสู่เป้าหมายหลายครั้งในเรื่องก็ตาม สัญลักษณ์ที่ใช้ในการให้คะแนน จะแสดงผลว่าการแสดงกิจกรรมเพื่อไปสู่เป้าหมายนั้นมีความเชื่อมโยงซึ่งกัน และกันและอาจเกิดขึ้นได้พร้อม ๆ กัน เพราะฉะนั้น จึงจำเป็นต้องมีข้อความที่แสดงถึงกิจกรรมที่เกิดขึ้นในเรื่องอย่างอิสระตั้งแต่จุดเริ่มต้นจนถึงผลลัพธ์ของเรื่อง เช่น ถ้าประโยคแรกของเรื่องบรรยายว่า “ชายสองคนกำลังทำงานอยู่กับสิ่งประดิษฐ์ชิ้นใหม่” และยังไม่มีความอื่นต่อไปอีก เราก็ไม่สามารถให้คะแนนเป็น I ได้ และเราจะไม่ให้คะแนนต่อไปถึงแม้จะเขียนข้อความอื่น ๆ เว้นเสียแต่ว่า ในตอนท้ายเขาได้เขียนไว้ว่า “เขาจะประดิษฐ์สำเร็จ” เช่นนี้ เราก็สามารถให้คะแนนเป็น I ได้

กิจกรรมเพื่อไปสู่เป้าหมายในบางคราวก็อาจประสบความสำเร็จได้ทั้ง ๆ ที่ผลลัพธ์ทั้งหมดของเรื่องไม่สำเร็จ ในกรณีนี้ เรามักจะพบข้อความที่แสดงถึงกิจกรรมเพื่อไปสู่เป้าหมายภายในเรื่องที่แสดงถึงอดีตอย่างนี้เราสามารถให้คะแนนได้ เช่น “ชายสองคนกำลังทำงานประดิษฐ์ เขาได้ทำงานอย่างขยันขันแข็งตลอดทั้งวันทั้งคืนในอดีตและประสบความสำเร็จแล้วครั้งแล้วครั้งเล่า” เรื่องทำนองนี้ อาจให้คะแนนเป็น I แต่จะพิจารณาว่าเป็น I+, I? หรือ I- ขึ้นอยู่กับส่วนที่เหลือของเรื่องนี้อีกทีหนึ่ง ถ้าเรื่องนั้นสำเร็จก็ให้คะแนนเป็น I+ ถ้าเรื่องนั้นมีผลไม่แน่ใจให้คะแนนเป็น I? ถ้าเรื่องนั้นมีผลไม่สำเร็จให้คะแนนเป็น I- อย่างไรก็ตาม ถ้ามีข้อความในสถานการณ์ทำนองนี้ เช่น “เมื่อวานเขาได้ทำงานสำคัญสำเร็จไปสองส่วนแล้ว” ถ้าอย่างนี้ เราจะให้คะแนนเป็น I ไม่ได้ เพราะไม่มีคำใด ๆ ที่แสดงความพยายามที่เขาต้องต่อสู้เพื่อความสำเร็จ

สภาพการคาดหวังในเป้าหมายสัมฤทธิ์

ANTICIPATORY GOAL STATES (GA+, GA-)

ตัวละครสมมติในเรื่องบางครั้งก็แสดงความคาดหวังที่จะพบความสำเร็จในเป้าหมายหรือที่จะประสบความสำเร็จ มีความคับข้องใจ สภาพของความคาดหวังในเป้าหมาย ถ้าเป็นไปในทางยอม

รับ (Ga+) เมื่อบุคคลในเรื่องกำลังคิดถึงความสำเร็จที่เขาพึงจะได้รับ ความคาดหวังว่าสิ่งประดิษฐ์ของเขาจะสำเร็จ ความฝันอันสูงส่งที่จะเป็นศิลาแพथผู้มีชื่อเสียง สภาพการคาดหวังในเป้าหมายอาจให้คะแนนเป็น Ga- ถ้าเป็นไปได้ในทางปฏิบัติ เช่น เมื่อบุคคลกำลังเป็นทุกข์ใจในความล้มเหลวของเขา หรือคาดหวังว่าเครื่องจักรที่เขาประดิษฐ์จะไม่ทำงาน ความคาดหวังในทางเลวร้าย สภาพของความไม่แน่ใจว่าจะทำสำเร็จหรือไม่ ทั้ง Ga+ และ Ga- จะให้คะแนนได้ทั้งสองอย่าง ในเรื่องเดียวกัน แต่จะให้คะแนนได้เพียงอย่างละครั้งเดียวเท่านั้น Ga- ยังมีความหมายรวมถึงการคาดหวังสัมฤทธิ์สัมพันธ์ที่ไม่ได้บอกว่าเป็นการยอมรับอย่างชัดเจน เพราะฉะนั้นข้อความที่ยังอยู่ในภาวะน่าสงสัยก็ให้คะแนนเป็น Ga- เช่น “เขากำลังไม่แน่ใจว่าผลของมันจะออกมาเป็นอย่างไร” เช่นนี้ เราให้คะแนนเป็น Ga-

ความคาดหวังสัมฤทธิ์สัมพันธ์จะต้องมีความสัมพันธ์กับเป้าหมายสัมฤทธิ์ในเรื่องที่เขียนออกมาอย่างชัดเจน

อุปสรรคหรือสิ่งที่มาขัดขวาง

OBSTACLES OR BLOCKS (BP, BW)

เรื่องบางเรื่องจะให้คะแนนของควมมีอุปสรรคได้เมื่อการดำเนินของกิจกรรมที่จะไปสู่เป้าหมายนั้นถูกกีดกันหรือมีอะไรมาขัดขวางเอาไว้ในทางใดทางหนึ่ง และอะไร ๆ ก็ดำเนินไปอย่างไม่ราบรื่น มีอุปสรรคที่จะต้องเอาชนะให้ได้เสียก่อนที่จะประสบความสำเร็จในเป้าหมาย อุปสรรคอาจเป็นสาเหตุดั้งเดิม เป็นต้นว่า ความล้มเหลวซึ่งจะต้องมีการเอาชนะให้ได้เสียก่อน อุปสรรคอาจเป็นเรื่องของสิ่งแวดล้อมในปัจจุบัน หรือเป็นปัจจัยมาจากบุคคล ถ้าหากว่าอุปสรรคเป็นสิ่งที่อยู่ในตัวบุคคล เช่น การขาดความเชื่อมั่นในตนเอง ความขัดแย้งภายในตัวที่จะต้องเอาชนะให้ได้ ความไม่สามารถที่จะตัดสินใจได้อย่างใดอย่างหนึ่งลงไปให้เด็ดขาด อุปสรรคที่อยู่ในความรับผิดชอบเกิดชั่วคราว หรือความล้มเหลวในอดีตเช่นนี้ เราให้คะแนนเป็น อุปสรรคส่วนบุคคล (Bp) แต่ถ้าหากอุปสรรคที่ต้องเอาชนะให้ได้เป็นส่วนหนึ่งที่มาจากสิ่งแวดล้อม หรือเป็นอุปสรรคที่มีอยู่ทั่ว ๆ ไป ในทุกหนทุกแห่งในโลก เช่น “สิ่งประดิษฐ์ชิ้นนั้นเกือบจะสำเร็จอยู่แล้วเมื่อถึงน้ำมันก็ระเบิดขึ้น” หรือ “ครอบครัวของเขาไม่สามารถที่จะส่งเสียให้เขาเรียนแพथได้” “การแข่งขันเป็นสิ่งที่ยากเข็ญสำหรับเขามาก” หรือเมื่อมีข้อสงสัยบางประการ ว่าอุปสรรคนั้นจะมีอยู่ในตัวบุคคลหรืออยู่ในสิ่งแวดล้อมกันแน่ พิจารณาการให้คะแนนเป็น Bw ทั้ง Bp และ Bw อาจเกิดขึ้นได้พร้อม ๆ กันในเรื่องเดียวกัน แต่เราจะให้คะแนนได้เพียงครั้งเดียว

สิ่งจำเป็นที่เราจะต้องหาความแตกต่างระหว่างอุปสรรคที่เกิดขึ้นแล้วอย่างเห็นได้ชัดและเป็นตัวกำหนดเป้าหมายสัมฤทธิ์ของเรื่องนั้นและอุปสรรคของการกระทำที่จะนำไปสู่เป้าหมายโดยตรงอย่างแท้จริง ถ้าหากเรื่องที่เราเขียนเริ่มต้นด้วย “ช่างผู้ชำนาญกำลังซ่อมแซมเรือเก่าที่จะพังมิพังแหล่อยู่

ด้วยความระมัดระวังอย่างยิ่ง” อย่างนี้เราจะให้คะแนนเป็น Bw ไม่ได้ ทั้งนี้ เนื่องจากการพังทลายที่ ได้เกิดขึ้นและไม่ได้เป็นอุปสรรคของการกระทำในปัจจุบันเป็นตัวกำหนดเป้าหมายสัมฤทธิ์ของเรื่อง แต่ ถ้าเขียนว่า “คนงานช่างฝีมือทำเก้าอี้เกือบเสร็จแล้วพอดีไม้ชิ้นหนึ่งเกิดหักขึ้นมาทันที” อย่างนี้เราให้ คะแนนเป็นได้ เพราะความล้มเหลวนี้ขัดขวางต่อกิจกรรมที่นำไปสู่ความก้าวหน้าในเป้าหมาย ส่วน ความล้มเหลวในอดีต ให้คะแนนเป็น Bp ไม่ว่าจะแสดงถึงกิจกรรมที่จะนำไปสู่เป้าหมายอย่างทันที ทันใดหรือไม่

แรงสนับสนุนจากภายนอก

NURTURANT PRESS (NUP)

พลังใจหรือพลังจากบุคคลภายนอกที่คอยช่วยเหลือสนับสนุนตัวละครสมมติในเรื่องให้มีความ ผูกพันกับการดำเนินไปสู่กิจกรรมสัมฤทธิ์สัมพันธ์ จะให้คะแนนเป็น Nup เช่น การช่วยเหลือจากบุคคล อื่น การแสดงความเห็นอกเห็นใจ หรือการให้กำลังใจให้บุคคลได้ต่อสู้เพื่อความสำเร็จในเป้าหมาย และไม่ใช่เรื่องของความบังเอิญ

สภาพของอารมณ์

AFFECTIVE STATES (G+, G-)

สภาพของอารมณ์มีส่วนเกี่ยวข้องกับความสำเร็จในเป้าหมาย การแสดงความกระตือรือร้น หรือแสดงความคับข้องใจในการดำเนินไปสู่ความสำเร็จในเป้าหมาย เราให้คะแนนเป็น G+ ถ้าบุคคล ในเรื่องแสดงประสบการณ์ว่า

1. มีอารมณ์เชิงปฏิฐานที่เกี่ยวข้องกับการแสดงออกของความกระตือรือร้น หรือความสำเร็จ เช่น “เขาผลิตผลิตกับการวาดภาพ” “เขาภูมิใจในความสำเร็จของเขา” “เขาพอใจมากกับสิ่ง ประดิษฐ์ชิ้นใหม่ของเขา”

2. เป้าหมายที่เขาได้รับแสดงถึงความมีประโยชน์ หรือมีผลตอบแทน ผลเนื่องจากความสำเร็จของเขาทำให้ผู้อื่นพลอยยินดีไปด้วย เช่น “ความอัจฉริยะของเขาเป็นที่รู้จักกันดีทั่วไป” “ประชาชนภูมิใจในสิ่งประดิษฐ์ของเขา” “เขาจะได้รับเงินพิเศษเป็นการตอบแทน” อย่างนี้ ให้คะแนนเป็น

G+ แสดงมากกว่าความสำเร็จในด้านของกิจกรรมเพื่อไปสู่เป้าหมาย “เขาสำเร็จการศึกษา จากมหาวิทยาลัยและได้เป็นนายแพทย์สมความตั้งใจ เช่นนี้ เราคะแนนเป็น I+ แต่การแสดงอารมณ์ เชิงปฏิฐานจะให้คะแนนได้ก็ต่อเมื่อมีข้อความที่แสดงถึงการมีอารมณ์ยอมรับอยู่ด้วย เช่น “เขาเป็น นายแพทย์ที่ประสบความสำเร็จและเขามีความพอใจในตัวของเขามาก” หรืออาจมีคำคุณศัพท์บ่ง เชื่อมโยงกับความสำเร็จของเขา เช่น “เขากลายเป็นศัลยแพทย์ที่มีชื่อเสียง” การให้คะแนน G+ ให้ได้ 1 ครั้งต่อ หนึ่ง 1 เรื่อง และจะให้คะแนนได้ก็ต่อเมื่อมีข้อความเฉพาะของอารมณ์เชิงปฏิฐานที่มีการเชื่อม

สัมพันธ์กับกิจกรรมที่นำไปสู่ความสำเร็จหรือมีข้อความที่แสดงถึงประโยชน์ที่ได้รับนอกเหนือไปจากข้อความที่แสดงถึงความสำเร็จเชิงกิจกรรมเพื่อไปสู่เป้าหมาย

เมื่อบุคคลในเรื่องแสดง

1. สภาพอารมณ์เชิงนิเสธที่เกี่ยวข้องกับความล้มเหลวในการที่จะไปสู่เป้าหมายสัมฤทธิ์ เช่น “เขารู้สึกไม่สบายใจในการที่ไม่มีความสามารถของเขา” “เขาทำใจเนื่องมาจากความล้มเหลวในอดีต” “เขาโกรธและดูถูกตัวเอง” “เขารู้สึกสลด โกรธ และเสียใจมาก” หรือ

2. สภาพที่ดำเนินไปด้วยกัน 2 อย่างพร้อม ๆ กัน คือความล้มเหลวอย่างสิ้นเชิงกับความบกพร่องอื่น ๆ ซึ่งจะมีผลโดยตรงต่ออารมณ์นิเสธ เช่น “เขากลายเป็นคนดื้อรั้น” “เขากลายเป็นตัวตลกของสังคม”

ในกรณีที่ยกมาทั้ง 2 ประการนี้ เราให้คะแนนเป็น G+ และ G- นี้ ไม่ได้ลงความเห็นเพียงแต่จากความไม่สำเร็จในกิจกรรมเพื่อไปสู่เป้าหมายเท่านั้น อารมณ์ นิเสธอาจเกิดขึ้นได้ในส่วนหนึ่งส่วนใดของเรื่องหรือในตอนสุดท้ายก็ได้ แต่ก็จะให้คะแนนได้เพียงครั้งเดียวใน 1 เรื่อง ทั้งอารมณ์เชิงปฏิฐานและอารมณ์เชิงนิเสธ ลักษณะอารมณ์ทั้งสองจะเกิดขึ้นได้ในเรื่องเรื่องเดียวกัน

ลักษณะเด่นของจินตนาการใฝ่สัมฤทธิ์

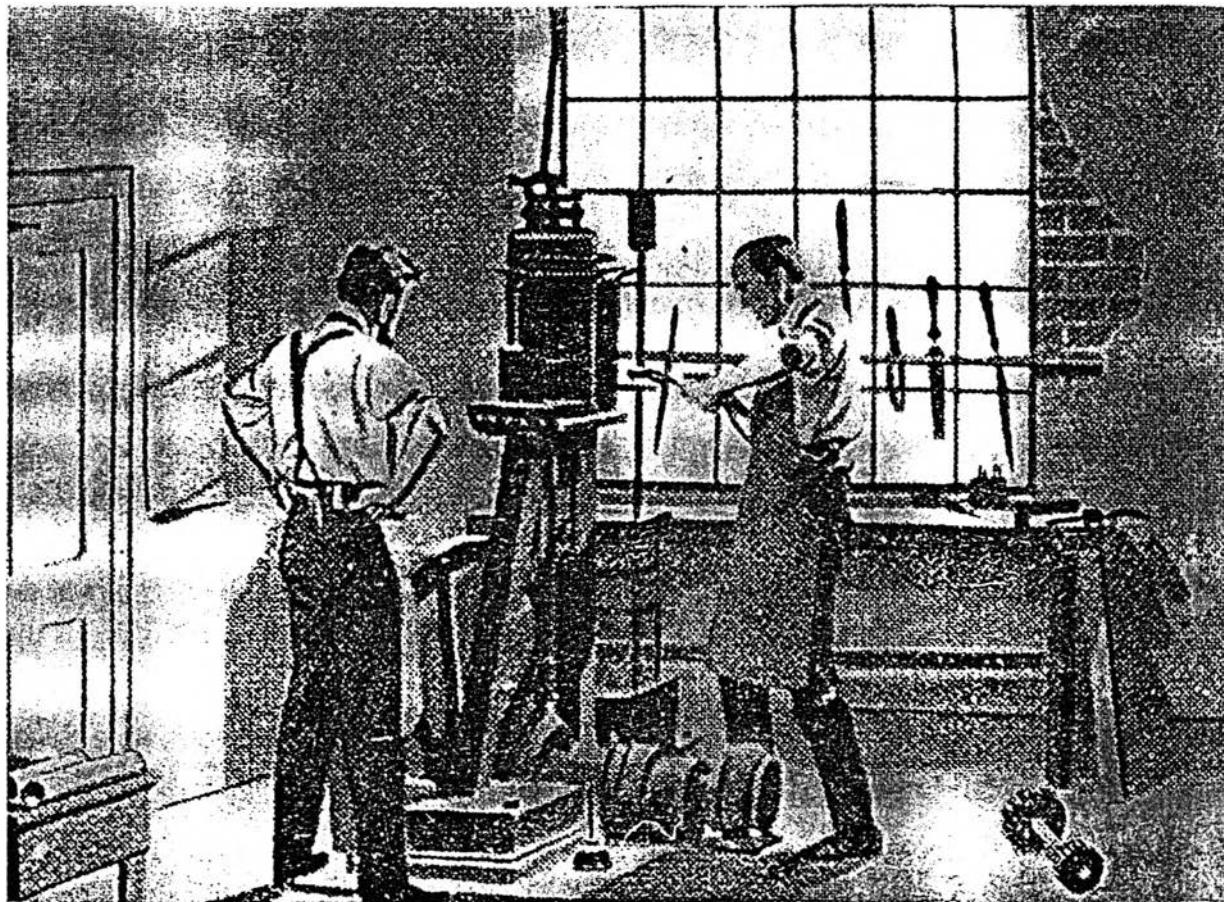
ACHIEVEMENT THEMA (ACH TH)

Achievement Thema จะให้คะแนนได้เมื่อจินตนาการใฝ่สัมฤทธิ์มีลักษณะซับซ้อนมาก มีลักษณะของการเขียนเรื่องเข้าสู่ศูนย์กลางหรือมีลักษณะเด่นของเรื่องที่แสดงถึงความพยายามเพื่อไปสู่เป้าหมายสัมฤทธิ์ การวางโครงเรื่องมีความเกี่ยวข้องกับใครคนใดคนหนึ่งที่มีความต้องการจะได้รับความสำเร็จและมีลักษณะของเรื่องที่มีความซับซ้อนและแสดงลักษณะที่เด่นชัดของการมีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์

ตารางการให้คะแนนแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์

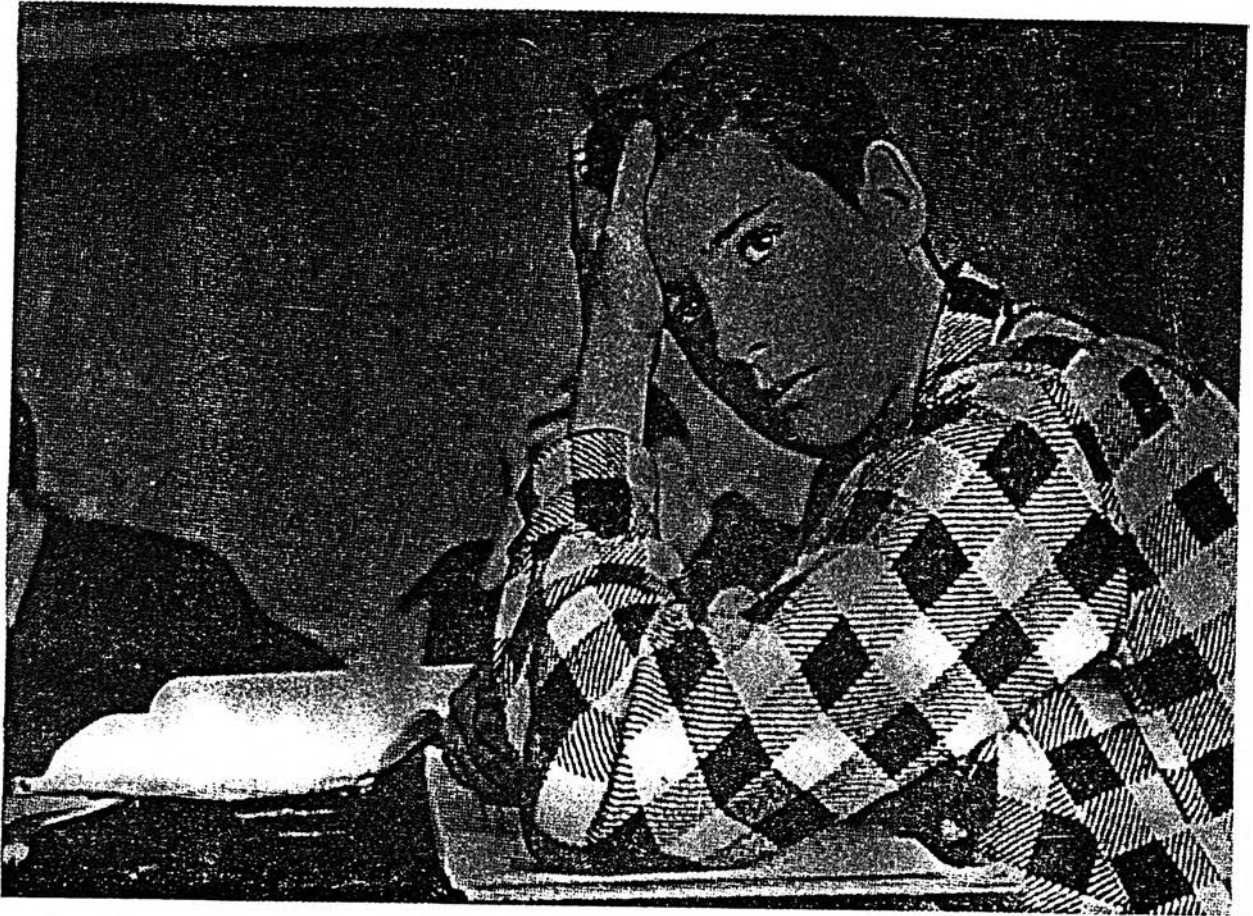
ลักษณะของแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์	คะแนน
จินตนาการใฝ่สัมฤทธิ์ (AI)	+1
จินตนาการที่ยังมีข้อสงสัย (TI)	0
จินตนาการที่ไม่เกี่ยวข้อง (UI)	-1
สภาพของความต้องการสัมฤทธิ์ (N)	+1
กิจกรรมเพื่อไปสู่เป้าหมายสัมฤทธิ์ (I+, I?, I-)	+1
สภาพการคาดหวังในเป้าหมายเชิงปฏิฐาน (Ga+)	+1
สภาพการคาดหวังในเป้าหมายเชิงนิเสธ (Ga-)	+1
อุปสรรค ภายในตัวบุคคล (Bp)	+1
อุปสรรค จากสิ่งแวดล้อมภายนอก (Bw)	+1
แรงสนับสนุนจากภายนอก (Nup)	+1
สภาพอารมณ์เชิงปฏิฐาน (G+)	+1
สภาพอารมณ์เชิงนิเสธ (G-)	+1
จุดเด่นของเรื่องที่เกี่ยวข้องกับความสำเร็จ Ach Th	+1

คะแนนรวมของแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของบุคคลในจินตนาการจากภาพ คะแนนรวมไม่เกิน 11
คะแนนต่อ 1 ภาพ

ภาพประกอบที่ 7 ภาพจากแบบวัดแรงจูงใจไฟส์มฤทธิ

ที่มา : McClelland, 1953

ภาพประกอบที่ 8 ภาพจากแบบวัดแรงจูงใจไฟส์มฤทธิ
ที่มา : McClelland, 1953

ภาพประกอบที่ 9 ภาพหมายเลข 7 BM จากแบบวัดแบบ TAT ของ Murray

ที่มา : Murray, 1971

ภาพประกอบที่ 10 ภาพหมายเลข 8 BM จากแบบวัดแบบ TAT ของ Murray

ที่มา : Murray, 1971

ภาคผนวก จ
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

โปรแกรมการพัฒนาลักษณะมุ่งอนาคต

ครั้งที่	หัวข้อ	วัตถุประสงค์	วิธีดำเนินการ
1	<p>ปฐมนิเทศ ความสำคัญและความหมายของลักษณะมุ่งอนาคต</p>	<p>1. เพื่อสร้างความคุ้นเคยระหว่างผู้วิจัยกับนักเรียน</p> <p>2. เพื่อให้นักเรียนตระหนักถึงความสำคัญและบอกความหมายของลักษณะมุ่งอนาคต</p>	<p>1. ผู้วิจัยแนะนำตนเองแล้วให้นักเรียนแนะนำตนเองทีละคน</p> <p>2. แบ่งนักเรียนออกเป็น 4 กลุ่ม โดยการนับ 1-4 นักเรียนแยกกลุ่มตามที่ตนนับ นักเรียนนั่งตามกลุ่มและนัดหมายให้นักเรียนนั่งประจำกลุ่มในการดำเนินกิจกรรมครั้งต่อไปทุกครั้ง</p> <p>3. นักเรียนอ่านเอกสารเรื่อง "ชีวิตของคำแพง" ซึ่งจะมีเนื้อหาเกี่ยวกับความสำคัญและความหมายของลักษณะมุ่งอนาคต</p> <p>4. ผู้วิจัยแจกใบงานให้นักเรียนตอบคำถาม เสร็จแล้วเปลี่ยนกันตรวจเก็บคะแนนเป็นกลุ่ม</p> <p>5. ผู้วิจัยซักถามถึงความสำคัญและความหมายของลักษณะมุ่งอนาคตแล้วผู้วิจัยสรุปเพิ่มเติม</p>
2	<p>การพัฒนาลักษณะมุ่งอนาคตด้วยเทคนิคการพยากรณ์</p>	<p>ให้นักเรียนสามารถอธิบายวิธีการและความสำคัญของเทคนิคการพยากรณ์เพื่อพัฒนาลักษณะมุ่งอนาคต</p>	<p>1. นำเข้าสู่กิจกรรมด้วยการให้นักเรียนยกตัวอย่างพฤติกรรมที่แสดงถึงลักษณะมุ่งอนาคตของบุคคลอื่นหรือคนรอบข้าง</p> <p>2. นักเรียนทบทวนความหมายและความสำคัญของลักษณะมุ่งอนาคต</p> <p>3. ผู้วิจัยอธิบายพร้อมกับยกตัวอย่างให้นักเรียนฟังเกี่ยวกับเทคนิคที่ใช้ในการพัฒนาลักษณะมุ่งอนาคตคือเทคนิคการพยากรณ์ ได้แก่ เทคนิควงล้ออนาคต, เทคนิคกิ่งไม้สัมพันธ์และเทคนิคการสร้างภาพอนาคต</p>

ครั้งที่	หัวข้อ	วัตถุประสงค์	วิธีดำเนินการ
			<p>4. ผู้วิจัยตีตแผนภูมิสรุปเรื่องเทคนิคการพยากรณ์บนกระดานดำแล้วสุ่มนักเรียนให้อธิบายเทคนิควิธีการและความสำคัญของการพยากรณ์แต่ละเทคนิค</p>
3	<p>ลักษณะมุ่งอนาคต: ความสามารถคาดการณ์ไกล</p>	<p>1. เพื่อให้นักเรียนได้ฝึกการคาดการณ์ไกลโดยใช้เทคนิควงล้ออนาคต</p> <p>2. เพื่อให้นักเรียนตระหนักถึงความสำคัญ of ความสามารถคาดการณ์ไกลจากการกระทำของบุคคล</p>	<p>1. นักเรียนช่วยกันทบทวนเรื่องความสำคัญของเทคนิคการพยากรณ์</p> <p>2. นักเรียนดูวีดิทัศน์เรื่อง "ทางเดินชีวิต" เวลา 10 นาที</p> <p>3. ให้นักเรียนแต่ละกลุ่มฝึกการคาดการณ์ไกลถึงผลเสียที่จะเกิดจากการทะเลาะวิวาทว่าจะทำให้เกิดอะไรขึ้น และจะมีผลกระทบต่อนื่องอย่างไรโดยให้นักเรียนใช้เทคนิคการพยากรณ์แล้วเขียนเป็นแผนภูมิลงในกระดาษที่ผู้วิจัยแจกให้กลุ่มละ 1 แผ่นในเวลา 5 นาที โดยใช้เทคนิควงล้ออนาคตตามขั้นตอนที่ติดไว้บนกระดานดำ</p> <p>4. ผู้วิจัยและนักเรียนร่วมกันวิเคราะห์การคาดการณ์ไกลของนักเรียนแต่ละกลุ่มในข้อ 4 โดยใช้เทคนิควงล้ออนาคตและให้นักเรียนตรวจดูผลการคาดการณ์ไกลของกลุ่มจากแผนภูมิตัวอย่างที่ติดบนกระดานดำ พร้อมกับเลือกแนวทางปฏิบัติจากการคาดการณ์ไกลของตัวละคร "สมชาย" ที่จะไม่ให้เกิดผลเสีย</p>
4	<p>ลักษณะมุ่งอนาคต: ความสามารถในการวางแผนเกี่ยวกับการศึกษา</p>	<p>1. เพื่อให้นักเรียนได้ฝึกการวางแผนโดยใช้เทคนิคกิ่งไม้สัมพันธ์</p>	<p>1. นำเข้าสู่กิจกรรมด้วยการพูดคุยซักถามถึงความหวังจากการศึกษาของนักเรียนแต่ละคน</p>

ครั้งที่	หัวข้อ	วัตถุประสงค์	วิธีดำเนินการ
		<p>2. เพื่อให้นักเรียนได้เห็นแบบอย่างการวางแผนเกี่ยวกับการศึกษา</p> <p>3. เพื่อให้นักเรียนสามารถกำหนดเป้าหมายเกี่ยวกับการศึกษาโดยพิจารณาจากความเป็นไปได้จากสภาพการณ์ปัจจุบันในด้านส่วนตัว ด้านทุนสนับสนุน และด้านผลการศึกษาของตนเอง</p>	<p>2. ผู้วิจัยให้นักเรียนอ่านเรื่อง "ความหวังและความสำเร็จของซูซีย์"</p> <p>3. ผู้วิจัยแจกใบงานให้นักเรียนกลุ่มละ 1 แผ่น แล้วให้นักเรียนร่วมกันอภิปรายโดยเขียนคำตอบในใบงาน เมื่อหมดเวลา 3 นาที ให้เปลี่ยนกลุ่มกันตรวจ</p> <p>4. ผู้วิจัยและนักเรียนร่วมกันอภิปรายเพื่อเฉลยคำตอบ กลุ่มใดตอบถูกต้องจะได้รับคะแนนข้อละ 1 คะแนน</p> <p>5. ผู้วิจัยให้นักเรียนนำเป้าหมายเกี่ยวกับอาชีพของซูซีย์คิดจะทำมาเขียนแนวทางเลือกโดยใช้เทคนิคกึ่งไม้สัมพันธ์ลงในกระดาษที่แจกให้ กลุ่มละ 1 แผ่น ในเวลา 5 นาที</p> <p>6. ผู้วิจัยและนักเรียนร่วมกันอภิปรายผลงานของแต่ละกลุ่มแล้วให้นักเรียนตรวจดูผลงานของกลุ่มจากแผนภูมิตัวอย่างที่ติดบนกระดานดำพร้อมกับวิเคราะห์แนวทางเลือกปฏิบัติ</p> <p>7. ผู้วิจัยให้นักเรียนประยุกต์หลักการเพื่อนำไปใช้ในการวางแผนเกี่ยวกับการศึกษาหลังเรียนจบ ม.3 โดยให้นักเรียนกำหนดเป้าหมายในการศึกษาโดยใช้เทคนิคกึ่งไม้สัมพันธ์</p> <p>8. ให้นักเรียนวิเคราะห์ข้อดี-ข้อเสียของแต่ละทางเลือกพิจารณาความเป็นไปได้ของทางเลือก</p>

ครั้งที่	หัวข้อ	วัตถุประสงค์	วิธีดำเนินการ
5	ลักษณะมุ่งอนาคต: ความสามารถใน การวางแผนเกี่ยวกับ การศึกษา	<ol style="list-style-type: none"> 1. เพื่อให้นักเรียนสามารถวางแผนเกี่ยวกับการศึกษาอย่างเป็นระบบโดยใช้เทคนิคกิ่งไม้สัมพันธ์ได้ 2. เพื่อให้นักเรียนเห็นแบบอย่างผู้ที่มีความอดทน ไม่ย่อท้อต่ออุปสรรคที่เจอผลจากการกระทำ 	<ol style="list-style-type: none"> 1. ผู้วิจัยซักถามเรื่องการเรียนว่านักเรียนชอบเรียนวิชาใด และวิชาใดที่นักเรียนมีปัญหาในการเรียน 2. ผู้วิจัยแนะนำนักเรียนว่าในวิชาใดที่นักเรียนไม่ประสบผลสำเร็จในการเรียนนักเรียนสามารถปรับปรุงตนเองได้ 3. ผู้วิจัยให้นักเรียนอ่านกรณีตัวอย่างเรื่อง "ไม่ไกลเกินเอื้อม" ในเวลา 3 นาที 4. ผู้วิจัยแจกใบงานให้นักเรียนแต่ละกลุ่มร่วมกันอภิปรายและเขียนตอบในเวลา 3 นาที เสร็จแล้วเปลี่ยนกันตรวจคำตอบ 5. ผู้วิจัยและนักเรียนร่วมกันเฉลยคำตอบ กลุ่มใดตอบถูกต้อง จะได้รับคะแนนข้อละ 1 คะแนน เก็บสะสมไว้ 6. ผู้วิจัยให้นักเรียนใช้เทคนิคกิ่งไม้สัมพันธ์ เขียนแนวทางการแก้ปัญหาในการปรับปรุงภาษาอังกฤษของสมชาติ 7. ผู้วิจัยและนักเรียนร่วมอภิปรายการแก้ปัญหาของสมชาติ และให้นักเรียนตรวจแผนภูมิการวิเคราะห์ปัญหาที่ผู้วิจัยเฉลย 8. ผู้วิจัยให้นักเรียนฝึกการวางแผนปรับปรุงวิชาที่นักเรียนเรียนอ่อนที่สุด ลงในกระดาษเปล่าคนละ 1 แผ่น โดยใช้เทคนิคกิ่งไม้สัมพันธ์ 9. ผู้วิจัยสุ่มตัวอย่างอ่านแผนงานที่นักเรียนคิดว่าทำได้ดีที่สุดให้เพื่อน ๆ ฟัง

ครั้งที่	หัวข้อ	วัตถุประสงค์	วิธีดำเนินการ
6	ลักษณะมุ่งอนาคต: ความสามารถอด กลั้นต่อความ ต้องการในปัจจุบัน	<p>1. เพื่อให้นักเรียน ตระหนักถึงคุณค่าของ ความสามารถอดกลั้นต่อ ความต้องการในปัจจุบัน</p> <p>2. เพื่อให้นักเรียน สามารถวิเคราะห์การ กระทำของตนในด้าน การศึกษาในปัจจุบัน</p> <p>3. เพื่อให้นักเรียน สามารถควบคุมตนเอง ไปสู่ความสำเร็จโดยใช้ เทคนิควงล้ออนาคต</p>	<p>1. นำเข้าสู่กิจกรรมโดยการทบทวนวิธี การพยากรณ์ด้วยเทคนิควงล้ออนาคต</p> <p>2. ผู้วิจัยให้นักเรียนสรุปประโยชน์ของ ความสามารถในการวางแผน</p> <p>3. ผู้วิจัยให้นักเรียนอ่านกรณีตัวอย่าง เรื่อง "อนาคตของกมล" จากเอกสารที่ แจกในเวลา 3 นาที</p> <p>4. ผู้วิจัยให้นักเรียนแต่ละกลุ่มวิเคราะห์ กรณีตัวอย่างเรื่อง "อนาคตของกมล" โดยให้นักเรียนเขียนแผนภูมิวิเคราะห์ การกระทำของคนชอบเล่นและขี้เกียจ เรียนหนังสือที่เป็นผลเสียโดยใช้เทคนิค วงล้ออนาคต</p> <p>5. ผู้วิจัยให้นักเรียนร่วมกันวิเคราะห์จาก แผนภูมิตัวอย่าง พร้อมกับให้นักเรียน เปรียบเทียบกับแผนภูมิที่นักเรียนทำ</p> <p>6. ผู้วิจัยให้นักเรียนแต่ละคนนำการ กระทำของตนที่เกี่ยวข้องกับการศึกษา ที่ตนไม่สามารถควบคุมได้เช่น ไม่ทำ การบ้านเพราะอยากดูโทรทัศน์ มา วิเคราะห์ผลกระทบโดยใช้เทคนิควงล้อ อนาคตแล้วนำมาอภิปรายในกลุ่ม</p> <p>7. ผู้วิจัยยกตัวอย่างการกระทำของบุคคล ในอดีตที่เป็นประโยชน์มาจนถึงปัจจุบัน นี้ เช่น พ่อขุนรามคำแหงมหาราชทรง คิดประดิษฐ์อักษรไทย แล้วให้นักเรียน ร่วมกันยกตัวอย่างบุคคลหรือการ กระทำอย่างอื่นที่เป็นประโยชน์ไปถึง อนาคต</p>

ครั้งที่	หัวข้อ	วัตถุประสงค์	วิธีดำเนินการ
			<p>8. ผู้วิจัยให้นักเรียนช่วยกันสรุปผลจากการที่เพื่อนของกมลไม่รู้จักกดกลั่นต่อความต้องการในปัจจุบันทำให้เกิดผลเสียหายต่อตนเองและผู้อื่นอย่างไรเช่น เสียชื่อเสียง เสียเงิน และเสียเวลา</p> <p>9. ผู้วิจัยให้นักเรียนช่วยกันสรุปประโยชน์ของความสามารถกดกลั่นต่อความต้องการในปัจจุบันและประโยชน์ของการใช้เทคนิควงล้ออนาคต</p>
7	ลักษณะมุ่งอนาคต: ความสามารถกดกลั่นต่อความต้องการในปัจจุบัน	เพื่อให้นักเรียนนำหลักการของความสามารถกดกลั่นต่อความต้องการในปัจจุบันมาประยุกต์ใช้ในการเรียนให้มีประสิทธิภาพ	<p>1. นำเข้าสู่กิจกรรมโดยให้นักเรียนยกตัวอย่างผลของการกระทำที่แสดงถึงความไม่สามารถอดทนอดกลั่นต่อความต้องการในปัจจุบันที่ทำให้เกิดผลเสีย</p> <p>2. ผู้วิจัยให้นักเรียนร่วมกันอภิปรายในกลุ่มและเขียนแผนภูมิองค์ประกอบของการเรียนอย่างมีประสิทธิภาพโดยใช้เทคนิคกึ่งไม้สัมพันธ์ 10 นาที โดยร่างในกระดาษที่แจก แล้วให้นักเรียนเขียนลงในกระดาษโปสเตอร์เพื่อนำเสนอหน้าชั้น นักเรียนแต่ละกลุ่มส่งตัวแทนออกมานำเสนอหน้าชั้น</p> <p>3. ผู้วิจัยและนักเรียนร่วมกันอภิปรายจากแผนภูมิที่นักเรียนแต่ละกลุ่มนำเสนอ เพื่อให้นักเรียนเปรียบเทียบข้อแตกต่างจากการทำงานในแต่ละกลุ่ม</p> <p>4. ผู้วิจัยติดแผนภูมิวิเคราะห์การเรียนอย่างมีประสิทธิภาพโดยใช้เทคนิคกึ่งไม้สัมพันธ์(แผนภูมิตัวอย่าง) เพื่อให้นักเรียนเปรียบเทียบผลงานของกลุ่ม</p>

ครั้งที่	หัวข้อ	วัตถุประสงค์	วิธีดำเนินการ
			<p>5. ผู้วิจัยให้นักเรียนแต่ละกลุ่มใช้เทคนิควงล้ออนาคตวิเคราะห์หาสาเหตุที่จะทำให้การเรียนขาดประสิทธิภาพ วิเคราะห์ว่าจะต้องให้ความอดทนอดกลั้นในเรื่องใดและจะอดกลั้นอย่างไรจึงจะทำให้การเรียนมีประสิทธิภาพ</p> <p>6. ผู้วิจัยให้นักเรียนส่งตัวแทนออกมานำเสนอผลการวิเคราะห์กลุ่มละ 5 นาที</p> <p>7. ผู้วิจัยให้นักเรียนร่วมสรุปและประยุกต์หลักการที่จะทำให้นักเรียนสามารถอดกลั้นต่อความต้องการในปัจจุบัน</p>
8	ลักษณะมุ่งอนาคต: ความพากเพียรพยายามที่จะต่อสู้กับอุปสรรคต่าง ๆ	เพื่อให้นักเรียนตระหนักถึงความเพียรพยายามที่จะต่อสู้กับอุปสรรคต่างๆ	<p>1. ผู้วิจัยเล่านิทานเรื่องพระมหาชนกตอนที่พระมหาชนกว่ายน้ำด้วยความเพียรพยายาม</p> <p>2. นักเรียนบอกถึงความสำคัญของความเพียรพยายาม</p> <p>3. ผู้วิจัยให้นักเรียนสำรวจปัญหาหรืออุปสรรคที่เกิดขึ้นในปัจจุบันหรืออาจเกิดขึ้นในอนาคตที่ทำให้นักเรียนไม่สามารถบรรลุเป้าหมายทางการศึกษาที่วางไว้ได้โดยการระดมสมอง</p> <p>4. ให้นักเรียนกำหนดแนวทางปฏิบัติเกี่ยวกับความเพียรพยายามของนักเรียนในปัจจุบันที่จะช่วยแก้ปัญหาหรือฝ่าฟันอุปสรรคในข้อ 3 โดยใช้เทคนิคกิ่งไม้สัมพันธ์</p> <p>5. ให้นักเรียนนำเสนอแนวทางปฏิบัติจากข้อ 4 ภายในกลุ่มแล้วกลุ่มส่งตัวแทนออกมานำเสนอหน้าชั้น โดย</p>

ครั้งที่	หัวข้อ	วัตถุประสงค์	วิธีดำเนินการ
			<p>เขียนแนวทางปฏิบัติเป็นแผนภูมิที่ใช้เทคนิคกิ่งไม้สัมพันธ์</p> <p>6. ผู้วิจัยสุ่มนักเรียนยกตัวอย่างกรณีของตนเกี่ยวกับสถานการณ์ในอดีตและปัจจุบันที่นักเรียนประสบความสำเร็จหรือฝ่าฟันอุปสรรคไปได้เพราะใช้ความเพียรพยายาม</p> <p>7. ผู้วิจัยให้นักเรียนสรุปและประยุกต์หลักการที่จะกำหนดแนวปฏิบัติเกี่ยวกับความเพียรพยายามเพื่อจะแก้ปัญหาหรือฝ่าฟันอุปสรรคในเรื่องอื่น</p>
9	ลักษณะมุ่งอนาคต	นักเรียนสามารถวางแผนเกี่ยวกับการศึกษาโดยใช้เทคนิคการสร้างภาพอนาคต	<p>1. ผู้วิจัยเล่าถึงการวางแผนอนาคตเกี่ยวกับเรื่องการดำรงชีวิตและการทำงานของ ผู้วิจัยให้นักเรียนฟัง</p> <p>2. ผู้วิจัยแจกเอกสารเรื่อง "การสร้างอนาคต" ให้นักเรียนอ่านในเวลา 5 นาที แล้วร่วมกันสรุปประเด็นสำคัญ</p> <p>3. ผู้วิจัยให้นักเรียนแต่ละคนเขียนเรื่อง "อนาคตของฉันใน พ.ศ.2555" โดยให้เขียนเกี่ยวกับอนาคตที่เป็นไปได้ สิ่งที่เกี่ยวข้องกับชีวิตของนักเรียนในปัจจุบันและสิ่งที่นักเรียนต้องการจะทำ ต้องการจะให้เกิดหรือคาดการณ์ว่าจะเกิดกับตัวนักเรียนใน พ.ศ. 2555 ทั้งทางที่ดีและไม่ดี โดยใช้เทคนิคการสร้างภาพอนาคต ซึ่งเนื้อหาจะกล่าวถึงว่านักเรียนจะก้าวจากปัจจุบันไปสู่อนาคตได้อย่างไรให้น่าเชื่อถือจริงต่าง ๆ มารวมเข้าไว้ด้วยกัน อะไรจะเกิดบ้างถ้านักเรียนจบชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น</p>

ครั้งที่	หัวข้อ	วัตถุประสงค์	วิธีดำเนินการ
			ให้นักเรียนบอกเหตุผลสนับสนุนเรื่องราวที่นักเรียนจินตนาการ โดยใช้เวลา 15 นาที ความยาวอย่างต่ำ 10 บรรทัด เพื่อนำเสนอหน้าชั้นในกิจกรรมครั้งต่อไป
10	ลักษณะมุ่งอนาคต	นักเรียนสามารถวิเคราะห์และอภิปรายถึงความเป็นไปได้ของสิ่งที่จะเกิดขึ้นในอนาคตจากจินตนาการของตนเองและของคนอื่น	<ol style="list-style-type: none"> 1. ผู้วิจัยนำภาพวาดอนาคตของชุมชนของเราที่ผู้วิจัยวาดขึ้นให้นักเรียนดูแล้วให้นักเรียนอภิปรายถึงความเป็นไปได้ของสิ่งที่จะเกิดขึ้นตามภาพวาด 2. ผู้วิจัยให้นักเรียนเสนอชื่อเพื่อนนักเรียนที่อยากจะฟังเรื่องที่เขาเขียนในหัวข้อ "อนาคตของฉันใน พ.ศ. 2555" ขึ้นมาครั้งละ 1 เรื่อง แล้วให้นักเรียนทุกคนฟังประเด็นที่น่าสนใจ 3. ผู้วิจัยให้นักเรียนร่วมกันอภิปรายเรื่องที่เพื่อนเขียนว่ามีความเป็นไปได้มากน้อยแค่ไหน โดยนำเทคนิควงล้ออนาคต และเทคนิคกิ่งไม้สัมพันธ์มาพิจารณาประกอบ 4. ผู้วิจัยติดป้ายสรุปประโยชน์ของเทคนิคการสร้างภาพอนาคตบนกระดาน
11	ลักษณะมุ่งอนาคต	<ol style="list-style-type: none"> 1. นักเรียนสามารถคาดการณ์ไกลเกี่ยวกับการศึกษาและอธิบายสิ่งที่ตนคาดการณ์ได้ 2. นักเรียนสามารถปรับแผนการศึกษาของตนตามความเหมาะสมและความเป็นไปได้ 	<ol style="list-style-type: none"> 1. นำเข้าสู่กิจกรรมโดยให้นักเรียนช่วยกันวาดภาพหัวข้ออนาคตของโรงเรียนบนกระดานดำ แล้วให้นักเรียนแต่ละคนอธิบายว่าสิ่งที่นักเรียนวาดคืออะไร 2. ผู้วิจัยสุ่มหยิบเรื่องที่นักเรียนเขียนในหัวข้อ "อนาคตของฉันใน พ.ศ. 2555" ขึ้นมา 1 เรื่อง แล้วให้นักเรียนอ่านและอภิปราย เหมือนกับกิจกรรมครั้งที่ 10

ครั้งที่	หัวข้อ	วัตถุประสงค์	วิธีดำเนินการ
			<p>3. ผู้วิจัยให้นักเรียนออกมาอ่านเรื่องที่ตนเขียน</p> <p>4. ผู้วิจัยให้นักเรียนร่วมกันอภิปรายเรื่องที่เพื่อนเขียนว่ามีความเป็นไปได้มากน้อยแค่ไหน โดยนำเทคนิควงล้ออนาคต และเทคนิคกิ่งไม้สัมพันธ์มาพิจารณาประกอบ</p> <p>5. ผู้วิจัยให้นักเรียนช่วยกันสรุปหาสาเหตุว่าเพราะอะไรเรื่องที่เขียนจึงอาจเป็นจริงไม่ได้ในบางกรณี</p>
12	<p>ปัจจัยนิเทศ สรุปเรื่องลักษณะมุ่งอนาคต ประโยชน์ของการมุ่งอนาคต และประโยชน์ของการพัฒนาลักษณะมุ่งอนาคต</p>	<p>1. เพื่อให้นักเรียนได้ทราบถึงลักษณะมุ่งอนาคตโดยสรุป</p> <p>2. เพื่อให้นักเรียนได้ทราบถึงประโยชน์ของการมุ่งอนาคต</p> <p>3. เพื่อให้นักเรียนได้ตระหนักถึงประโยชน์ของการเข้าร่วมโครงการพัฒนาลักษณะมุ่งอนาคต</p>	<p>1. ผู้วิจัยให้นักเรียนปรบมือตามจังหวะและให้นักเรียนที่ปรบมือผิดจังหวะออกมาหน้าชั้น</p> <p>2. ผู้วิจัยให้นักเรียนที่ออกมาหน้าชั้นเป็นผู้อธิบายความหมายของลักษณะมุ่งอนาคต และผู้วิจัยให้นักเรียนที่เหลืออยู่ร่วมอภิปรายเพิ่มเติม</p> <p>3. ผู้วิจัยตีแผนภูมิลักษณะมุ่งอนาคตบนกระดานดำ</p> <p>4. นักเรียนร่วมกันสรุปถึงประโยชน์ของการมุ่งอนาคต และประโยชน์ของการพัฒนาลักษณะมุ่งอนาคตของนักเรียน</p> <p>5. ผู้วิจัยตีแผนภูมิประโยชน์ของการมุ่งอนาคต</p> <p>6. ให้นักเรียนแต่ละคนแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับกิจกรรมการพัฒนาลักษณะมุ่งอนาคต</p> <p>7. ผู้วิจัยสรุปเพิ่มเติมและมอบรางวัลให้แก่กลุ่มที่ตอบคำถามได้คะแนนสูงสุด</p> <p>8. ผู้วิจัยกล่าวปิดการทดลอง</p>

โปรแกรมการพัฒนาลักษณะมุ่งอนาคต

ครั้งที่ 1

(เวลา 50 นาที)

ปฐมนิเทศ ความสำคัญและความหมายของลักษณะมุ่งอนาคต

วัตถุประสงค์

1. เพื่อสร้างความคุ้นเคยระหว่างผู้วิจัยกับนักเรียน
2. เพื่อให้นักเรียนตระหนักถึงความสำคัญและบอกความหมายของลักษณะมุ่งอนาคต

อุปกรณ์

1. เอกสารเรื่อง "ชีวิตของคำแพง"
2. ใบงาน กลุ่มละ 1 แผ่น

วิธีดำเนินการ

1. ผู้วิจัยแนะนำตนเองแล้วให้นักเรียนแนะนำตนเองทีละคน
2. แบ่งนักเรียนออกเป็น 4 กลุ่ม โดยการนับ 1-4 นักเรียนแยกกลุ่มตามที่ตนนับ นักเรียนนั่งตามกลุ่มและนัดหมายให้นักเรียนนั่งประจำกลุ่มในการดำเนินกิจกรรมครั้งต่อไปทุกครั้ง
3. นักเรียนอ่านเอกสารเรื่อง "ชีวิตของคำแพง" ซึ่งจะมีเนื้อหาเกี่ยวกับความสำคัญและความหมายของลักษณะมุ่งอนาคต
4. ผู้วิจัยแจกใบงานให้นักเรียนตอบคำถาม เสร็จแล้วเปลี่ยนกันตรวจเก็บคะแนนเป็นกลุ่ม
5. ผู้วิจัยซักถามถึงความสำคัญและความหมายของลักษณะมุ่งอนาคตแล้วผู้วิจัยสรุปเพิ่มเติม

แนวทางการสรุป

1. ความสำคัญของลักษณะมุ่งอนาคต จะเกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการเป็นพลเมืองดี สามารถปฏิบัติได้เหมาะสม มีความขยันหมั่นเพียร รู้จักใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ มีความรับผิดชอบ มีเป้าหมายในชีวิต และเห็นความสำคัญของการวางแผนอนาคต มีแรงจูงใจในการกระทำพฤติกรรมเพื่อให้บรรลุเป้าหมายที่ต้องการในอนาคต และจะเป็นผู้ที่สามารถปรับตัวได้ดี
2. ลักษณะมุ่งอนาคตหมายถึง การมองอนาคตข้างหน้าของบุคคล โดยผู้ที่มีลักษณะมุ่งอนาคตจะเป็นผู้ที่สามารถคาดการณ์ไกลถึงผลที่อาจเกิดขึ้นจากการกระทำและสามารถตัดสินใจเลือกกระทำได้อย่างเหมาะสม หาแนวทางแก้ปัญหาและวางแผนดำเนินการเพื่อประสบความสำเร็จในชีวิต

การประเมินผล

1. สังเกตจากความร่วมมือของนักเรียน
2. ประเมินผลจากการตอบคำถามของนักเรียน

เอกสารเรื่อง “ชีวิตของคำแพง”

คำแพงเป็นเด็กเรียบร้อย ขยันเรียน อาศัยอยู่ในหมู่บ้านในชนบทแห่งหนึ่ง ครอบครัวของเธอมืออาชีพทำนา พอหมดหน้างานก็ปลูกผักทำสวน ในวันหยุดสุดสัปดาห์เธอจะช่วยพ่อแม่ทำสวนอย่างขยันขันแข็ง ถึงแม้ครอบครัวของเธอจะค่อนข้างยากจน เธอก็ไม่คิดน้อยอกน้อยใจในสภาพที่เป็น เธอกลับมีมานะช่วยพ่อแม่ทำงานอย่างขยันขันแข็ง เธอคิดว่าเมื่อเธอเรียนจบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 เธอจะเรียนต่อชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย เธอใฝ่ฝันอยากเป็นปลัดอบต.หญิงคนแรกของตำบล ผู้วิจัยของเธอบอกว่าเธอเหมาะกับอาชีพที่เธอใฝ่ฝันนี้มาก คำแพงเป็นคนที่สนใจข่าวคราวความเคลื่อนไหวของหมู่บ้าน และเธอจะช่วยเหลือชุมชนเมื่อมีโอกาส เช่น ล้างขามที่วัดเมื่อมีงานบุญ บ่อยครั้งเมื่อมีการประชุมของหมู่บ้านเธอจะติดตามพ่อของเธอเข้าฟังการประชุมอย่างตั้งใจ เธอจึงทราบข่าวต่าง ๆ ก่อนเพื่อน ๆ เสมอ เมื่อผู้วิจัยถามเกี่ยวกับเรื่องเหตุการณ์ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในหมู่บ้านเธอจะตอบได้อย่างมั่นใจ

เมื่อเธอจบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 เธอคิดว่าจะเรียนต่อชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายตามที่เธอตั้งใจไว้ แต่แล้วสิ่งที่ไม่เคยคาดคิดก็เกิดขึ้นเมื่อแม่ของเธอต้องล้มป่วยลงอย่างกะทันหัน ไม่สามารถทำงานได้เหมือนเดิม เธอต้องคอยดูแลซึ่งช่วยเหลือตัวเองไม่ได้ และช่วยพ่อทำงานแทนแม่ จึงทำให้เธอไม่มีเวลาที่จะไปโรงเรียนได้เหมือนเดิม เธอจึงตัดสินใจเรียนต่อมัธยมศึกษาตอนปลายในระบบการศึกษานอกโรงเรียน เพราะเธอยังมุ่งมั่น ไม่ทิ้งความฝันที่จะเป็นปลัดอบต.หญิงให้ได้ เธอทราบจากรุ่นพี่ว่า ถ้าเธอเรียนจบมัธยมศึกษาตอนปลายไม่ว่าจบจากระบบโรงเรียนหรือจากการศึกษานอกโรงเรียนเธอก็สามารถสอบเข้ามหาวิทยาลัยในคณะรัฐศาสตร์ซึ่งสามารถสอบปลัดได้ ถ้าขยันอ่านหนังสือและเตรียมตัวสอบเป็นอย่างดี แต่ถ้าสอบเข้ามหาวิทยาลัยไม่ได้ก็สามารถเรียนในมหาวิทยาลัยเปิด เช่น มหาวิทยาลัยรามคำแหงซึ่งมีวิทยาเขตอยู่ในจังหวัดของเธอหรือมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ซึ่งไม่ต้องเข้าชั้นเรียนก็สามารถเรียนได้ที่บ้านของเธอด้วยสื่อการสอนของมหาวิทยาลัย

คำแพงต้องทำงานไปด้วยเรียนไปด้วย เธอขายผักที่เธอปลูกในตลาดนัดทุกเช้าวันเสาร์ ทำให้เธอมีรายได้เพิ่มมากขึ้น หลังจากเสร็จจากการขายผักแล้วเพื่อน ๆ ของเธอจะชวนเธอไปเที่ยวซื้อเสื้อผ้าใหม่ ๆ เธอจึงไปเดินเล่นกับเพื่อนตามประสาเด็ก ๆ คำแพงคิดถึงอนาคตว่าเธอต้องใช้จ่ายในการเรียนต่อ เธอจึงตัดสินใจไม่ซื้อเพราะยังไม่จำเป็น ที่ใส่อยู่ทุกวันนี้ก็ยังพอใส่ได้ เธอบอกกับเพื่อนว่าเธอจะเก็บเงินไว้เป็นทุนการศึกษา และนำมารักษามแม่ซึ่งใกล้หายป่วยแล้ว เธอไปเรียนทุกวันเสาร์และอาทิตย์อย่างไม่ขาด เธอตั้งใจเรียนและขยันอ่านหนังสือจนทำคะแนนได้ดีระหว่างนั้นเธอก็อ่านหนังสือเตรียมสอบเข้ามหาวิทยาลัยไปพร้อมกันด้วย ถึงแม้เธอจะรู้สึกเหนื่อยมาก แต่เธอก็ไม่ท้อถอย ยังเอาใจใส่ต่อการเรียนและการทำงานเป็นอย่างดี

ด้วยความขยันอ่านหนังสือเตรียมตัวสอบอย่างดี และความตั้งใจจริงของคำแพง ทำให้เธอสามารถสอบเข้ามหาวิทยาลัยในคณะรัฐศาสตร์ได้สมกับที่ตั้งใจไว้ เอนำเงินทุนที่เธอเก็บสะสมไว้เป็นทุนการศึกษาจ่ายค่าเล่าเรียนในภาคเรียนแรก ต่อมาเธอได้รับทุนเรียนดีจากทางมหาวิทยาลัย เมื่อเธอเรียนจบ พ่อแม่ของเธอและทุกคนในหมู่บ้านต่างก็ดีใจกับเธอ แล้วเธอก็สามารถสอบเป็นปลัดอบต.หญิงคนแรกของตำบลได้สำเร็จ

ใบงาน

กลุ่มที่.....

คะแนนที่ได้.....

จงตอบคำถามต่อไปนี้

1. ข้อใดแสดงถึงการเป็นคนที่มึลัษณะมุ่งอนาคตของคำแพง
 - ก. ใฝ่ฝันอยากเป็นปลัดอบต.หญิง
 - ข. อดใจไม่ซื้อเสื้อใหม่ จะได้มีเงินไว้เรียนต่อ
 - ค. ถูกทุกข้อ
2. ข้อใดแสดงลำดับขั้นการศึกษาสู่ออนาคตของคำแพงได้ถูกต้อง
 - ก. จบม.ต้น – เรียนต่อ ม.ปลายสายสามัญ - เรียนต่อคณะนิติศาสตร์
 - ข. จบม.ต้น – เรียนต่อ ม.ปลายสาย กศน. - เรียนต่อคณะรัฐศาสตร์
 - ค. จบม.ต้น – เรียนต่อ ปวช. - เรียนต่อม.รามคำแหง
3. ข้อใดแสดงว่าคำแพงเหมาะสมกับอาชีพปลัด อบต.
 - ก. คำแพงเป็นคนประหยัดอดออม
 - ข. คำแพงสนใจการประชุมของชุมชน
 - ค. คำแพงเป็นเด็กเรียบร้อย
4. สิ่งสำคัญที่สุดที่ทำให้คำแพงสามารถสอบเป็นปลัด อบต.ได้สำเร็จ
 - ก. การขอทุนการศึกษา
 - ข. การหางานพิเศษทำ
 - ค. การเตรียมตัวสอบแต่เนิ่น ๆ
5. การเป็นคนที่มุ่งอนาคตของคำแพงทำให้เกิดผลดีอย่างไร
 - ก. ทำให้เป็นคนวางแผนชีวิตอย่างเป็นระบบ
 - ข. ทำให้มองเห็นผลของการกระทำของตนที่จะเกิดในอนาคต
 - ค. ถูกทุกข้อ

ครั้งที่ 2

(เวลา 50 นาที)

การพัฒนาลักษณะมุ่งอนาคตด้วยเทคนิคการพยากรณ์

วัตถุประสงค์

เพื่อให้นักเรียนสามารถอธิบายวิธีการและความสำคัญของเทคนิคการพยากรณ์เพื่อพัฒนาลักษณะมุ่งอนาคต

อุปกรณ์

แผนภูมิสรุปเทคนิคการพยากรณ์

วิธีดำเนินการ

1. นำเข้าสู่กิจกรรมด้วยการให้นักเรียนยกตัวอย่างพฤติกรรมที่แสดงถึงลักษณะมุ่งอนาคตของบุคคลอื่นหรือคนรอบข้าง
2. นักเรียนทบทวนความหมายและความสำคัญของลักษณะมุ่งอนาคต
3. ผู้วิจัยอธิบายพร้อมยกตัวอย่างให้นักเรียนฟังเกี่ยวกับเทคนิคที่ใช้ในการพัฒนาลักษณะมุ่งอนาคต คือเทคนิคการพยากรณ์ ได้แก่

- เทคนิควงล้ออนาคต
- เทคนิคกิ่งไม้สัมพันธ์
- เทคนิคการสร้างภาพอนาคต

4. ผู้วิจัยติดแผนภูมิสรุปเรื่องเทคนิคการพยากรณ์บนกระดานดำแล้วให้นักเรียนอธิบายเทคนิควิธีการและความสำคัญของการพยากรณ์แต่ละเทคนิค

แนวทางการสรุป

เทคนิคการพยากรณ์ หมายถึง วิธีการพิจารณาความเป็นไปได้เกี่ยวกับเหตุการณ์ที่จะเกิดขึ้นอย่างมีระบบ โดยพิจารณาความเป็นเหตุเป็นผลของเหตุการณ์ต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกันเพื่อช่วยในการวางแผนอนาคต เทคนิคการพยากรณ์ที่นำมาใช้มีดังนี้

1. เทคนิควงล้ออนาคต (Future Wheels)
ขั้นตอนการใช้เทคนิควงล้ออนาคต มีดังนี้
 1. ให้นักเรียนคำนึงถึงการกระทำที่เป็นปัญหาและไม่ใช่ปัญหาของบุคคลเป็นศูนย์กลางซึ่งจะทำให้เกิดผลกระทบ
 2. ให้นักเรียนคาดคะเนเหตุการณ์หรือปัญหาต่าง ๆ ที่จะเกิดผลกระทบขึ้นอย่างต่อเนื่อง เชื่อมโยงออกไป
 3. นำข้อมูลจากอดีตและปัจจุบันมาคาดการณ์แนวโน้มของสิ่งที่จะเกิดขึ้นในอนาคต ซึ่งอาจจะเป็นปัญหาต่อไปหรือไม่เป็นปัญหาก็ได้

ประโยชน์ของเทคนิควงล้ออนาคต คือทำให้นักเรียนได้ทราบและตระหนักถึงผลจากการกระทำนั้น ๆ ซึ่งจะเป็นแนวทางให้นักเรียนได้มีโอกาสเลือกและตัดสินใจที่จะกระทำหรือหยุดการกระทำนั้นเสียเพราะสามารถคาดการณ์ไกลถึงผลของการกระทำว่าจะส่งผลกระทบต่อตัวนักเรียนและสังคมอย่างไร

2. เทคนิคกิ่งไม้สัมพันธ์ (Relevance Tree Technique)

ลักษณะของเทคนิคกิ่งไม้สัมพันธ์จะแสดงในรูปของกิ่งไม้สัมพันธ์ แผนภูมิ ซึ่งมีขั้นตอนการใช้เทคนิคกิ่งไม้สัมพันธ์ มีดังนี้

1. เขียนเป้าหมายอนาคต หรือสิ่งที่ต้องการจะทำได้ด้านหนึ่งของกระดาษ
2. เขียนสถานการณ์ปัจจุบันไว้ด้านหนึ่งของกระดาษที่ตรงข้ามกับเป้าหมายอนาคต
3. เขียนแนวทางหรือข้อจำกัดต่าง ๆ ที่จะไปสู่เป้าหมายกล่าวคือ ให้วางแผนว่าจะไปสู่อนาคตด้วยวิธีใดหรือจะหลีกเลี่ยงอย่างไร
4. จากนั้นจะลากเส้นโยงแนวทางเลือกต่าง ๆ ที่สามารถไปถึงเป้าหมาย

ประโยชน์ของการใช้เทคนิคกิ่งไม้สัมพันธ์คือช่วยให้นักเรียนได้ข้อจำกัดหรือมีทางเลือกในการวางแผนและการตัดสินใจเพื่อไปสู่อนาคตหรือหลีกเลี่ยงไม่ให้พบอนาคตที่ไม่ต้องการ

3. เทคนิคการสร้างภาพอนาคต (Scenario Technique)

การสร้างภาพอนาคตมีขั้นตอนดังนี้

1. ระบุเรื่องราวเกี่ยวกับอนาคตโดยตั้งอยู่บนพื้นฐานของความจริง
2. พิจารณาข้อเท็จจริงต่าง ๆ
3. ขณะที่สร้างภาพอนาคตให้คำนึงถึงเรื่องอนาคตโดยไม่ต้องคำนึงถึงว่าอนาคตจะต้องเหมือนอดีตที่ผ่านมา

ประโยชน์ของการสร้างภาพอนาคต

1. ช่วยให้เราได้ตระหนักในปัญหาต่าง ๆ ที่อาจเกิดขึ้นและเตรียมหนทางที่จะกระทำอย่างไรอย่างหนึ่งต่อปัญหาเหล่านั้นได้
2. ช่วยให้เรามีโอกาสที่จะหลีกเลี่ยงให้พ้นจากภัยอันตรายต่าง ๆ
3. ทำให้บุคคลได้เผชิญกับปัญหาต่าง ๆ ทำให้ผู้อื่นได้เห็นและแสดงความคิดเห็น

การประเมินผล

1. สังเกตความตั้งใจของนักเรียน
2. สังเกตจากการที่นักเรียนแสดงความคิดเห็นของนักเรียน

ครั้งที่ 3

(เวลา 50 นาที)

ลักษณะมุ่งอนาคต : ความสามารถคาดการณ์ไกล

วัตถุประสงค์

1. เพื่อให้นักเรียนได้ฝึกการคาดการณ์ไกลโดยใช้เทคนิควงล้ออนาคต
2. เพื่อให้นักเรียนตระหนักถึงความสำคัญของความสามารถคาดการณ์ไกลจากการ

กระทำของบุคคล

เทคนิคการพยากรณ์ที่ใช้

เทคนิควงล้ออนาคต

อุปกรณ์

1. แผนภูมิขั้นตอนการใช้เทคนิควงล้ออนาคต
2. วีดิทัศน์ เรื่อง "ทางเดินชีวิต"
3. กระดาษเปล่าคนละ 2 แผ่น
4. แผนภูมิการวิเคราะห์ปัญหาโดยใช้เทคนิควงล้ออนาคต

วิธีดำเนินการ

1. นักเรียนช่วยกันทบทวนเรื่องความสำคัญของเทคนิคการพยากรณ์
2. นักเรียนดูวีดิทัศน์เรื่อง "ทางเดินชีวิต" เวลา 10 นาที
3. ให้นักเรียนแต่ละกลุ่มฝึกการคาดการณ์ไกลถึงผลเสียที่จะเกิดจากการทะเลาะวิวาทว่า จะทำให้เกิดอะไรขึ้นและจะมีผลกระทบต่อนะอย่างใดโดยให้นักเรียนใช้เทคนิคการพยากรณ์แล้ว เขียนเป็นแผนภูมิลงในกระดาษที่ผู้วิจัยแจกให้กลุ่มละ 1 แผ่นในเวลา 5 นาที โดยใช้เทคนิควงล้ออนาคตตามขั้นตอนที่ติดไว้บนกระดานดำ
4. ผู้วิจัยและนักเรียนร่วมกันวิเคราะห์การคาดการณ์ไกลของนักเรียนแต่ละกลุ่มในข้อ 4 โดยใช้เทคนิควงล้ออนาคตและให้นักเรียนตรวจสอบผลการคาดการณ์ไกลของกลุ่มจากแผนภูมิตัวอย่าง ที่ติดบนกระดานดำ พร้อมกับเลือกแนวทางปฏิบัติจากการคาดการณ์ไกลของตัวละคร "สมชาย" ที่จะไม่ให้เกิดผลเสีย

แนวทางการสรุป

1. การกระทำที่มีลักษณะมุ่งอนาคตช่วยทำให้บุคคลประสบความสำเร็จแต่การกระทำที่มีลักษณะไม่มุ่งอนาคตจะทำให้บุคคลนั้นได้รับความเสียหาย
2. ลักษณะมุ่งอนาคตเป็นลักษณะของบุคคลที่มีความเพียรพยายาม อดทน อดกลั้น สามารถคาดการณ์ไกล ถึงผลที่จะเกิดขึ้นในอนาคต

การประเมินผล

1. สังเกตจากการที่แสดงความคิดเห็นของนักเรียน
2. ประเมินจากผลงานการเขียนแผนภูมิของนักเรียน

บทชีวิตที่ค้นเรื่องทางเดินชีวิต

ฉากนำ เกิดเรื่องชกต่อยกันระหว่างนักเรียนในบริเวณถนนแห่งหนึ่ง

ฉากที่ 1 สมชายเป็นนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษาแห่งหนึ่ง อาศัยอยู่กับแม่ซึ่งมีอาชีพค้าขาย ทั้งสองมีร้านขายของชำเล็ก ๆ สมชายจะช่วยแม่ไปซื้อของที่ตลาดขายส่งเพื่อที่จะนำมาวางขายที่ร้านเสมอ

เช้าวันนี้ก็เช่นกัน สมชายกลับจากตลาดด้วยรถตุ๊ก ๆ แม่วิ่งออกมาพร้อมกับพูดว่า

แม่ : ไม่เป็นไรหรอกลูก เดี่ยวแม่ยกเอง เดี่ยวก็ไปโรงเรียนสายหรอก

สมชาย: เดี่ยวก็เสร็จแล้วครับ

แม่ : เดี่ยวก็ไปโรงเรียนสายหรอก ไปอาบน้ำเถอะ

สมชาย : ครับ

ฉากที่ 2 โรงเรียนชั้นมัธยมศึกษาแห่งหนึ่ง ณ ห้องเรียน คาบแรกเข้าสอนโดยครูผู้ชายผู้มีอายุ บุคลิกน่าเกรงขาม

นักเรียนทั้งชั้นกล่าวทำความเคารพ

ครู : สวัสดี นั่ง (ผู้วิจัยให้อิวาท.....) ใครที่ไปก่อเรื่องทะเลาะวิวาทเมื่อวาน

ประธานโรงเรียน ออกมาหน้าชั้นไม่ต้องให้เรียกชื่อนะ ออกมา

สมเดช วีระ พร้อมเพื่อน ๆ อีก 3 คน เดินออกมาสารภาพหน้าชั้นเรียน พร้อมกับมองไปที่สมชายอย่างขุ่นเคือง

ครู : ดี ทำผิดแล้วก็ยอมรับแบบลูกผู้ชาย

สมเดช พาเพื่อน ๆ ไปมีเรื่องสองครั้งแล้วไซ้ใหม่

สมเดช : ครับ

ครู : ทำไมไม่พาเขาไปทำความดีบ้างละ

สมเดช : ครูครับ พวกมันตายน้อง มันดำโรงเรียน ผมเป็นรุ่นพี่ จะให้ผมอยู่เฉย ๆ หรือครับ ผมรักโรงเรียน รักศักดิ์ศรีของโรงเรียน

ครู : ศักดิ์ศรีของนักเรียนหรือ การแสดงความรักต่อโรงเรียนเป็นสิ่งที่ทุกคนควรแสดง แต่การแสดงความรักต่อโรงเรียนที่เธอทำเมื่อวานนี้เป็นการกระทำที่ผิดอย่างมาก

หน้าที่ของเธอคืออะไร สมเดช บอกครูสิ

สมเดช : เรียนหนังสือครับ

ครู : แล้วที่เธอทำไป มันใช่หน้าที่ของเธอหรือเปล่า

สมเดช : ไม่ครับ

ครู : หน้าที่ของนักเรียนก็คือเรียนหนังสือ ตักตวงวิชาความรู้ที่ผู้วิจัยสั่งสอนให้ ทำประโยชน์ต่อตนเองและสังคมให้มากที่สุด อย่าทำความเสื่อมเสียมาสู่โรงเรียน นิสัยที่เราทำไปเมื่อวาน ครูขอให้เลิกเสียได้ไหม

นักเรียนที่ทำผิดทั้งหมด : ครับ

ครู : ที่ทำไปเมื่อวานเป็นความผิด ต้องถูกทำโทษ ออกมาทีละคน สมเดชมาก่อน (ผู้วิจัยลงโทษโดยการเขียน)

เป็นหัวหน้าเขาต้องพาเขาไปทตสิ่งที่ถูกต้อง (ลงโทษสมเดชเสร็จ)

คนต่อมา

สมเดชมองหน้าสมชายด้วยความขุ่นเคืองอีกครั้งหนึ่งเนื่องจากสมชายอยู่ในเหตุการณ์ทะเลาะวิวาทด้วยแต่สมชายวิ่งหนีไป ไม่เข้าไปมีเรื่องทะเลาะวิวาทด้วย

ฉากที่ 3 พักรับประทานอาหารกลางวัน

ณ โรงอาหาร วีระเดินเข้าไปหาสมชาย ทำท่าจะหาเรื่อง สมเดชเดินตามมา

สมเดช : ไ้ระ อย่า

วีระ : ไ้พวกไม่รักเพื่อนฝูงนี้หว่า

สมชาย : ไ้ย อะไรวะ ไ้ระ ไ้เดช

สมเดช : สมชาย อ้วถามลื้อน้อย ลื้ออยู่โรงเรียนนี้ ลื้อรักโรงเรียนไหม

สมชาย : จะรัก ไม่รัก มันก็อยู่ในใจ ทำไม่ต้องเที่ยวไปบอกให้ใครเขารู้ด้วย

สมเดช : ไ้ แต่เมื่อวานนี้ ทั้งเพื่อนโรงเรียนเดียวกัน วิ่งหนีหางจุกตูดนี้หรือรักโรงเรียน

กุลธิดา นักเรียนหญิงเพื่อนร่วมชั้นเรียนเดินเข้ามาห้าม

กุลธิดา : อะไรอีกหละ สมเดช วีระ

สมเดช : เธอไม่เกี่ยว

กุลธิดา : เกี่ยวชิ ทำไมจะไม่เกี่ยว เรื่องเมื่อวานนี้ไชใหม่ นี้นายจะเอาอะไรอีกละสมเดช

สมเดช : สั่งสอน ที่มันทั้งเพื่อน ๆ

สมชาย : ดีเหมือนกันเดช มีอะไรก็สอนมา จะได้ไม่ฟุ้งซ่าน

กุลธิดา : นี้ สมเดช นายเป็นเพื่อนวานะ แต่ก่อนนายไม่เห็นเห็นอย่างนี้เลย นายอยากเป็นหัวหน้าแก๊งมากนักหรือ นายก็รู้ว่าวีระเป็นคนชอบหาเรื่องนายก็ยังไปคบกับเขากอีก ถ้าจะคบเพื่อนก็คบให้มันดีหน่อยชิ ทำไม่ต้องไปคบเพื่อนที่ชอบหาเรื่องตีกันอยู่เรื่อยเลย

สมเดช : แล้วสมชายละ หัดนิสัยเสียใหม่ อย่าเป็นคนทิ้งเพื่อน จำไว้

แล้วสมเดชกับวีระก็เดินออกไป

ฉากที่ 4 บริเวณโรงเรียน สมเดชและพวกเดินผ่านสมชายซึ่งนั่งอยู่ สมชายเรียกสมเดชเข้ามาหา

สมชาย : เฮ้ย เดช ขอคุยด้วยเดี๋ยวนะ

สมเดช : มีอะไรหรือ

สมชาย : ก็เรื่องเมื่อวานที่เราไม่เข้าไปช่วย เพราะรู้ว่ารุ่นน้องเป็นต้นเหตุ

สมเดช : อ้าว นั่น อ้าวขอโทษ

สมชาย : ไม่เป็นไร เรื่องนั้นลืมมันเถอะ เราเป็นเพื่อนกันเราอยากจะเตือน นี่ก็เหลือเวลาอีกไม่กี่เดือนแล้ว เราว่านายเตรียมตัวสอบเข้ามหาวิทยาลัยดีกว่า ถ้ามีอะไรให้ช่วยก็บอกแล้วกัน

พรรคพวกที่ยืนรออยู่เรียกสมเดชให้ไปต่อ

สมเดช : ขอบใจมากนะสมชาย

ฉากที่ 5 การประกาศผลสอบเข้ามหาวิทยาลัย คนที่สอบได้ต่างก็แสดงอาการดีใจ ส่วนคนที่สอบไม่ได้ก็แสดงอาการผิดหวังไปตาม ๆ กัน รวมทั้งพรรคพวกที่เคยยกพวกตีกันก็สอบไม่ติด ยกเว้นสมเดช กับวีระ ที่มีสมชายคอยตักเตือนให้กลับมาสนใจเรียน เตรียมตัวสอบเข้ามหาวิทยาลัย ได้ทั้งสมชาย กุลธิดา สมเดช และวีระ

(พรรคพวกที่เคยก่อเรื่องคุยกันถึงผลการสอบที่ทำให้ผิดหวัง)

คนที่ 1 : ดีวะ ได้ระดับไอ้เดชยังสอบได้

คนที่ 2 : มันดวงดีมากกว่าละวะ

คนที่ 1 : เฮ้ย สอบแข่งขันมันต้องขยันเรียน ขยันอ่านหนังสือ ไม่ใช่ขี้เกียจเรียนอย่างเอ็งอย่างข้า สมชายช่วยไ้ระดับไอ้เดชให้สนใจเรียน มันจึงสอบได้ คนขี้เกียจเรียนอย่างข้าจะสอบเข้าได้อย่างไร

ฉากที่ 6 ที่ร้านของสมชาย แม่กำลังจัดของในร้าน ส่วนสมชายกำลังเตรียมตัวไปเรียนมหาวิทยาลัยในวันแรก

สมชาย : ถ้าแม่จะซื้ออะไรก็จดมานะครับ ถ้าผมกลับมาจากเรียนผมจะซื้อมาให้

แม่ : แม่ซื้อไว้เรียบร้อยแล้วแล้ว ไม่ต้องลำบากหรอกลูก

สมชาย : จ้ะผมไปเรียนเลยนะครับแม่

แม่(พูดพร้อมพริ้มพริ้ม): นิสิตมหาวิทยาลัย .. ไหนลูกบอกว่าจะมีเพื่อนมากรับลูก

สมชาย : เออ ไซ้ สมเดชมารับครับ

แล้วแม่ก็เดินเข้าไปหา แล้วหยิบเงินจำนวนหนึ่งให้สมชาย

แม่ : ลูกเอาเงินนี้ไปใช้เป็นการส่วนตัว มีอะไรจะได้ใช้ยังไงล่ะลูก ลูกโตแล้วนะเรียนถึงมหาวิทยาลัย ถ้าเกิดขาดเหลืออะไรจะได้ใช้

สมชาย : เดียวผม เอาไป ผมก็ใช้หมดแน่

แม่ : แม่เชื่อใจลูก ว่าลูกใช้เงินเป็น และอีกอย่าง เงินจำนวนนี้ก็เป็นน้ำพักน้ำแรงของเรา

สมชายรับไว้ พร้อมกับไหว้และกล่าวคำขอบคุณ

กุลธิดา สมเดช วีระ มาพร้อมกับพี่ของกุลธิดาซึ่งเป็นผู้ขับรถ มาที่ร้านเพื่อรับสมชายเพื่อน ๆ ทุกคนของสมชายลงจากรถ แล้วไปไหว้แม่ของสมชาย

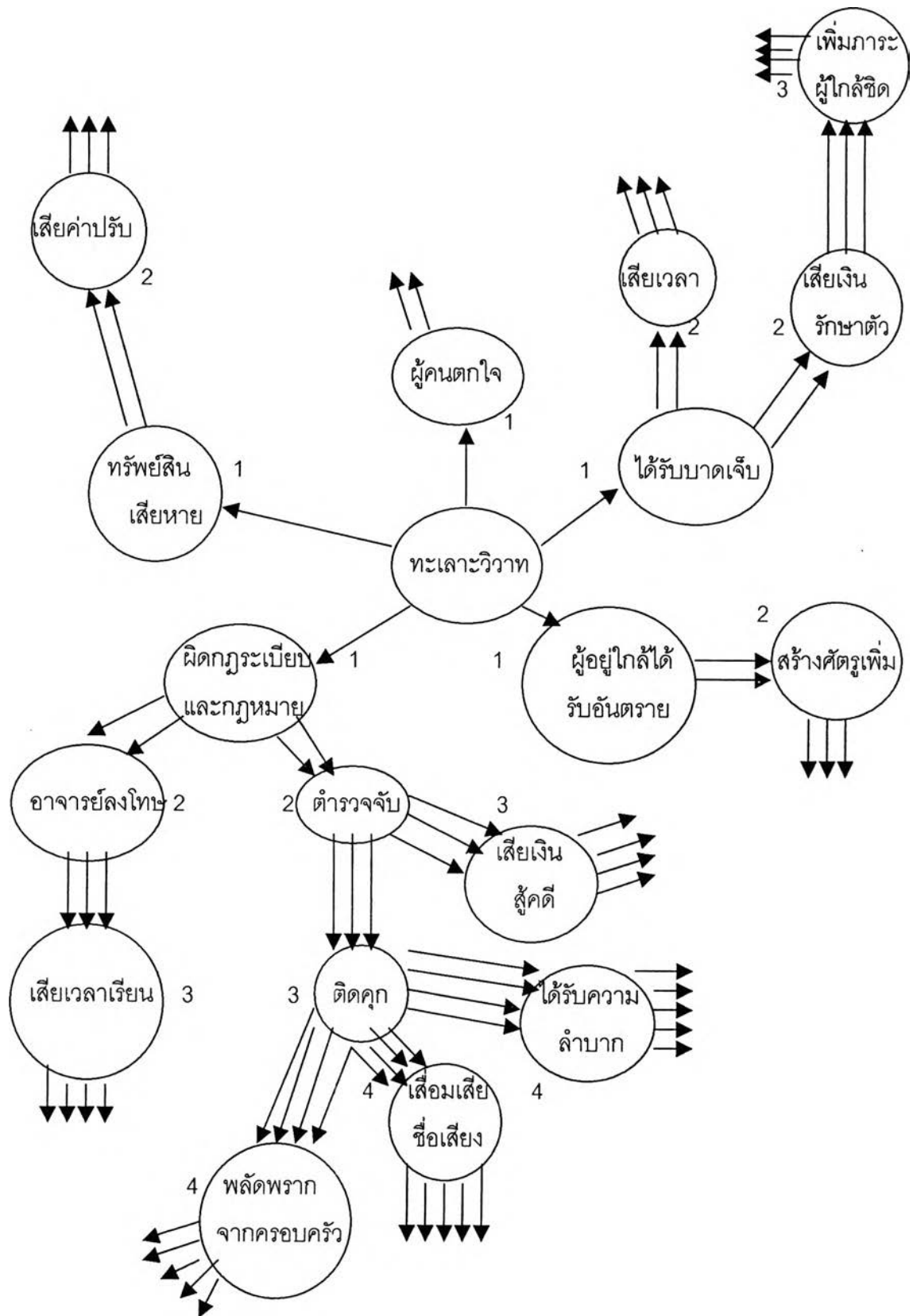
แม่ : เก่งจังเลยลูก ที่สอบเข้าเรียนมหาวิทยาลัยได้

สมเดช : แม่ครับ ที่ผมสอบได้ ก็เพราะสมชายกับกุลธิดาที่ให้การช่วยเหลือตลอดมา

แม่ : เป็นเพื่อนกันก็ต้องช่วยเหลือกัน ไปเถอลูกเดี๋ยวจะสาย

ทุกคนไหว้พร้อมกับกล่าวคำสวัสดิ์อีกครั้งหนึ่งแล้วก็ขึ้นรถไปเรียนมหาวิทยาลัย

แหล่งอ้างอิง : ฝ่ายเผยแผ่พระพุทธศาสนา กองศาสนศึกษา กรมการศาสนา
กระทรวงศึกษาธิการ

ภาพประกอบที่ 11 ตัวอย่างการวิเคราะห์โดยใช้เทคนิควงล้ออนาคต (Future Wheels)
จากกรณีตัวอย่างจากวิดีโอทัศน์ "ทางเดินชีวิต"

ครั้งที่ 4

(เวลา 50 นาที)

ลักษณะมุ่งอนาคต : ความสามารถในการวางแผนเกี่ยวกับการศึกษา

วัตถุประสงค์

1. เพื่อให้นักเรียนได้ฝึกการวางแผนโดยใช้เทคนิคกึ่งไม้ล้มพันซ์
2. เพื่อให้นักเรียนได้เห็นแบบอย่างการวางแผนเกี่ยวกับการศึกษา
3. เพื่อให้นักเรียนสามารถกำหนดเป้าหมายเกี่ยวกับการศึกษาโดยพิจารณาจากความเป็นไปได้จากสภาพการณ์ปัจจุบันในด้านส่วนตัว ด้านทุนสนับสนุน และด้านผลการศึกษาของตนเอง

เทคนิคการพยากรณ์ที่ใช้

เทคนิคกึ่งไม้ล้มพันซ์

อุปกรณ์

1. แผนภูมิขั้นตอนการใช้เทคนิคกึ่งไม้ล้มพันซ์
2. กรณีตัวอย่างเรื่อง "ความหวังและความสำเร็จของชูชัย"
3. ใบงานกลุ่มละ 1 แผ่น
4. กระดาษเปล่าคนละ 1 แผ่น
5. แผนภูมิการวิเคราะห์เป้าหมายโดยใช้เทคนิคกึ่งไม้ล้มพันซ์

วิธีดำเนินการ

1. นำเข้าสู่กิจกรรมด้วยการพูดคุยซักถามถึงความหวังจากการศึกษาของนักเรียนแต่ละคน
2. ผู้วิจัยให้นักเรียนอ่านเรื่อง "ความหวังและความสำเร็จของชูชัย"
3. ผู้วิจัยแจกใบงานให้นักเรียนกลุ่มละ 1 แผ่น แล้วให้นักเรียนร่วมกันอภิปรายโดยเขียนคำตอบในใบงาน เมื่อหมดเวลา 3 นาที ให้เปลี่ยนกลุ่มกันตรวจ
4. ผู้วิจัยและนักเรียนร่วมกันอภิปรายเพื่อเฉลยคำตอบ กลุ่มใดตอบถูกต้องจะได้รับคะแนนข้อละ 1 คะแนน เก็บสะสมคะแนนไว้
5. ผู้วิจัยให้นักเรียนนำเป้าหมายเกี่ยวกับอาชีพของชูชัยคิดจะทำมาเขียนแนวทางเลือกโดยใช้เทคนิคกึ่งไม้ล้มพันซ์ ลงในกระดาษที่แจกให้ กลุ่มละ 1 แผ่น ในเวลา 5 นาที
6. ผู้วิจัยและนักเรียนร่วมกันอภิปรายผลงานของแต่ละกลุ่มแล้วให้นักเรียนตรวจดูผลงานของกลุ่มจากแผนภูมิตัวอย่างที่ดีบนกระดานดำพร้อมกับวิเคราะห์แนวทางเลือกปฏิบัติ
7. ผู้วิจัยให้นักเรียนประยุกต์หลักการเพื่อนำไปใช้ในการวางแผนเกี่ยวกับการศึกษาหลังเรียนจบ ม.3 โดยให้นักเรียนกำหนดเป้าหมายในการศึกษาโดยใช้เทคนิคกึ่งไม้ล้มพันซ์

8. ให้นักเรียนวิเคราะห์ข้อดี-ข้อเสียของแต่ละทางเลือกพิจารณาความเป็นไปได้ของทางเลือก

แนวทางการสรุป

การวางแผนดำเนินการเพื่อเป้าหมายในอนาคต ต้องกำหนดเป้าหมายให้ชัดเจน แล้วจึงรวบรวมข้อมูลที่เป็นประโยชน์ทั้งด้านส่วนตัว การศึกษาหรืออาชีพ และพิจารณาความเป็นไปได้ของทางเลือกแล้วพิจารณาข้อดีข้อเสียของแต่ละทางเลือกและกำหนดแนวทางการปฏิบัติเพื่อนำสู่เป้าหมายที่ต้องการ ดังเช่น การวางแผนการศึกษาต่อของชูชัยจากข้อมูลส่วนตัวจะเป็นว่าชูชัยมีความสนใจและมีความชอบและทำคะแนนได้ดีในวิชาคณิตศาสตร์ และได้ตั้งเป้าหมายว่าจะเป็นผู้ครุสอนคณิตศาสตร์ เขาจึงเตรียมตัวหาข้อมูลสถานศึกษาที่เปิดสอนวิชาชีพครูในสาขาที่สนใจรวมทั้งวิชาที่ใช้สอบคัดเลือก ถึงแม้ว่าเขาจะอยู่ชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นแต่เขาก็เริ่มเตรียมตัวแต่เนิ่น ๆ จำทำให้เขาได้เรียนรู้วิชาต่าง ๆ ที่ใช้สอบอย่างละเอียด นอกจากนี้ยังวางแผนหารายได้สะสมไว้เป็นทุนการศึกษา

การประเมินผล

1. พิจารณาจากการรายงานของแต่ละกลุ่ม
2. ดูจากคะแนนที่นักเรียนแต่ละกลุ่มทำได้

ความหวังและความสำเร็จของชูชัย

ชูชัยอาศัยอยู่กับยายในสวนผลไม้ซึ่งห่างจากตัวเมืองไม่ไกลนัก ยายรับจ้างทำสวนโดยเจ้าของสวนเมตตาให้อาศัยอยู่ภายในสวน และเก็บผักจากท้องร่องไปขายเป็นรายได้พิเศษ พ่อและแม่ของชูชัยต่างแยกทางไปมีครอบครัวใหม่ โดยไม่ได้สนใจชูชัย ใจหนึ่งเขาก็อยากลาออกจากโรงเรียนมาทำงานช่วยยาย แต่เขาคิดว่าการเรียนจะทำให้มีงานทำที่ดีกว่าในอนาคต เขาไม่ท้อแท้ขยันหมั่นเพียรตั้งแต่เล็ก ช่วยยายเก็บผักและทำสวนทุกวัน เขาชอบไปโรงเรียน ตั้งใจเรียนและทำการบ้าน ทำให้ผลการเรียนดี อีกทั้งความประพฤติและมารยาทดี ทำให้เป็นที่รักและเอ็นดูของครูในโรงเรียน ขณะเรียนชั้นประถมปลายชูชัยก็เริ่มคิดและชื่นชมในวิชาชีวศัพทมูล และหวังว่าเมื่อโตขึ้นเขาอยากจะเป็นครูสอนหนังสือ

เมื่อชูชัยเรียนจบชั้น ป.6 ครูได้แนะนำให้ชูชัยไปสมัครเรียนต่อชั้นม. 1 ที่โรงเรียนประจำอำเภอ โดยครูได้จัดหาหนังสือเรียนจากรุ่นพี่ ๆ มาให้ด้วย และแนะนำให้ชูชัยขอทุนการศึกษาจากโรงเรียนที่เขาเข้าเรียน ซึ่งจะพิจารณาให้ในเด็กที่ยากจนและมีความประพฤติดี ซึ่งชูชัยก็ได้รับการพิจารณาให้ได้ทุนการศึกษาต่อเนื่องทุกปี ที่โรงเรียนมัธยมนี้ชูชัยพบว่าทางโรงเรียนได้แบ่งแยกวิชาต่าง ๆ เป็นหมวด เช่น หมวดวิชาวิทยาศาสตร์ หมวดวิชาภาษาต่างประเทศ หมวดวิชาภาษาไทย แต่ละหมวดวิชามีครูเชี่ยวชาญในสาขาวิชานั้นทำการสอนในหมวดต่าง ๆ ที่คุณครูประจำอยู่ ซึ่งชูชัยก็ได้นำข้อสังเกตนี้มาคิดด้วยว่า ถ้าเขาได้เป็นครู เขาควรจะสอนวิชาในหมวดใด

ดังนั้น เขาจึงไปปรึกษาครูแนะแนว ครูให้คำแนะนำว่า ชูชัยควรสำรวจตนเองว่าเขามีความสนใจหรือมีความถนัดทางด้านใด โดยอาจพิจารณาจากความสนใจ และผลการเรียนของวิชาต่าง ๆ ด้วย ซึ่งชูชัยได้สำรวจตนเองพบว่าเขามีความชอบและสามารถทำคะแนนได้ดีในวิชาคณิตศาสตร์ ชูชัยจึงตัดสินใจเลือกที่จะเป็นครูสอนคณิตศาสตร์ เขากลับไปพบครูแนะแนวอีกครั้งเพื่อสอบถามข้อมูลว่า เขาควรเตรียมตัวอย่างไร ครูแนะแนวได้ให้ข้อมูลเกี่ยวกับสถานศึกษาที่เปิดสอนวิชาชีวศัพทมูลในสาขาที่ชูชัยสนใจ รวมทั้งวิชาที่ใช้สอบคัดเลือก ถึงแม้ว่าชูชัยจะยังเรียนอยู่ชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น แต่เขาคิดว่าการเริ่มเตรียมตัวแต่เนิ่น ๆ จะทำให้เขาได้เรียนรู้วิชาต่าง ๆ ที่ใช้สอบอย่างละเอียด ทำให้โอกาสการสอบได้มีมากขึ้น ดังนั้นเขาจึงตั้งใจเรียนมากขึ้น อ่านหนังสือและทำแบบฝึกหัดมากขึ้น หลักทำการบ้านเสร็จ เขาจะอ่านหนังสืออย่างตั้งใจ นอกจากนี้เขายังได้วางแผนหารายได้สะสมไว้สำหรับเป็นทุนในการศึกษา ด้วยการไปรับจ้างทำหน้าที่เติมน้ำมันในปั้มน้ำมันแห่งหนึ่งไม่ไกลจากบ้านมากนักในวันหยุด

หลังจากจบชั้นม.3 ชูชัยก็ได้เรียนต่อในชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายในโรงเรียนเดิมจนจบม.6 และสามารถสอบเข้าเรียนในสาขาวิชาชีวศัพทมูลได้ โดยเลือกวิชาเอกคณิตศาสตร์ ขณะเรียนในระดับปริญญาตรีนี้ ชูชัยก็ได้รับทุนการศึกษาอีก นอกจากนี้เขายังรับสอนพิเศษแก่เด็กนักเรียนที่

บ้านของเด็ก ๆ ทั้งวันธรรมดาในตอนเย็น และวันเสาร์-อาทิตย์ ทำให้เขามีเงินเพียงพอสำหรับใช้จ่ายในการเรียน โดยไม่ต้องรบกวนยาย และยังช่วยเหลืองานของยายอยู่อย่างสม่ำเสมอ

หลังจากเรียนจบ ชูชัยได้สมัครเป็นครูที่โรงเรียนเอกชนเล็ก ๆ แห่งหนึ่ง ต่อมาเขาสามารถสอบบรรจุเข้ารับราชการครูได้ในอีกจังหวัดหนึ่ง ซึ่งมีบ้านพักครูให้พร้อม ชูชัยได้พยายายซึ่งแก่มากแล้วไปเลี้ยงดูทดแทนพระคุณ ขณะที่รับราชการ เขาก็ยังรับสอนพิเศษ และเก็บออมเงินโดยมีเป้าหมาย คือการเรียนต่อในระดับสูงขึ้นอีก และเขาดังใจว่าถ้าเขามีครอบครัวเขาจะต้องรับผิดชอบและทำให้ครอบครัวมีความอบอุ่นให้ได้

ภาพประกอบที่ 12 ตัวอย่างการวิเคราะห์โดยใช้เทคนิคกิ่งไม้สัมพันธ์ (Relevance Tree Technique) จากกรณีตัวอย่าง “ความหวังและความสำเร็จของชูชัย”

ใบงาน

กลุ่มที่.....

คะแนนที่ได้.....

จงตอบคำถามต่อไปนี้

1. การกระทำในข้อใดที่แสดงถึงลักษณะมุ่งอนาคต (การเล็งเห็นผลดีในอนาคตจากการกระทำในปัจจุบัน) ของซูชัยมากที่สุด
 - ก. การคิดฝันถึงอนาคต คือ อยากเป็นครู
 - ข. การขยันเรียน เพราะอยากให้ยายรัก
 - ค. การประพฤติตัวดี ขยันเรียนหนังสือ มีการตั้งเป้าหมายของอนาคต มีการวางแผน และปฏิบัติอย่างตั้งใจ เพื่อไปสู่เป้าหมายนั้น
2. ซูชัยเลือกอาชีพในอนาคต คือครู โดยใช้วิธีการในข้อใด
 - ก. ครูแนะนำเลือกอาชีพให้
 - ข. เลือกตามที่เพื่อน ๆ แนะนำ
 - ค. เลือกอาชีพเองตามความสนใจและความถนัดของตนเอง
3. ซูชัยเตรียมตัวอย่างไร เพื่อให้สอบเรียนต่อได้ในสาขาอาชีพที่เลือก
 - ก. ไปทำงานบิมน้ำมัน
 - ข. อ่านหนังสือเมื่อใกล้เวลาสอบคัดเลือก
 - ค. ศึกษาหาข้อมูลว่า สถานศึกษาใดเปิดสอนในสาขาที่เขาต้องการเรียน และใช้วิชาใดบ้างในการสอบคัดเลือก แล้วเริ่มต้นดูหนังสือทันทีอย่างตั้งใจและสม่ำเสมอ
4. นอกจากการเตรียมตัวด้านความรู้ ซูชัยได้เตรียมการอย่างอื่นหรือไม่ เพื่อการเรียนต่อในระดับที่สูงขึ้น
 - ก. ไม่มีการเตรียมการอย่างอื่น
 - ข. ขอบทุนการศึกษา
 - ค. หางานพิเศษทำ เพื่อเก็บเงินไว้เป็นทุนการศึกษา
5. ซูชัยประสบความสำเร็จได้เป็นครูสอนคณิตศาสตร์ตามที่ตั้งเป้าหมายไว้เพราะอะไร
 - ก. ซูชัยเป็นคนโชคดี
 - ข. ซูชัยเป็นคนกตัญญู
 - ค. ซูชัยเป็นคนที่มุ่งอนาคต คือ รู้จักตั้งเป้าหมายอนาคตของตนเอง และวางแผนเพื่อให้บรรลุเป้าหมาย เช่น การศึกษาหาข้อมูล การตั้งใจอ่านหนังสือ เป็นต้น

ครั้งที่ 5

(เวลา 50 นาที)

ลักษณะมุ่งอนาคต : ความสามารถในการวางแผนเกี่ยวกับการศึกษา

วัตถุประสงค์

1. เพื่อให้นักเรียนสามารถวางแผนเกี่ยวกับการศึกษาอย่างเป็นระบบโดยใช้เทคนิคกึ่งไม้สัมพันธ์

2. เพื่อให้นักเรียนเห็นแบบอย่างผู้ที่มีความอดทน ไม่ย่อท้อต่ออุปสรรค เชื่อผลจากการกระทำ

เทคนิคการพยากรณ์ที่ใช้

เทคนิคกึ่งไม้สัมพันธ์

อุปกรณ์

1. กรณีตัวอย่างเรื่อง “ไม่ไกลเกินเอื้อม” คนละ 1 ชุด
2. กระดาษเปล่ากลุ่มละ 13 แผ่น
3. โบงาน กลุ่มละ 1 แผ่น
4. แผนภูมิการวิเคราะห์โดยใช้เทคนิคกึ่งไม้สัมพันธ์

วิธีดำเนินการ

1. ผู้วิจัยซักถามเรื่องการเรียนของนักเรียนว่านักเรียนชอบเรียนวิชาใด และวิชาใดที่นักเรียนมีปัญหาในการเรียน

2. ผู้วิจัยแนะนำนักเรียนว่าในวิชาใดที่นักเรียนไม่ประสบผลสำเร็จในการเรียน นักเรียนสามารถปรับปรุงตนเองได้

3. ผู้วิจัยให้นักเรียนอ่านกรณีตัวอย่างเรื่อง “ไม่ไกลเกินเอื้อม” ในเวลา 3 นาที

4. ผู้วิจัยแจกโบงานให้นักเรียนแต่ละกลุ่มร่วมกันอภิปรายและเขียนตอบในเวลา 3 นาทีเสร็จแล้วเปลี่ยนกันตรวจคำตอบ

5. ผู้วิจัยและนักเรียนร่วมกันเฉลยคำตอบ กลุ่มใดตอบถูกต้อง จะได้รับคะแนนข้อละ 1 คะแนน เก็บสะสมไว้

6. ผู้วิจัยให้นักเรียนใช้เทคนิคกึ่งไม้สัมพันธ์ เขียนแนวทางการแก้ปัญหาในการปรับปรุงภาษาอังกฤษของสมชาติ

7. ผู้วิจัยและนักเรียนร่วมอภิปราย การแก้ปัญหา และให้นักเรียนตรวจแผนภูมิการวิเคราะห์ปัญหาที่ผู้วิจัยเฉลย

8. ผู้วิจัยให้นักเรียนฝึกการวางแผนปรับปรุงวิชาที่นักเรียนเรียนอ่อนที่สุด ลงในกระดาษเปล่าคนละ 1 แผ่นโดยใช้เทคนิคกึ่งไม้สัมพันธ์

9. ผู้วิจัยสุ่มตัวอย่างอ่านแผนงานที่นักเรียนคิดว่าทำได้ดีที่สุดให้เพื่อน ๆ ฟัง

แนวทางการสรุป

1. การวางแผนเกี่ยวกับการศึกษาจะต้องเริ่มจากการตั้งจุดมุ่งหมายแล้ววางแผนอย่างเป็นระบบเพื่อให้ไปถึงจุดมุ่งหมายนั้น โดยจะต้องพิจารณาถึงความสนใจ ความสามารถ ความถนัด ของตนเอง แล้วกำหนดทางเลือกและตัดสินใจเลือกที่เหมาะสมโดยคำนึงถึงผลดีผลเสียที่จะเกิดขึ้นในอนาคต

2. การวางแผนที่เหมาะสมโดยยอมรับปัญหาและรู้จักแก้ปัญหาจะช่วยให้การทำงานหรือ การเรียนประสบความสำเร็จตามเป้าหมาย

3. ผู้ที่มีความอดทน ไม่ย่อท้อต่ออุปสรรค จะประสบความสำเร็จ

4. เทคนิคกึ่งไม่สัมพันธ์ช่วยให้เห็นทางเลือกที่จะใช้วางแผนไปสู่อนาคต

การประเมินผล

1. สังเกตนักเรียนขณะที่อยู่ในกลุ่มอภิปราย

2. พิจารณาจากคะแนนที่นักเรียนแต่ละกลุ่มทำได้

“ไม่ไกลเกินเอื้อม”

สมชาติเป็นลูกกำพร้า พ่อเสียชีวิตในขณะที่ทำงานก่อสร้าง สมชาติใฝ่ฝันอยากจะเป็นทหาร สมชาติตั้งใจเรียนเป็นอย่างมาก ผลการเรียนอยู่ในเกณฑ์ค่อนข้างดี แม้เขาจะต้องช่วยแม่ในการซักกรีดเสื้อผ้าที่แม่รับจ้างจำนวนมาก เพื่อเป็นรายได้ยังชีพของตนกับแม่

ตอนเช้าสมชาติมักจะไปโรงเรียนสาย เนื่องจากต้องช่วยแม่ซักผ้าจำนวนหนึ่งก่อนที่จะไปโรงเรียน แม่แม่จะเร่งเร้าให้เขารีบไปโรงเรียนก็ตาม เขามักจะถูกครูฝ่ายปกครองทำโทษหน้าเสาธงเป็นประจำแต่เขาก็ไม่เคยบ่นบอกรายการมาสายให้ครูทราบ ต่อมาฝ่ายปกครองทราบเรื่องจึงยกเว้นให้แต่ขอร้องให้เขาพยายามมาให้ทันจะได้ไม่ต้องขาดเรียนในคาบที่หนึ่งอยู่บ่อย ๆ

แม้ผลการเรียนของสมชาติจะอยู่ในเกณฑ์ค่อนข้างดี แต่เนื่องจากพื้นฐานวิชาภาษาอังกฤษของสมชาติไม่ดี จึงทำให้เขาไม่สามารถทำคะแนนวิชาภาษาอังกฤษให้ได้ดี เขาพบว่าการไม่รู้คำศัพท์เป็นสาเหตุสำคัญ เขาจึงแก้ปัญหาโดยการจดคำศัพท์ภาษาอังกฤษไว้ที่แผ่นกระดาษข้างฝาบ้าน โกลัที่เขาฉีกผ้าวันละ 5 คำ เพื่อเขาจะได้ท่องจำคำศัพท์ในระหว่างที่เขาซักผ้าในตอนเช้า ด้วยวิธีนี้จึงทำให้เขาสามารถจำคำศัพท์ใหม่ ๆ ได้วันละ 5 คำ นอกจากนี้เขายังใช้วิธีจดคำศัพท์ลงในกระดาษแผ่นเล็ก ๆ แผ่นละ 5 คำ เตรียมไว้สำหรับใส่กระเป๋าเสื้อเพื่อจะได้หยิบขึ้นมาท่องในระหว่างนั่งรถไปกลับโรงเรียน หรือทุกครั้งที่มีเวลา นอกจากนี้สมชาติยังนัดท่องคำศัพท์แข่งกับเพื่อที่เรียนภาษาอังกฤษเก่ง หนึ่งภาคเรียนผ่านไปสมชาติสามารถทำคะแนนวิชาภาษาอังกฤษได้ดีขึ้นจากที่เคยได้เกรด 1 เรื่อยมากลายเป็นเกรด 2 ซึ่งสมชาติยังไม่พอใจเพราะเขาตั้งเป้าไว้มากกว่านั้น ดังนั้นจึงเพิ่มจำนวนคำศัพท์ที่ต้องท่องจำในแต่ละวันให้มากขึ้นเท่าตัว และหาแบบฝึกหัดภาษาอังกฤษนอกเหนือจากแบบเรียนในชั้นเรียนมาฝึกทำมากยิ่งขึ้น ในภาคเรียนต่อมาเขาสามารถทำคะแนนวิชาภาษาอังกฤษได้เกรด 3 และด้วยความอดทนมุ่งมั่นของสมชาติ ภาคเรียนสุดท้ายเขาสามารถทำคะแนนวิชาภาษาอังกฤษได้เกรด 4 ตามที่เขาตั้งใจไว้ และสิ่งที่สมชาติและแม่ของเขาภูมิใจมากที่สุดคือ การสอบเข้าโรงเรียนเตรียมทหารได้ตามที่เขาต้องการด้วยความพากเพียรของเขา

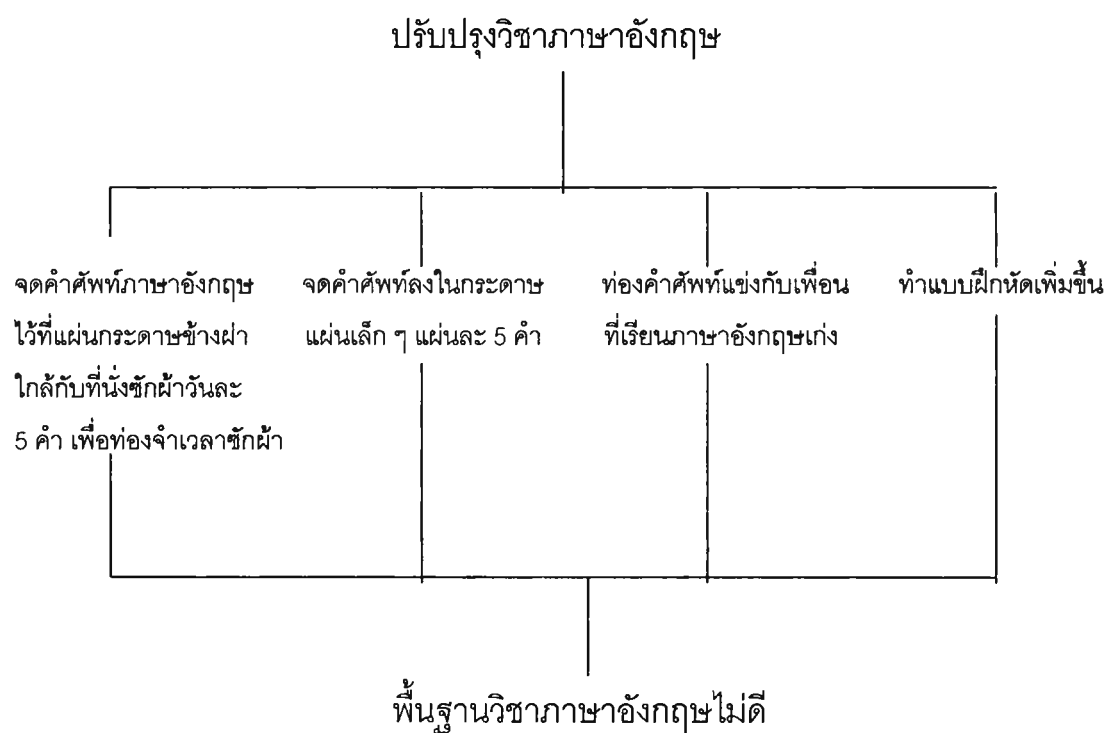
ใบงาน

กลุ่มที่.....

คะแนนที่ได้.....

จงตอบคำถามต่อไปนี้

1. ข้อใดเป็นเป้าหมายสูงสุดที่สมชาติต้องการ
 - ก. สมชาติต้องการเป็นทหาร
 - ข. สมชาติต้องการทำคะแนนวิชาภาษาอังกฤษให้ได้เกรด 4
 - ค. สมชาติต้องการไปเที่ยวรอบโลก
2. สมชาติวางแผนปฏิบัติอย่างไรจึงไปถึงเป้าหมาย
 - ก. สมชาติตั้งใจเรียนและอดทน
 - ข. ปรับปรุงวิชาที่อ่อนคือภาษาอังกฤษโดยการท่องคำศัพท์ด้วยรูปแบบต่าง ๆ
 - ค. ถูกทั้ง ก และ ข
3. ข้อใดที่บ่งถึงความอดทนไม่ย่อท้อต่ออุปสรรค
 - ก. เขามักจะถูกครูฝ่ายปกครองทำโทษหน้าเสาธงเป็นประจำแต่เขาก็ไม่เคยบิรปากบอกสาเหตุ
 - ข. ตอนเช้าสมชาติจะช่วยแม่ซักรีดผ้า
 - ค. สมชาติไปโรงเรียนสาย
4. ข้อใดที่บ่งถึงการวางแผนอย่างมีระบบ
 - ก. เขาแก้ปัญหาโดยจดคำศัพท์ภาษาอังกฤษไว้ที่แผ่นกระดานข้างฝาบ้านไว้ตลอดเวลาซักผ้า
 - ข. ใช้วิธีจดคำศัพท์ลงในกระดาษแผ่นเล็ก ๆ แผ่นละ 5 คำ ใส่กระเป๋าเสื้อไว้ที่ช่องระหว่างนั่งรถไปกลับโรงเรียน
 - ค. ถูกทั้ง ก และ ข

ภาพประกอบที่ 13 ตัวอย่างการวิเคราะห์โดยใช้เทคนิคกิ่งไม้สัมพันธ์ (Relevance Tree Technique) จากกรณีตัวอย่างเรื่อง “ไม่ไกลเกินเอื้อม”

ครั้งที่ 6

(เวลา 50 นาที)

ลักษณะมุ่งอนาคต : ความสามารถในการอดกลั้นต่อความต้องการในปัจจุบัน

วัตถุประสงค์

1. เพื่อให้นักเรียนตระหนักถึงคุณค่าของความสามารถอดกลั้นต่อความต้องการในปัจจุบัน
2. เพื่อให้นักเรียนสามารถวิเคราะห์การกระทำของตนในด้านการศึกษาในปัจจุบัน
3. เพื่อให้นักเรียนสามารถควบคุมตนเองไปสู่ความสำเร็จโดยใช้เทคนิควงล้ออนาคต

เทคนิคการพยากรณ์ที่ใช้

เทคนิควงล้ออนาคต

อุปกรณ์

1. กรณีสื่ออย่างเรื่อง "อนาคตของกมล"
2. กระดาษเปล่า คนละ 1 แผ่น
3. แผนภูมิการวิเคราะห์เรื่อง "อนาคตของกมล" โดยใช้เทคนิควงล้ออนาคต

วิธีดำเนินการ

1. นำเข้าสู่กิจกรรมโดยการทบทวนวิธีการพยากรณ์ด้วยเทคนิควงล้ออนาคต
2. ผู้วิจัยให้นักเรียนสรุปประโยชน์ของความสามารถในการวางแผน
3. ผู้วิจัยให้นักเรียนอ่านกรณีสื่ออย่างเรื่อง "อนาคตของกมล" จากเอกสารที่แจกในเวลา 3 นาที
4. ผู้วิจัยให้นักเรียนแต่ละกลุ่มวิเคราะห์กรณีสื่ออย่างเรื่อง "อนาคตของกมล" โดยให้นักเรียนเขียนแผนภูมิวิเคราะห์การกระทำของคนที่ชอบเล่นและขี้เกียจเรียนหนังสือที่เป็นผลเสียโดยใช้เทคนิควงล้ออนาคต
5. ผู้วิจัยให้นักเรียนร่วมกันวิเคราะห์จากแผนภูมิตัวอย่าง พร้อมกับให้นักเรียนเปรียบเทียบกับแผนภูมิที่นักเรียนทำ
6. ผู้วิจัยให้นักเรียนแต่ละคนนำการกระทำของตนที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาที่ไม่สามารถควบคุมได้มาวิเคราะห์ผลกระทบโดยใช้เทคนิควงล้ออนาคตแล้วนำมาอภิปรายในกลุ่ม
7. ผู้วิจัยยกตัวอย่างการกระทำของบุคคลในอดีตที่เป็นประโยชน์มาจนถึงปัจจุบันนี้ เช่น พ่อขุนรามคำแหงมหาราชทรงคิดประดิษฐ์อักษรไทย แล้วให้นักเรียนร่วมกันยกตัวอย่างบุคคลหรือการกระทำอย่างอื่นที่เป็นประโยชน์ไปถึงอนาคต

8. ผู้วิจัยให้นักเรียนช่วยกันสรุปผลจากการที่เพื่อนของกมลไม่รู้จักถอดกลั้นต่อความต้องการในปัจจุบันทำให้เกิดผลเสียต่อตนเองและผู้อื่นอย่างไร เช่น เสียชื่อเสียง เสียเงิน และเสียเวลา

9. ผู้วิจัยให้นักเรียนช่วยกันสรุปประโยชน์ของความสามารถถอดกลั้นต่อความต้องการในปัจจุบันและประโยชน์ของการใช้เทคนิควงล้ออนาคต

แนวทางการสรุป

1. ประโยชน์ของความสามารถถอดกลั้นต่อความต้องการในปัจจุบันคือช่วยให้นักเรียนไม่เสียโอกาสในสิ่งที่พึงจะมีพึงจะได้ เช่น ไม่เสียเวลา ไม่เสียเงิน และไม่เสียอนาคต

2. การใช้เทคนิควงล้ออนาคตทำให้นักเรียนได้ทราบและตระหนักถึงผลจากการกระทำนั้น ๆ ซึ่งจะเป็นแนวทางให้นักเรียนได้มีโอกาสเลือกและตัดสินใจที่จะกระทำหรือหยุดการกระทำนั้นเสียเพราะผลของการกระทำจะส่งผลกระทบต่อทั้งตัวผู้เรียนและสังคม

การประเมินผล

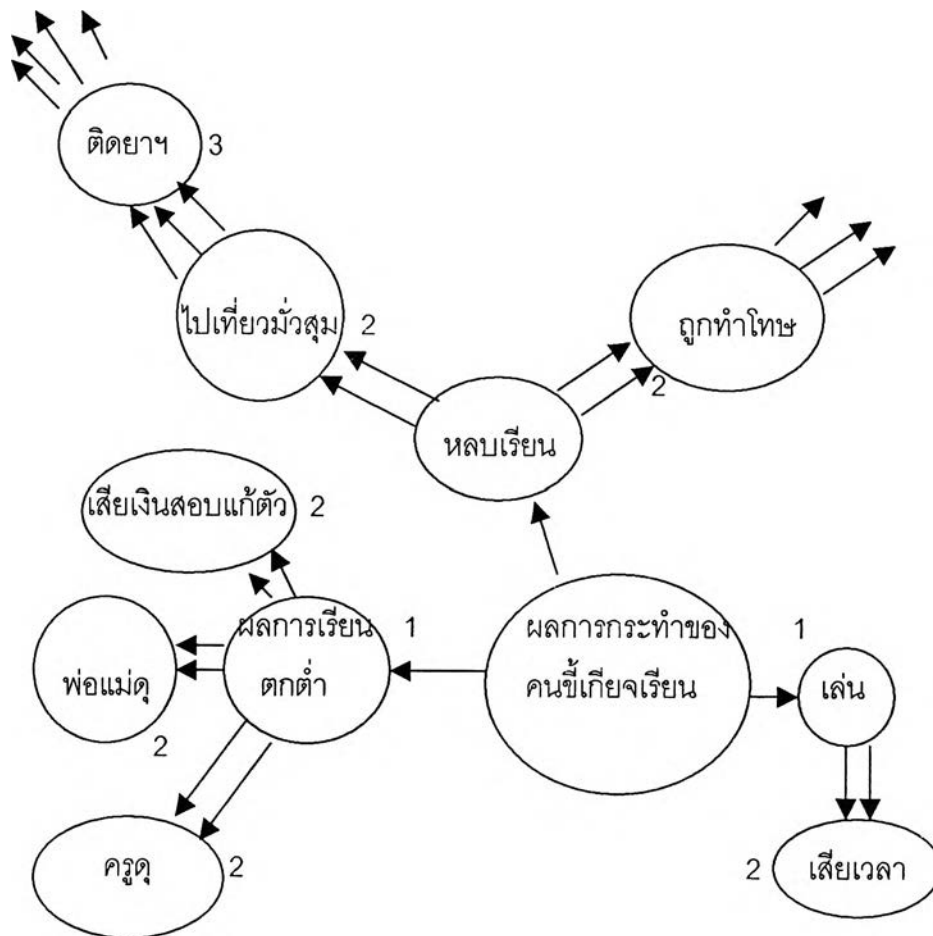
1. ตรวจสอบผลงานของนักเรียน
2. พิจารณาการให้เหตุผลเปรียบเทียบผลการกระทำของตนเองและผู้อื่น
3. สังเกตจากการแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับวิธีควบคุมตนเอง

อนาคตของกมล

กมลมาจากชนบท ขณะนี้กำลังศึกษาอยู่ที่วิทยาลัยเทคนิคประจำจังหวัด เขาเช่าหอพัก อยู่ใกล้ ๆ วิทยาลัย เมื่อครั้งที่กมลเรียนอยู่ชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น เขาทำคะแนนได้ค่อนข้างดี เขาสนใจและชอบเรื่องการซ่อมวิทยุ บิดา-มารดาของกมลทำนามีรายได้น้อย แต่เห็นกมลสนใจการเรียนด้านดังกล่าว จึงกู้เงินส่งให้มาเรียนต่อในตัวเมืองเพราะหวังอยากให้กมลได้เรียนสูง ๆ และมีงานทำดี ๆ

กมลมีเพื่อนฝูงมาก เพราะเขาเป็นคนมีน้ำใจ เอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ เวลามีปัญหาต่าง ๆ จะช่วยเหลือเพื่อนเสมอ ในปีนี้เพื่อนของกมลเริ่มเข้าวัยหนุ่มมากขึ้น เพื่อนที่อยู่หอด้วยกันบางคนชอบหลบเรียนไปเที่ยวเตร็ดเตร่ เพื่อนของกมลเคยชวนเขาให้กระทำตัวอย่างพวกเขา กมลเคยคิดอยากไปกับพวกเพื่อนที่หลบเรียน แต่พอคิดถึงผลเสียที่จะตามมาซึ่งจะทำให้ความหวังของพ่อแม่ และของตนเองพังทะลาย กมลก็อดใจและควบคุมตนเองได้ กมลจึงไม่ได้ทำตามและเตือนเพื่อนว่าควรเลิกจะทำให้การเรียนเสีย พ่อแม่รู้จะเสียใจ กมลพยายามหลีกเลี่ยงเวลาที่เพื่อนชวน เขาคิดอยู่เสมอว่าพ่อแม่อยากให้เขาเรียนต่อวิศวกรรมศาสตร์ และกมลก็ต้องการที่จะเรียน เขาพยายามใช้เวลาให้เป็นประโยชน์ต่อการเรียน เวลาเครียดก็จะออกกำลังกายด้วยการวิ่ง เขาหลีกเลี่ยงอบายมุขทุกอย่าง ด้วยความอดทนอดกลั้น ความเพียรพยายามของกมลและการรู้จักวางแผนทางการศึกษา ทำให้กมลสอบเข้าเรียนต่อคณะวิศวกรรมศาสตร์ได้ตามต้องการ เมื่อเข้าเรียนที่มหาวิทยาลัยที่กรุงเทพฯ กมลยังมีความขยันหมั่นเพียรและหลีกเลี่ยงอบายมุขทุกอย่าง เพื่อไม่ให้เป็นการอุปสรรคต่อการเรียน ในที่สุดกมลเรียนจบและได้ทำงานที่บริษัทเอกชนแห่งหนึ่งที่จังหวัดบ้านเกิด ในเวลาไม่นานเขาก็สามารถสร้างฐานะให้ครอบครัวได้มีชีวิตอยู่อย่างสุขสบาย

กมลได้พบเพื่อนเก่าสมัยเรียนเทคนิคแล้วว่า กลุ่มเพื่อนที่ชอบหลบเรียน ชี้แจงเรียนหลายคนเร่ร่อนไปเรื่อย ๆ เพราะการพนันต้องหลบเจ้าหน้าที่ และอีกคนเมาจนเจ้านายอยากจะได้ออกจากงาน กมลฟังเพื่อนเล่าทำให้นึกขมตนเองที่มีความอดกลั้นไม่ตามเพื่อนไป

ภาพประกอบที่ 14 ตัวอย่างการวิเคราะห์โดยใช้เทคนิควงล้ออนาคต (Futur Wheels)
จากกรณีตัวอย่าง "อนาคตของกมล"

ครั้งที่ 7

(เวลา 50 นาที)

ลักษณะมุ่งอนาคต: ความสามารถอดกลั้นต่อความต้องการในปัจจุบัน

วัตถุประสงค์

เพื่อให้นักเรียนนำหลักการของความสามารถอดทนอดกลั้นต่อความต้องการในปัจจุบันมาประยุกต์ใช้ในการเรียนให้มีประสิทธิภาพ

เทคนิคการพยากรณ์ที่ใช้

1. เทคนิคกึ่งไม้สัมพันธ์
2. เทคนิควงล้ออนาคต

อุปกรณ์

1. แผนภูมิวิเคราะห์การเรียนอย่างมีประสิทธิภาพโดยใช้เทคนิคกึ่งไม้สัมพันธ์
2. กระดาษโปสเตอร์ กลุ่มละ 1 แผ่น
3. กระดาษเปล่าคนละ 2 แผ่น
4. ปากกาเคมี กลุ่มละ 1 ด้าม
5. สก็อตเทป 1 ม้วน

วิธีดำเนินการ

1. นำเข้าสู่กิจกรรมโดยให้นักเรียนยกตัวอย่างผลของการกระทำที่แสดงถึงความไม่สามารถอดทนอดกลั้นต่อความต้องการในปัจจุบันที่ทำให้เกิดผลเสีย
2. ผู้วิจัยให้นักเรียนร่วมกันอภิปรายในกลุ่มและเขียนแผนภูมิองค์ประกอบของการเรียนอย่างมีประสิทธิภาพโดยใช้เทคนิคกึ่งไม้สัมพันธ์ 10 นาที โดยร่างในกระดาษที่แจก แล้วให้นักเรียนเขียนลงในกระดาษโปสเตอร์เพื่อนำเสนอหน้าชั้น นักเรียนแต่ละกลุ่มส่งตัวแทนออกมานำเสนอหน้าชั้น
3. ผู้วิจัยและนักเรียนร่วมกันอภิปรายจากแผนภูมิที่นักเรียนแต่ละกลุ่มนำเสนอ เพื่อให้นักเรียนเปรียบเทียบข้อแตกต่างจากการทำงานในแต่ละกลุ่ม
4. ผู้วิจัยติดแผนภูมิวิเคราะห์การเรียนอย่างมีประสิทธิภาพโดยใช้เทคนิคกึ่งไม้สัมพันธ์ (แผนภูมิตัวอย่าง) เพื่อให้นักเรียนเปรียบเทียบผลงานของกลุ่ม
5. ผู้วิจัยให้นักเรียนแต่ละกลุ่มใช้เทคนิควงล้ออนาคตวิเคราะห์หาสาเหตุที่จะทำให้การเรียนขาดประสิทธิภาพ วิเคราะห์ว่าจะต้องใช้ความอดทนอดกลั้นในเรื่องใดและจะอดกลั้นอย่างไรจึงจะทำให้การเรียนมีประสิทธิภาพ
6. ผู้วิจัยให้นักเรียนส่งตัวแทนกลุ่มละ 1 คน ออกมานำเสนอผลการวิเคราะห์คนละ 5 นาที

7. ผู้วิจัยให้นักเรียนร่วมสรุปและประยุกต์หลักการที่จะทำให้นักเรียนสามารถอดกลั้นต่อความต้องการในปัจจุบัน

แนวทางการสรุป

1. การทำงานหรือการเรียนให้ประสบความสำเร็จนอกจากบุคคลจะรู้จักคาดการณ์ไกล โดยมีการกำหนดเป้าหมาย มีการวางแผนแล้ว ยังต้องมีความอดทนอดกลั้นต่อความต้องการในปัจจุบันที่จะทำให้ไม่บรรลุเป้าหมาย

2. การฝึกตนเองให้สามารถอดทนอดกลั้นต่อความต้องการในปัจจุบันกระทำได้ด้วย

2.1 คำนึงถึงเป้าหมายเป็นหลัก

2.2 คาดการณ์ถึงผลเสียที่จะเกิดขึ้นถ้าไม่สามารถอดกลั้นต่อความต้องการในปัจจุบัน

ได้

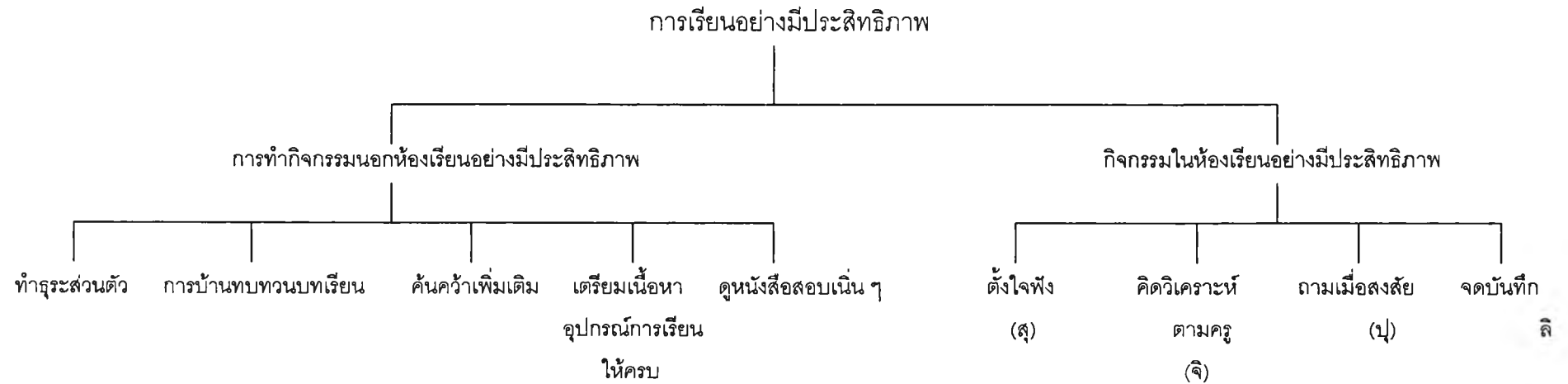
2.3 ฝึกห้ามใจและควบคุมตนเองให้ได้

2.4 พยายามหากิจกรรมอื่นหรือออกมาให้พ้นจากสถานการณ์ที่ตนเองอดกลั้นไม่ได้

การประเมินผล

1. ประเมินจากผลงานที่นักเรียนแต่ละกลุ่มร่วมกันทำ

2. สังเกตจากการอภิปรายของนักเรียน

ภาพประกอบที่ 15 แผนภูมิการเรียนอย่างมีประสิทธิภาพโดยใช้เทคนิคกิ่งไม้สัมพันธ์

ครั้งที่ 8

(เวลา 50 นาที)

ลักษณะมุ่งอนาคต: ความเพียรพยายามที่จะต่อสู้กับอุปสรรคต่าง ๆ

วัตถุประสงค์

เพื่อให้นักเรียนตระหนักถึงความเพียรพยายามที่จะต่อสู้กับอุปสรรคต่าง ๆ

เทคนิคการพยากรณ์ที่ใช้

เทคนิคกิ้งไม้สัมพันธมิตร

อุปกรณ์

1. กระดาษเปล่าคนละ 1 แผ่น
2. กระดาษโปสเตอร์ กลุ่มละ 1 แผ่น
3. ปากกาเคมี กลุ่มละ 1 ด้าม
4. สก๊อตเทป 1 ม้วน
5. ภาพประกอบนิทานเรื่องพระมหาชนก จำนวน 1 ชุด

วิธีดำเนินการ

1. ผู้วิจัยเล่านิทานเรื่องพระมหาชนกตอนที่พระมหาชนกว่ายน้ำด้วยความเพียรพยายาม
2. นักเรียนบอกถึงความสำคัญของความเพียรพยายาม
3. ผู้วิจัยให้นักเรียนสำรวจปัญหาหรืออุปสรรคที่เกิดขึ้นในปัจจุบันหรืออาจเกิดขึ้นในอนาคตที่ทำให้นักเรียนไม่สามารถบรรลุเป้าหมายทางการศึกษาที่วางไว้ได้โดยการระดมสมอง
4. ให้นักเรียนกำหนดแนวทางปฏิบัติเกี่ยวกับความเพียรพยายามของนักเรียนในปัจจุบันที่จะช่วยแก้ปัญหาหรือฝ่าฟันอุปสรรคในข้อ 3 โดยใช้เทคนิคกิ้งไม้สัมพันธมิตร
5. ให้นักเรียนนำเสนอแนวทางปฏิบัติจากข้อ 4 ภายในกลุ่มแล้วกลุ่มส่งตัวแทนออกมานำเสนอหน้าชั้น โดยเขียนแนวทางปฏิบัติเป็นแผนภูมิที่ใช้เทคนิคกิ้งไม้สัมพันธมิตร
6. ผู้วิจัยสุ่มนักเรียนยกตัวอย่างกรณีของตนเกี่ยวกับสถานการณ์ในอดีตและปัจจุบันที่นักเรียนประสบความสำเร็จหรือฝ่าฟันอุปสรรคไปได้เพราะใช้ความเพียรพยายาม
7. ผู้วิจัยให้นักเรียนสรุปและประยุกต์หลักการที่จะกำหนดแนวปฏิบัติเกี่ยวกับความเพียรพยายามเพื่อจะแก้ปัญหาหรือฝ่าฟันอุปสรรคในเรื่องอื่น

แนวทางการสรุป

ความเพียรพยายามเป็นองค์ประกอบหนึ่งที่จะทำให้การเรียนหรือการทำงานประสบความสำเร็จได้ ถ้าบุคคลใดไม่มีความเพียรพยายามที่จะต่อสู้กับอุปสรรคต่าง ๆ การเรียนหรือการทำงานนั้น ๆ ก็จะไม่บรรลุเป้าหมายได้ยาก

การประเมินผล

1. สังเกตจากการอธิบายถึงความสำคัญของความเพียรพยายาม
2. ประเมินจากผลงานได้แก่ แผนภูมิที่นักเรียนแต่ละกลุ่มร่วมกันเขียน

ครั้งที่ 9
(เวลา 50 นาที)
ลักษณะมุ่งอนาคต

วัตถุประสงค์

นักเรียนสามารถวางแผนเกี่ยวกับการศึกษาโดยใช้เทคนิคการสร้างภาพอนาคต

เทคนิคการพยากรณ์ที่ใช้

เทคนิคการสร้างภาพอนาคต

อุปกรณ์

1. เอกสารเรื่อง "การสร้างอนาคต" คนละ 1 แผ่น
2. กระดาษเปล่า คนละ 1 แผ่น

วิธีดำเนินการ

1. ผู้วิจัยเล่าถึงการวางแผนอนาคตเกี่ยวกับเรื่องการดำรงชีวิตและการทำงานของผู้วิจัยให้นักเรียนฟัง

2. ผู้วิจัยแจกเอกสารเรื่อง "การสร้างอนาคต" ให้นักเรียนอ่านในเวลา 5 นาที แล้วร่วมกันสรุปประเด็นสำคัญ

3. ผู้วิจัยให้นักเรียนแต่ละคนเขียนเรื่อง "อนาคตของฉันใน พ.ศ.2555" โดยให้เขียนเกี่ยวกับอนาคตที่เป็นไปได้ สิ่งที่เกี่ยวข้องกับชีวิตของนักเรียนในปัจจุบันและสิ่งทีนักเรียนต้องการจะทำ ต้องการจะให้เกิดหรือคาดการณ์ว่าจะเกิดกับตัวนักเรียนใน พ.ศ. 2555 ทั้งทางที่ดีและไม่ดี โดยใช้เทคนิคการสร้างภาพอนาคต ซึ่งเนื้อหาจะกล่าวถึงว่านักเรียนจะก้าวจากปัจจุบันไปสู่อนาคตได้อย่างไรให้นำข้อเท็จจริงต่าง ๆ มารวมเข้าไปด้วยกัน อะไรจะเกิดบ้างถ้านักเรียนจบชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ให้นักเรียนบอกเหตุผลสนับสนุนเรื่องราวที่นักเรียนจินตนาการ โดยใช้เวลา 15 นาที ความยาวอย่างต่ำ 10 บรรทัด เพื่อนำเสนอหน้าชั้นในกิจกรรมครั้งต่อไป

แนวทางการสรุป

1. องค์ประกอบที่ทำให้การเรียนมีประสิทธิภาพมีดังนี้
 - 1.1 ความสามารถคาดการณ์ไกลเกี่ยวกับการเรียน
 - 1.2 ความสามารถในการวางแผนเกี่ยวกับการเรียน
 - 1.3 ความสามารถอดกลั้นต่อความต้องการในปัจจุบัน
 - 1.4 ความเพียรพยายามที่จะต่อสู้กับอุปสรรค

2. ประเด็นสำคัญจาก "การสร้างอนาคต"

2.1 การกำหนดเป้าหมายชีวิตเป็นสิ่งสำคัญยิ่งต้องชัดเจนและต้องใช้ความเพียรพยายามไปให้ถึงเป้าหมาย

2.2 ไม่ควรปล่อยให้เวลาให้ล่วงเลยไปโดยไม่ทำอะไรให้ก้าวหน้า นักเรียนควรใช้ช่วงเวลาในการศึกษาเล่าเรียนให้คุ้มค่าที่สุด เพราะการศึกษาเป็นเครื่องมือที่จะทำให้เราประสบความสำเร็จในอนาคต

2.3 การวางแผนการสร้างอนาคตเป็นเรื่องที่สนุก เมื่อเราประสบความสำเร็จจากการวางแผนที่ตั้งใจไว้จะทำให้เรามีความสุข รู้สึกสนุกกับการสร้างอนาคตต่อไป

การประเมินผล

1. ประเมินจากเรื่องที่นักเรียนเขียน
2. สังเกตจากความสนใจในกิจกรรมและเอาใจใส่ในงานที่ได้รับมอบหมาย

“การสร้างอนาคต”

ถ้าเราจะถือเสียว่า มนุษย์ที่เกิดมา มีงานอยู่อย่างเดียว คือสร้างอนาคต เช่นนี้ ก็จะเป็น การถือที่ถูกต้อง

ผู้ที่ประสบความสำเร็จในชีวิตหรือการงาน ไม่สามารถจะสร้างความมีหลักฐานมั่นคง ย่อมเป็นด้วยเหตุ 2 ประการ คือ

1. ไม่ได้นึกถึงการสร้างอนาคต นึกถึงแต่ปัจจุบันเพียงให้วันคืนผ่านไปวันหนึ่ง ๆ นึกถึง ความผาสุกสนุกสนานในวันนั้น โดยไม่คิดถึงวันหน้า บุคคลเช่นนี้ย่อมจะประสบความสำเร็จ อย่างแน่นอน เพราะความเจริญก้าวหน้าขึ้นอยู่กับที่การนึกถึงอนาคต ปราชญ์ทางมานุษยวิทยาให้ หลักไว้ว่ามนุษย์ย่อมเจริญขึ้นเมื่อรู้จักระลึกถึงวันพรุ่งนี้

2. นึกถึงอนาคตเหมือนกัน แต่นึกถึงว่าตัวเองไม่ต้องสร้างเอง หรือไม่ต้องทำความพยายาม อย่างใดอย่างหนึ่งที่จะสร้าง เพราะพ่อแม่ได้สร้างไว้ให้แล้ว สมบัติพิสดานมีมากพอแล้ว รอคอย แต่วันที่พ่อแม่จะถึงแก่ความตายเพื่อจะได้รับมรดกและเชื่อว่าอนาคตของตัวเองนั้น สามารถสร้างโดย วิธีง่าย ๆ คือ ความตายของพ่อแม่เท่านั้นเอง

บุคคลที่อยู่ในประการที่ 1 มักจะปล่อยให้เวลาล่วงไป โดยไม่ทำอะไรให้ก้าวหน้าในการ สร้างอนาคตของตัวเองในขั้นแรกจะรู้สึกว่ เวยายังมีถมไป เพราะคนเรารู้แต่รู้ความจนกระทั่งถึง อายุ 10 ปีนั้น ย่อมจะเห็นเวลาล่วงไปช้า ปีหนึ่ง ๆ เป็นเวลานานเหลือเกิน เมื่อระลึกถึงชีวิตมนุษย์ ว่าตามปกติย่อมอยู่ไปถึง 60 ปี รู้สึกว่ายังมีเวลาอีกมาก ยังไม่ต้องรีบร้อนอะไร แต่เมื่อเติบโตขึ้น หรือผ่านพ้นวัย 20 ไป เวลาที่ล่วงไปเร็วเข้า และจะรู้สึกว่าในช่วงขวบปีหนึ่ง ๆ นั้น ทำอะไรไม่ได้ตาม ที่ต้องการ พอพ้นอายุ 30 เวลาที่ล่วงไปเหมือนมีปีกบิน พ้น 40 ไปแล้วปีหนึ่ง ๆ ก็เหมือนฝันไป และถ้าภายในเวลาเท่านี้ ยังสร้างอนาคตที่แน่นอนไม่ได้ก็ดูเหมือนจะหมดหวัง ข้อที่กล่าวกันว่า ชีวิตตั้งต้นเมื่ออายุ 40 นั้น หมายถึงเรื่องอื่น ไม่ใช่เรื่องสร้างอนาคต

...งานสร้างอนาคตเป็นงานที่สนุก ในเมื่อเราตั้งใจมั่นคงว่าเราจะถึงงานสร้างอนาคตเป็น งานของเรา เราจะรู้สึกสนุก ตั้งแต่เวลาเริ่มต้น วางแผนการสนุกในเวลาทำงาน และผาสุกเมื่อ กลับไปดูผลสำเร็จที่เราได้สร้างขึ้นแล้ว

ในระหว่างที่อยู่ในวัยเยาว์ ในระหว่างที่ศึกษา และชีวิตความเป็นไปของเราอยู่ในความ คุ่มครองป้องกันของพ่อแม่ไม่ต้องเดือนร้อนในเรื่องการกินอยู่และการดำรงชีพ เรามีงานอยู่ อย่างเดียว คือการสร้างอนาคตของตัวเอง ถ้าเราศึกษาโดยมองถึงอนาคต ว่าเรามีเครื่องมือสำหรับ สร้างตัวในภายหน้า การศึกษานั้นก็เป็นของสนุก เพราะศึกษาโดยมีแผนการว่าเราจะทำอะไรต่อ

ไป เรื่องการคิดวางแผนผังของชีวิต คนเรามักจะไม่ค่อยทำ ดูเหมือนจะเป็นความเกียจคร้านมากกว่าสนุกมาก

เมื่อพ้นเขตการศึกษา และเราได้ดำเนินชีวิตไปตามแผนการ มองเห็นความก้าวหน้าไปที่ละขั้น แม้จะเป็นขั้นละน้อย ๆ และไปได้อย่างช้า ๆ เราจะเห็นเป็นของสนุก แต่ขอให้ได้แลเห็นผลว่าเราได้มีการดำเนินก้าวหน้า ไม่ใช่อยู่กับที่เหมือนอย่างที่เราปลูกสร้างบ้านเรือนของเราเองย่อมเป็นความผาสุกที่ได้แลเห็นการก่อสร้างก้าวหน้าไปที่ละน้อย ย่อมจะเป็นความผาสุกเสมอ ลองทำความเข้าใจให้เราที่ติดสักแห่งหนึ่ง แม้ที่นั่นจะเป็นทุ่งนาป่ารก เราจะเริ่มสนุกตั้งแต่ลงมือแผ้วถาง ตบแต่งที่และยังเสริมสร้างทำอะไรเข้าไปยิ่งเป็นความสนุกขึ้นทุกที ความสนุกในประเภทนี้เป็นความสนุกที่ไม่มีทางเสีย เป็นความสนุกที่ทำให้เราภาคภูมิใจ รวมความว่า ไม่มีงานอันใดที่จะสนุกเท่ากับงานสร้างอนาคต

แหล่งอ้างอิง : วิจิตรวาทการ (2539)

ครั้งที่ 10
(เวลา 50 นาที)
ลักษณะมุ่งอนาคต

วัตถุประสงค์

นักเรียนสามารถวิเคราะห์และอภิปรายถึงความเป็นไปได้ของสิ่งที่จะเกิดขึ้นในอนาคตจากจินตนาการของตนเองและของคนอื่น

เทคนิคการพยากรณ์ที่ใช้

เทคนิควงล้ออนาคต เทคนิคกิ่งไม้สัมพันธ์ และเทคนิคการสร้างภาพอนาคต

อุปกรณ์

1. ภาพวาดอนาคตของชุมชนของเรา จำนวน 1 แผ่น
2. เรื่องที่นักเรียนเขียนในหัวข้อ "อนาคตของฉันใน พ.ศ. 2555" จำนวน 1 เรื่อง

วิธีดำเนินการ

1. ผู้วิจัยนำภาพวาดอนาคตของชุมชนของเราที่ผู้วิจัยวาดขึ้นให้นักเรียนดูแล้วให้นักเรียนอภิปรายถึงความเป็นไปได้ของสิ่งที่จะเกิดขึ้นตามภาพวาด
2. ผู้วิจัยให้นักเรียนเสนอชื่อเพื่อนนักเรียนที่อยากจะมีเรื่องที่เขาเขียนในหัวข้อ "อนาคตของฉันใน พ.ศ. 2555" ขึ้นมาครั้งละ 1 เรื่อง แล้วให้นักเรียนทุกคนฟังหาประเด็นที่น่าสนใจ
3. ผู้วิจัยให้นักเรียนร่วมกันอภิปรายเรื่องที่เพื่อนเขียนว่ามีความเป็นไปได้มากน้อยแค่ไหน โดยนำเทคนิควงล้ออนาคต และเทคนิคกิ่งไม้สัมพันธ์มาพิจารณาประกอบ
4. ผู้วิจัยติดป้ายสรุปประโยชน์ของเทคนิคการสร้างภาพอนาคตบนกระดาน

แนวทางการสรุป

ประโยชน์ของการสร้างภาพอนาคตช่วยให้นักเรียนสามารถคาดการณ์ไกลและวางแผนเกี่ยวกับการศึกษา โดยพิจารณาถึงความเป็นไปได้จากสภาพการณ์ปัจจุบันด้านต่าง ๆ ซึ่งจะเป็นแนวทางให้นักเรียนกำหนดทางเลือกและตัดสินใจเลือกกระทำได้อย่างเหมาะสม

การประเมินผล

1. ประเมินจากการอภิปรายของนักเรียน
2. สังเกตจากความตั้งใจในการทำกิจกรรม

ครั้งที่ 11
(เวลา 50 นาที)
ลักษณะมุ่งอนาคต

วัตถุประสงค์

1. นักเรียนสามารถคาดการณ์ไกลเกี่ยวกับการศึกษาและอธิบายสิ่งที่ตนคาดการณ์ได้
2. นักเรียนสามารถปรับแผนการศึกษาของตนตามความเหมาะสมและความเป็นจริงได้

เทคนิคการพยากรณ์ที่ใช้

เทคนิควงล้ออนาคต เทคนิคกิ่งไม้สัมพันธ์ และเทคนิคการสร้างภาพอนาคต

อุปกรณ์

เรื่องที่นักเรียนเขียนในหัวข้อ "อนาคตของฉันใน พ.ศ. 2555" จำนวน 1 เรื่อง

วิธีดำเนินการ

1. นำเข้าสู่กิจกรรมโดยให้นักเรียนช่วยกันวาดภาพหัวข้ออนาคตของโรงเรียนบนกระดานดำ แล้วให้นักเรียนแต่ละคนอธิบายว่าสิ่งที่นักเรียนวาดคืออะไร
2. ผู้วิจัยสุ่มหยิบเรื่องที่นักเรียนเขียนในหัวข้อ "อนาคตของฉันใน พ.ศ. 2555" ขึ้นมา 1 เรื่อง แล้วให้นักเรียนอ่านและอภิปราย เหมือนกับกิจกรรมครั้งที่ 10
3. ผู้วิจัยให้นักเรียนที่ถูกเสนอออกมาอ่านเรื่องที่ตนเขียน
4. ผู้วิจัยให้นักเรียนร่วมกันอภิปรายเรื่องที่เพื่อนเขียนว่ามีความเป็นไปได้มากน้อยแค่ไหน โดยนำเทคนิควงล้ออนาคต และเทคนิคกิ่งไม้สัมพันธ์มาพิจารณาประกอบ
5. ผู้วิจัยให้นักเรียนช่วยกันสรุปหาสาเหตุว่าเพราะอะไรเรื่องที่เขียนจึงอาจเป็นจริงไม่ได้ในบางกรณี

แนวทางการสรุป

สาเหตุที่เรื่อง "อนาคตของฉันใน พ.ศ. 2555" เป็นจริงไม่ได้ อาจเกิดจากสาเหตุดังนี้

1. ขาดรายละเอียดที่จะเป็นแนวปฏิบัติให้ไปถึงเป้าหมาย
2. เขียนโดยไม่ได้พิจารณาความเป็นไปได้จากสภาพการณ์ปัจจุบัน
3. ขาดการควบคุมตนเอง และขาดความเพียรพยายามที่จะฝ่าฟันอุปสรรคเพื่อให้บรรลุ

เป้าหมาย

การประเมินผล

1. ประเมินจากการอภิปรายของนักเรียน
2. สังเกตจากความตั้งใจในการทำกิจกรรม

ครั้งที่ 12

(เวลา 50 นาที)

ปัจฉิมนิเทศ สรุปลักษณะมุ่งอนาคต ประโยชน์ของการมุ่งอนาคต
และประโยชน์ของกิจกรรมการพัฒนาลักษณะมุ่งอนาคต

วัตถุประสงค์

1. เพื่อให้นักเรียนได้ทราบถึงลักษณะมุ่งอนาคตโดยสรุป
2. เพื่อให้นักเรียนได้ทราบถึงประโยชน์ของการมุ่งอนาคต
3. เพื่อให้นักเรียนได้ตระหนักถึงประโยชน์ของการเข้าร่วมโครงการพัฒนาลักษณะมุ่ง

อนาคต

อุปกรณ์

แผนภูมิลักษณะมุ่งอนาคต, ประโยชน์ของการมุ่งอนาคต

วิธีดำเนินการ

1. ผู้วิจัยให้นักเรียนปรบมือตามจังหวะและให้นักเรียนที่ปรบมือผิดจังหวะออกมาหน้าชั้น
2. ผู้วิจัยให้นักเรียนที่ออกมาหน้าชั้นเป็นผู้อธิบายความหมายของลักษณะมุ่งอนาคต และผู้วิจัยให้นักเรียนที่เหลืออยู่ร่วมอภิปรายเพิ่มเติม
3. ผู้วิจัยติดแผนภูมิลักษณะมุ่งอนาคตบนกระดานดำ
4. นักเรียนร่วมกันสรุปถึงประโยชน์ของการมุ่งอนาคต และประโยชน์ของการพัฒนา ลักษณะมุ่งอนาคตของนักเรียน
5. ผู้วิจัยติดแผนภูมิประโยชน์ของการมุ่งอนาคต
6. ให้นักเรียนแต่ละคนแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับกิจกรรมการพัฒนา
7. ผู้วิจัยสรุปเพิ่มเติมและมอบรางวัลให้แก่กลุ่มที่ตอบคำถามได้คะแนนสูงสุด
8. ผู้วิจัยกล่าวปิดการทดลอง

แนวทางการสรุป

1. ลักษณะมุ่งอนาคต หมายถึง ความสามารถของนักเรียนในการคาดการณ์ไกลจากการกระทำเกี่ยวกับการเรียนการสอน เห็นความสำคัญของผลดีและผลเสียที่จะเกิดในอนาคต สามารถวางแผนปฏิบัติเพื่อรองรับผลดีหรือป้องกันผลเสียตลอดจนสามารถควบคุมตนเองให้กระทำหรือละเว้นการกระทำบางอย่างตามความต้องการของตนเพราะเล็งเห็นผลเสียที่จะเกิดขึ้นทั้งต่อตนเองและผู้อื่นในภายหลัง มีความเพียรพยายามปฏิบัติตามแผนที่วางไว้ได้
2. ประโยชน์ของการมุ่งอนาคต คือทำให้บุคคลที่มีลักษณะมุ่งอนาคตสามารถปฏิบัติตนได้ตามเป้าหมาย และมีโอกาสได้รับความสำเร็จในชีวิตมากขึ้น
3. ประโยชน์ของกิจกรรมพัฒนาลักษณะมุ่งอนาคต คือ

3.1 ช่วยให้นักเรียนได้เข้าใจและตระหนักถึงผลดีและผลเสียของลักษณะมุ่ง
อนาคต

3.2 นักเรียนได้พัฒนาลักษณะมุ่งอนาคตของตนเองโดยใช้เทคนิคการพยากรณ์
การประเมินผล

1. สังเกตการแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการเข้าร่วมกิจกรรมของนักเรียนแต่ละคน
2. พิจารณาการตอบคำถามและการตั้งคำถาม

แบบวัดลักษณะมุ่งอนาคต
(Future Orientation Scale)

ชื่อ.....ชั้น.....
เลขที่.....โรงเรียน.....เพศ.....

คำชี้แจงในการตอบแบบวัด

1. แบบวัดฉบับนี้ทำขึ้นเพื่อจะศึกษาความจริงบางประการของบุคคลที่มีลักษณะเดียวกับนักเรียนจึงใคร่ขอความร่วมมือจากนักเรียนได้ตอบแบบวัดตามที่เห็นว่าตนเองเป็นอย่างนั้นจริง
2. แบบวัดนี้ไม่มีข้อใดถูกหรือผิด คำตอบทุกข้อจะถูกนำไปใช้ในการวิจัยที่ไม่มีผลทำให้นักเรียนได้รับความเสียหายใด ๆ ทั้งสิ้น
3. ในการตอบแบบวัดให้นักเรียนขีดเครื่องหมาย ✓ ลงในข้อที่มีข้อความว่าจริงมากที่สุด
จริงมาก จริงปานกลาง จริงน้อย ไม่จริงเลย

ความหมายของตัวเลือก

จริงมากที่สุด	หมายถึง	ตรงกับตัวฉันมากที่สุด
จริงมาก	หมายถึง	ตรงกับตัวฉันมาก
จริงปานกลาง	หมายถึง	ตรงกับตัวฉันปานกลาง
จริงน้อย	หมายถึง	ตรงกับตัวฉันน้อย
ไม่จริงเลย	หมายถึง	ไม่ตรงกับตัวฉันเลย

วิธีตอบแบบวัดให้นักเรียนใส่เครื่องหมาย ✓ ลงในตัวเลือกที่เห็นว่าตรงกับความคิดของนักเรียน และในแต่ละข้อนักเรียนกาเครื่องหมาย ✓ ได้เพียงช่องเดียวเท่านั้น

ตัวอย่าง

ข้อ	ข้อความ	จริง มาก ที่สุด	จริง มาก	จริง ปาน กลาง	จริง น้อย	ไม่ จริง เลย
0	ฉันอ่านหนังสือเรียนอย่างสม่ำเสมอเพื่อจะได้ประสบความสำเร็จในการเรียน					

ถ้านักเรียนคิดว่าข้อความนี้ตรงกับตัวนักเรียนมากที่สุด ให้ใส่เครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่มีข้อความว่าจริงมากที่สุด ดังนี้

ข้อ	ข้อความ	จริง มาก ที่สุด	จริง มาก	จริง ปาน กลาง	จริง น้อย	ไม่ จริง เลย
0	ฉันอ่านหนังสือเรียนอย่างสม่ำเสมอเพื่อจะได้ประสบความสำเร็จในการเรียน	✓				

ข้อ	ข้อความ	จริง มาก ที่สุด	จริง มาก	จริง ปาน กลาง	จริง น้อย	ไม่ จริง เลย
1	ฉันอ่านหนังสือตั้งแต่ต้นเทอมเรื่อยมา เพื่อจะได้มีผลการเรียนที่ดี					
2	ฉันสำรวจความสามารถและความสนใจของฉันในการเลือกเรียนต่อ					
3	ฉันจัดสรรการใช้จ่ายเงินในแต่ละวัน หรือสัปดาห์ให้เป็นระเบียบ					
4	ฉันทบทวนบทเรียนที่เรียนไปแล้ว					
5	ขณะที่ฉันคิดอยากทำสิ่งต่าง ๆ หลายอย่างพร้อมกัน ฉันจะเลือกทำสิ่งที่เป็นงานในหน้าที่ ที่ได้รับมอบหมายก่อน					
6	ฉันติดตามข่าวการรับสมัครเข้าเรียนต่อในสถานศึกษาที่ฉันสนใจ					
7	แม้ว่าฉันไม่ชอบการเรียนในบางวิชา แต่ฉันก็ตั้งใจเรียนให้ดีที่สุด					
8	ฉันคิดไว้แล้วว่าควรที่จะเลือกเรียนแผนการเรียนใด (หรือสาขาวิชาไหน)					
9	เมื่อฉันทำคะแนนในวิชาใดได้ไม่ดี ฉันจะหาความรู้เพิ่มเติมในวิชานั้นให้มากขึ้น					
10	ฉันตั้งใจเรียนอย่างมาก เพื่อจะได้ทำงานดี ๆ					
11	ฉันยังอายุน้อยเกินไปที่จะคิดว่าควรประกอบอาชีพอะไรในอนาคต					
12	ฉันจะพิจารณาข้อมูลของอาชีพหลาย ๆ อาชีพ เพื่อช่วยในการพิจารณาว่าฉันเหมาะกับอาชีพอะไร					
13	ถึงแม้ว่าจะเป็นช่วงปิดเทอม แต่ฉันก็อ่านทบทวนหนังสือเรียนเสมอ ๆ					

ข้อ	ข้อความ	จริง มาก ที่สุด	จริง มาก	จริง ปาน กลาง	จริง น้อย	ไม่ จริง เลย
14	ถ้าฉันคิดจะทำอะไร ก็จะทำในทันที โดยไม่คำนึงถึง สิ่งที่จะเกิดขึ้นในอนาคต					
15	เมื่อฉันไม่เข้าใจในสิ่งที่เรียน ฉันจะค้นคว้าด้วยตนเอง จนกว่าจะเข้าใจ					
16	ฉันหาความรู้เพิ่มเติมเกี่ยวกับอาชีพที่ฉันสนใจ					
17	ฉันส่งงานที่อาจารย์มอบหมายตามเวลาที่กำหนด					
18	ฉันคิดว่าไม่จำเป็นที่ต้องวางแผนในการเรียน เพราะ ว่ามันมักจะไม่เป็นไปตามที่วางแผนไว้					
19	ฉันจะเลือกอาชีพที่ฉันพอใจ โดยไม่พิจารณาราย ละเอียดอื่น ๆ					
20	ฉันชอบคุยกับเพื่อนในระหว่างที่อาจารย์สอนเสมอ					
21	ขณะที่ฉันมีความอยากที่จะทำสิ่งใดแทนงานที่ได้รับ มอบหมาย ฉันหักห้ามความอยากนั้นทันที โดย พิจารณาถึงผลเสียที่อาจเกิดขึ้นได้					
22	ฉันจะเตรียมสิ่งของที่จะนำไปโรงเรียนให้เสร็จตั้งแต่ ตอนเย็นเสมอ					
23	เวลาเรียนฉันรู้สึกเบื่อ กระวนกระวาย อยากให้หมด ชั่วโมงเร็ว ๆ					
24	ฉันยังไม่รู้ว่าจะประกอบอาชีพอะไรดีในอนาคต					
25	ถ้าฉันตั้งใจเรียนหนังสือให้ดี ฉันจะประสบความสำเร็จ ในอนาคต					
26	เมื่อฉันมีปัญหาในด้านการเรียน ฉันจะพยายามทำ ความเข้าใจด้วยตนเองก่อน แต่เมื่อไม่เข้าใจ ฉันจะ นำไปถามอาจารย์ที่สอนให้เข้าใจ					

ข้อ	ข้อความ	จริง มาก ที่สุด	จริง มาก	จริง ปาน กลาง	จริง น้อย	ไม่ จริง เลย
27	ฉันจะปล่อยให้ปัญหาที่เกิดขึ้นคลี่คลายไปเอง โดยไม่หาทางแก้ไข					
28	ฉันจะไปหาข้อมูลเกี่ยวกับอาชีพที่ฉันสนใจที่หน่วยแนะแนว หรือห้องสมุด					
29	ฉันจะเลือกแผนการเรียน(หรือสาขาวิชา)ตามเพื่อนสนิท					
30	ฉันตั้งใจเรียนตั้งแต่ต้นชั่วโมงจนถึงท้ายชั่วโมง					
31	ฉันเพลิดเพลินอยู่กับสิ่งที่คุณชอบ จนลืมทำงานที่ได้รับมอบหมายเสียสนิท					
32	ฉันจะเลือกเรียนต่อในสาขาวิชาที่สอดคล้องกับอาชีพที่ฉันสนใจในอนาคต					
33	ฉันกำหนดเวลาดูหนังสือไว้เป็นอย่างดี และมักจะปฏิบัติตามนั้น					
34	เมื่อต้องการสิ่งใดแล้ว ฉันทนไม่ได้ที่จะต้องรอคอย					
35	ฉันจะรอให้เรียนจบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 หรือปีที่ 6 ก่อนจึงจะคิดเกี่ยวกับการเรียนต่อ					
36	ถ้าฉันไม่รู้ว่าจะเรียนต่ออะไรดี ฉันจะไปปรึกษาอาจารย์แนะแนว, อาจารย์ที่ปรึกษา หรืออาจารย์ที่ฉันนับถือ					
37	ถ้าเป็นชิ้นงานที่ไม่ชอบ ฉันจะไม่ทุ่มเทในการทำงาน					
38	ฉันติดตามช่วงการรับสมัครเข้าเรียนต่อในสถานศึกษาที่ฉันสนใจเสมอ					
39	ฉันคิดว่าการทบทวนบทเรียน เป็นการเสียเวลาที่จะเล่นกับเพื่อน ๆ					

ข้อ	ข้อความ	จริง มาก ที่สุด	จริง มาก	จริง ปาน กลาง	จริง น้อย	ไม่ จริง เลย
40	ฉันจะทำการบ้านให้เสร็จก่อนดูรายการโทรทัศน์ที่ฉันชอบเสมอ					
41	ฉันคิดว่าอนาคตเป็นสิ่งที่ยังมาไม่ถึงจึงยังไม่ได้วางแผนว่าจะประกอบอาชีพอะไร					
42	ฉันจะเลือกอาชีพด้วยตัวเอง					
43	ฉันคิดว่าไม่จำเป็นต้องวางแผนการเรียน อยากเรียนอะไรก็เรียน					
44	ฉันจะเลื่อนวันลงมือทำงานไปเรื่อย ๆ เมื่อจะทำงานที่ได้รับมอบหมาย					
45	ฉันไม่รู้ว่าฉันเหมาะกับอาชีพอะไร					
46	ก่อนที่ฉันจะตัดสินใจเลือกอาชีพ ฉันศึกษารายละเอียดเกี่ยวกับอาชีพต่าง ๆ ก่อน					

แบบวัดแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์
(Achievement Motive Scale)

ชื่อ.....ชั้น.....
เลขที่.....โรงเรียน.....เพศ.....

คำชี้แจงในการตอบแบบวัด

1. แบบวัดฉบับนี้ทำขึ้นเพื่อจะศึกษาความจริงบางประการของบุคคลที่มีลักษณะเดียวกับนักเรียนจึงใคร่ขอความร่วมมือจากนักเรียนได้ตอบแบบวัดตามที่เห็นว่าตนเองเป็นอย่างนั้นจริง
2. แบบวัดนี้ไม่มีข้อใดถูกหรือผิด คำตอบทุกข้อจะถูกนำไปใช้ในการวิจัยที่ไม่มีผลทำให้นักเรียนได้รับความเสียหายใด ๆ ทั้งสิ้น
3. ในการตอบแบบวัดให้นักเรียนขีดเครื่องหมาย ✓ ลงในข้อที่มีข้อความว่าจริงมากที่สุด
จริงมาก จริงปานกลาง จริงน้อย ไม่จริงเลย

ความหมายของตัวเลือก

จริงมากที่สุด	หมายถึง	ตรงกับตัวฉันมากที่สุด
จริงมาก	หมายถึง	ตรงกับตัวฉันมาก
จริงปานกลาง	หมายถึง	ตรงกับตัวฉันปานกลาง
จริงน้อย	หมายถึง	ตรงกับตัวฉันน้อย
ไม่จริงเลย	หมายถึง	ไม่ตรงกับตัวฉันเลย

วิธีตอบแบบวัดให้นักเรียนใส่เครื่องหมาย ✓ ลงในตัวเลือกที่เห็นว่าตรงกับความคิดของนักเรียน และในแต่ละข้อนักเรียนกาเครื่องหมาย ✓ ได้เพียงช่องเดียวเท่านั้น

ตัวอย่าง

	ข้อความ	จริง มาก ที่สุด	จริง มาก	จริง ปาน กลาง	จริง น้อย	ไม่ จริง เลย
0	ฉันอ่านหนังสือเรียนอย่างสม่ำเสมอเพื่อจะได้ประสบความสำเร็จในการเรียน					

ถ้านักเรียนคิดว่าข้อความนี้ตรงกับตัวนักเรียนมากที่สุด ให้ใส่เครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่มีข้อความว่าจริงมากที่สุด ดังนี้

	ข้อความ	จริง มาก ที่สุด	จริง มาก	จริง ปาน กลาง	จริง น้อย	ไม่ จริง เลย
0	ฉันอ่านหนังสือเรียนอย่างสม่ำเสมอเพื่อจะได้ประสบความสำเร็จในการเรียน	✓				

ข้อ	ข้อความ	จริง มาก ที่สุด	จริง มาก	จริง ปาน กลาง	จริง น้อย	ไม่ จริงเลย
1	ในการเรียนวิชาศิลปะศึกษา ฉันจะชอบมากถ้าหากอาจารย์ให้วาดภาพโดยให้คิดขึ้นเองมากกว่ามีแบบให้ดู					
2	เมื่อมีโอกาสเลือกเพื่อนในการรวมกลุ่มฉันคำนึงถึงความสามารถของเพื่อนก่อนอย่างอื่น					
3	ฉันจะตัดผมก็ต่อเมื่อรู้ตัวว่ายาวพอสมควร โดยไม่ต้องรอให้อาจารย์เตือน					
4	ฉันยอมรับว่าฉันเป็นบุคคลที่ตัดสินใจทำสิ่งต่าง ๆ ได้ช้า					
5	ฉันอาสาทำงานที่ตุนถนัดอย่างขยันขันแข็ง					
6	ฉันอยากเรียนต่อในสถาบันที่มีการสอบแข่งขันเข้าเรียน					
7	ฉันชอบอาจารย์ที่มีการสอนแบบสรุปเนื้อหาให้มากกว่าให้สรุปเนื้อหาเอง					
8	ในการสอบปลายภาคแต่ละครั้งที่มีการสอบหลาย ๆ วันติดต่อกัน เมื่อสอบวันหนึ่ง ๆ ผ่านไปถ้าทำไม่ได้ ฉันมักจะคิดแต่เรื่องที่สอบผ่านไปแล้ว					
9	ถ้าวิชาใดที่อาจารย์ไม่เรียกชื่อฉันจะไม่อยากเข้าเรียน					
10	ในการทำการบ้านวิชาคณิตศาสตร์ฉันชอบข้อที่ง่าย ๆ					
11	ฉันเชื่อและปฏิบัติตามคำกล่าวที่ว่า "สายน้ำไม่คอยท่า วันเวลาไม่เคยคอยใคร"					

ข้อ	ข้อความ	จริง มากที่สุด	จริง มาก	จริง ปาน กลาง	จริง น้อย	ไม่ จริง เลย
12	เมื่อทำงานชิ้นหนึ่ง ๆ เสร็จแล้ว ฉัน อยากทำงานที่มีลักษณะยากขึ้นเรื่อย ๆ					
13	เมื่ออาจารย์สั่งให้วาดภาพตามใจ ฉัน จะวาดรูปที่มีลักษณะคล้าย ๆ กับรูป ภาพของเพื่อน ๆ					
14	ก่อนที่จะส่งงานหรือการบ้านฉันจะส่ง ทันทีไม่ค่อยได้ทบทวน					
15	เมื่อฉันทำงานผิดพลาด ฉันจะหา สาเหตุ และพบว่ามักเกิดจากคนอื่น					
16	ฉันมักจะเลือกทำงานในลักษณะที่คน อื่น ๆ ไม่กล้าทำ					
17	ฉันเอาใจใส่และมีความสุขในงานใน การเรียนทุก ๆ วิชา					
18	ในการสอบแต่ละครั้ง ฉันจะพยายาม สอบให้ได้คะแนนสูง ๆ					
19	ในการทำแบบฝึกหัดวิชาคณิตศาสตร์ฉัน ชอบข้อที่ต้องใช้ความคิดพลิกแพลง					
20	สมุดจดงานของฉันจะห่อปกหรือขีดเส้น ได้อย่างดีในทุกวิชาที่เรียน					
21	ในขณะที่ป่วย ถ้ามีการบ้านหรืองานที่ ยังทำค้างอยู่ ฉันอยากเอาการบ้านหรือ งานนั้นมาทำให้เสร็จ					
22	เมื่ออ่านคำพยากรณ์โชคชะตาจาก หนังสือพิมพ์ทำนายว่า "วันนี้ถ้าทำสิ่งใด ก็จะพบแต่ความล้มเหลว" ฉันมักจะใจ คอไม่ดีตลอดวัน					
23	ในการทำงานหรือทำการบ้านฉันมักจะ ทำเสร็จเพียงเพื่อให้ได้ส่งเท่านั้น					

ข้อ	ข้อความ	จริง มากที่สุด	จริง มาก	จริง ปาน กลาง	จริง น้อย	ไม่ จริง เลย
24	เมื่อเล่นว่าว ฉันต้องการให้ว่าวของตน เองขึ้นสูงกว่าคนอื่น ๆ					
25	ฉันอยากให้อาจารย์ออกข้อสอบจากที่ อาจารย์คิดขึ้นใหม่หรือนำมาจากที่อื่น					
26	ในการตอบคำถามของอาจารย์ หรือ สนทนากับเพื่อน ๆ ฉันมักจะคิดก่อน ตอบเสมอ					
27	ฉันไม่กล้าเรียกร่องคะแนนเพิ่มถ้าทราบ ว่าครูตรวจข้อสอบของฉันผิด					
28	ฉันมักลังเลใจไม่กล้าทำอะไรเพราะไม่ แน่ใจว่าจะเกิดอะไรขึ้น					
29	เมื่อได้รับมอบหมายให้ทำงาน ฉันรีบทำ ทันทีที่มีเวลาว่าง ไม่ผลัดวันประกันพรุ่ง					
30	ในการแข่งขันกีฬาฉันไม่คิดถึงผลการ แข่งว่าจะชนะหรือแพ้					
31	จะสังเกตว่านิสัยและการแสดงออกของ ฉันจะไม่ชอบการเปลี่ยนแปลงตามใครง่าย ๆ					
32	ทุกวันนี้ฉันตั้งใจเรียนเพราะในอนาคต จะได้เรียนต่อสูง ๆ จะได้ทำงานดี ๆ					
33	เมื่อทำกิจกรรมใด ๆ อยู่ก็ตาม ถ้ามีสิ่ง มารบกวน ฉันจะทำต่อไปไม่ได้หรือทำ ผิดพลาด					
34	เมื่อประสบความสำเร็จล้มเหลวในงานอย่าง หนึ่ง ฉันจะคิดหาวิธีใหม่ ๆ ที่จะทำงาน นั้นให้สำเร็จให้ได้					
35	เมื่อทำการบ้านข้อที่ยาก ๆ ผิดแล้วผิด อีก ฉันจะหมดความอดทนจนเลิกทำ หรือเปลี่ยนไปทำข้อใหม่					

ข้อ	ข้อความ	จริง มากที่สุด	จริง มาก	จริง ปาน กลาง	จริง น้อย	ไม่ จริง เลย
36	ฉันจะบอกให้พ่อแม่ทราบ เมื่อฉัน ประสบผลสำเร็จในการเรียน					
37	ฉันไม่ค่อยจะมีความคิดริเริ่มในการทำ สิ่งต่าง ๆ ด้วยความคิดของตนเอง					
38	ฉันทำงานโดยคำนึงถึงความสะดวกมาก กว่าทำตามขั้นตอนหรือแบบแผน					
39	เมื่อถูกอาจารย์ตำหนิว่าสะเพร่าในการ ทำงาน ฉันมีความรู้สึกว่าจะต้องปรับ ปรุงตัวเองมากกว่ารู้สึกท้อแท้ใจ					
40	ในการเล่นกีฬาหรือการเรียน ฉันชอบ แข่งขันกับบุคคลที่ฉันคิดว่าเก่งและฉันมี โอกาสชนะ					
41	ฉันเต็มใจและตั้งใจทำงานที่ได้รับมอบ หมาย แม้ไม่ใช่งานของตัวเอง					
42	ฉันพยายามอย่างมากในการที่จะสอบ ให้ได้อันดับดีกว่าเทอมที่ผ่านมา					
43	ฉันจะทำงานได้ดี ถ้างานนั้นมีเพื่อน คอยช่วยเหลือ					
44	ฉันไม่ทราบว่าการมาเรียนทุกวันนี้มีจุด มุ่งหมายใด					
45	มีอยู่บ่อยครั้งที่ฉันรู้สึกภูมิใจเพราะได้ ทำงานจนสำเร็จหรือแข่งขันจนชนะ					
46	ฉันยอมรับว่า ฉันไม่กล้าตัดสินใจทำ อะไรด้วยตัวเอง					
47	อาจารย์หรือเพื่อน ๆ มักชมฉันว่าฉันเป็น คนขยันขันแข็ง					
48	ฉันคิดไว้เสมอว่าจะต้องเรียนจนถึงระดับ ปริญญา					

ประวัติผู้เขียนวิทยานิพนธ์

นายเกรียงศักดิ์ ศรีสมบัติ เกิดวันที่ 30 กันยายน พ.ศ.2517 สำเร็จการศึกษาปริญญาครุศาสตรบัณฑิต(เกียรตินิยมอันดับ 2)โปรแกรมวิชาอุตสาหกรรมศิลป์ คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี สถาบันราชภัฏบุรีรัมย์ ในปีการศึกษา 2539 ปริญญาศึกษาศาสตรบัณฑิต วิชาเอกบริหารการศึกษา สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ จากมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช ในปีการศึกษา 2541 และเข้าศึกษาต่อในหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา ที่จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เมื่อ พ.ศ.2543 ปัจจุบันดำรงตำแหน่งอาจารย์ 1 ระดับ 4 โรงเรียนบ้านคำแก้ว อำเภอขามเฒ่า จังหวัดอำนาจเจริญ